XXI. évfolyam 50. szám Ára: 1 forint 1965. december 16

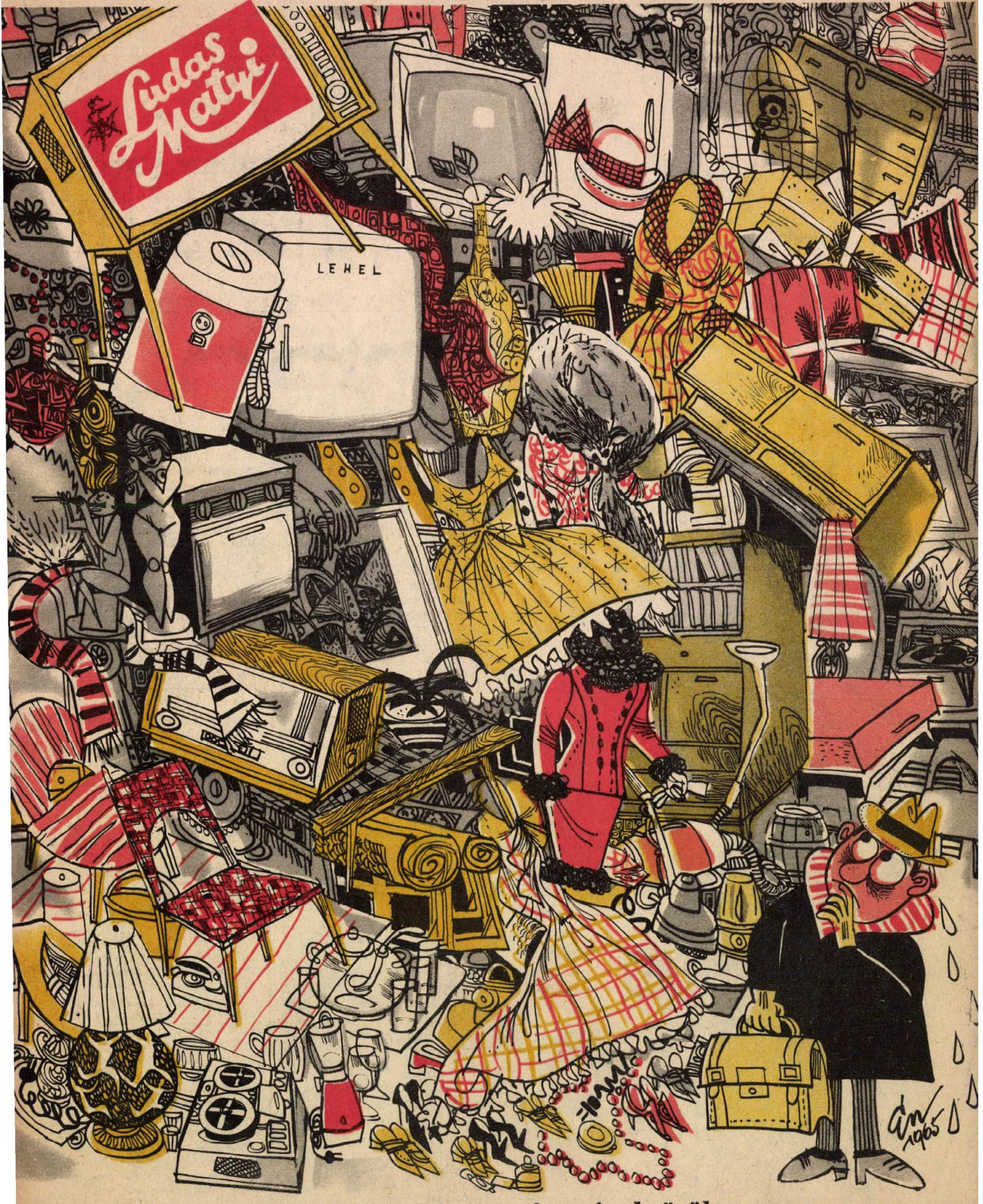
Ludas Matyi
LEHEL
Ém 1965

– Csak tudnám, mit vegyek, aminek örülne . . .

Ellenőrzés

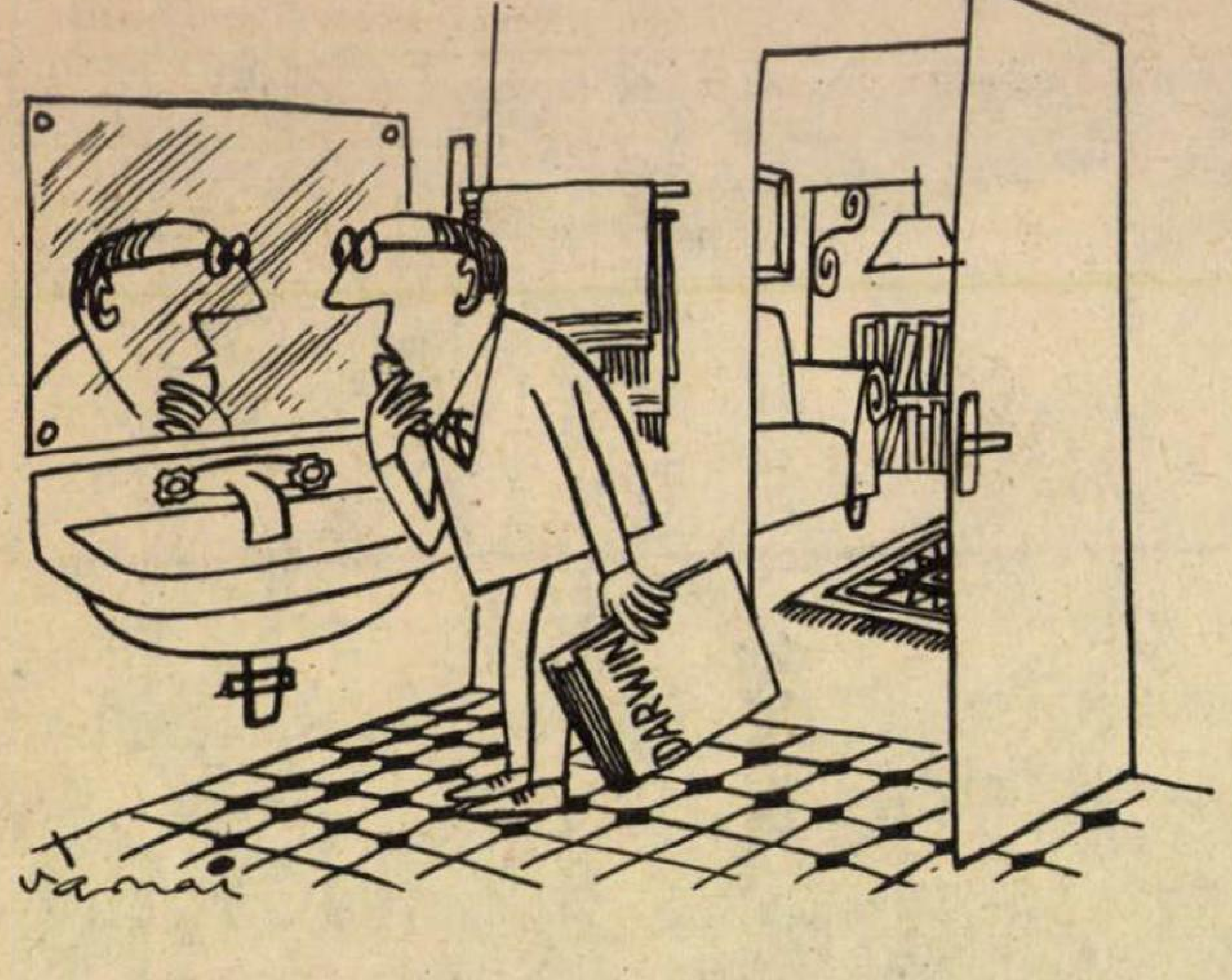

Délelőtt

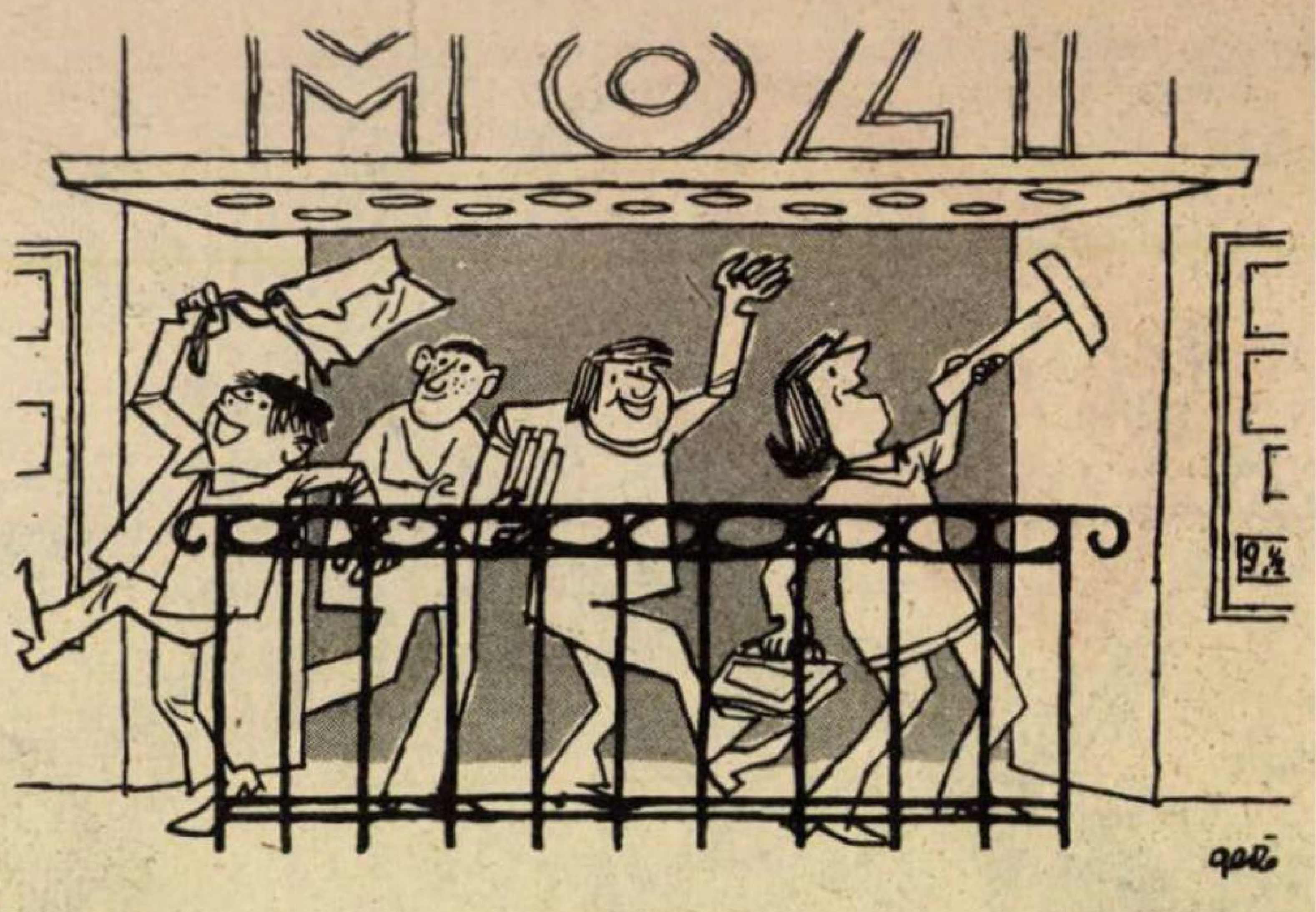

Vigyázzunk az ifjúságra!

Áramszünet Kappanoson

Tavasszal történt a „rázós" eset, méghozzá tavaly májusban, mikor a kappanosi fő utcán is kigyúlt a villany. Hiszen, nem mondom, azelőtt is volt közvilágítás Kappanoson, csakhogy amolyan bizonytalan égi szolgáltatás, hol kikerekedett, hol elfogyott, hol meg csip-csup felhők úszkáltak elébe. Így aztán a legények tudták, mikor kell a lányos ház kerítéséhez lopózva csókot szerezni, fölleges vagy csenevész holdú éjszakákon. Mert aki nem tudná, faluhelyen, mióta a világ áll, a kerítés mellett szokás csókolózni, talán a kerítést is valamiféle szoknyabolond legény találta ki hajdanán.

Nahát, Csuda Jani bácsi is hosszabbra szabatta volna a kerítését, ha tudja előre, hogy mellette nem kevesebb, mint kilenc eladó lánya várja majd a gavallért májusi estéken. Hiszen lányos háznál a kerítés olyan, mint a légypapír. Addig jár zümmögni oda a széptevő, míg előbb-utóbb megragad rajta. El is vittek már három lányt a Csuda Jani bácsi portájáról, de még mindig maradt hat, vagyis fél tucat, mikor felgyúlt a villany Kappanoson. Szép sorban gyulladt ki a villany a fő utcán, hogy egyszerre olyan pompázatos lett az, mint a feldíszített karácsonyfa. Mivel pedig a végzet odacövekelt egy villanyoszlopot a Csuda Jani bácsi háza elé, egy fél tucat vőlegény meredt a hirtelen támadt világosságba, akár a fénybe dermedt nyulak. Elég abból annyi, hogy hamar elmaradoztak a vőnekvalók, mert úgy volt az igaz, ahogy az egyik, Kerekes Tóni kimondta: udvaroljon reflektorfénynél, akinek elment az esze, annak úgyis mindegy, hogyan mulatnak rajta.

De nem addig ám idős Csuda János hat hopponmaradt lánya!... Felmentek a tanácselnökhöz, hogy ha istent ismer, tétesse odább azt a lámpaoszlopot, mert ha ott marad, úgy a fejükbe ragad a párta, hogy le nem vakarja azt onnét senki.

— Igen ám, de hogyan? Mert az áramszolgáltatás emberei azóta már a harmadik határban plántálták a világosságot.

— Azon ugyan ne törje a fejét — válaszolta Csuda Lidi, a legfiatalabb, no meg a legnyelvesebb —, mert nekem éppen Czirják Feri udvarol, a villanyszerelő. A többit majd elvégezzük magunk, társadalmi munkában.

Így esett, hogy Csuda Jani bácsi lányai kiásták a póznát, és odább tették jó néhány méterrel, még túl is a kijelölt helyen, éppen a Portörőék portája elé. Ennyit igazán megérdemeltek a nehéz munka ellenében. Az öt Portörő-lány régi riválisnak számított, mivel a Csuda-hajadonoknak már két imádója ragadt meg a Portörőék kerítésén. Mikor pedig az öt Portörő-lány nagy dérrel-durral felpatáliázta a tanácsházát, hogy vissza a villanyt a Csudáék portája elé, a tanácselnök nekiveselkedett, és fejébe tenyerelve a kalapot, kimondta kerek-perec, hogy márpedig Kappanoson vándorpózna nem lesz, marad, ahol van, punktum!

No, de több se kellett a Portörő-lányoknak! Végigzarándokoltak minden lányos házat, ahol villany volt a kapu előtt, és felpaprikázták a kappanosi hajadonokat, fel ám. Ment is a petíció a tanácshoz, hogy rendezzék a villanypóznák dolgát, el a lányos házak elől a lámpaoszlopokkal, vagy olyan rövidzárlat lesz Kappanoson, hogy füstöl!

A tanácselnöknek egy álmatlan éjszakájába került, míg kisütötte a mentőötletet: kidoboltatta másnap, miszerint: „közhírré tétetik, hogy mikor a csonka templom harangja által a tíz óra elkongattatik, Kappanoson a közvilágítás minden este kikapcsoltatik, ramtadratta, trattata..."

Mikor pedig a kisbíró füle mögé tűzte a dobverőt, csavarintott egyet a bajszán, és hozzágondolta a mondókához, hogy: „Mikor pedig a közvilágítás kikapcsoltatik, a Mákos Maris átkaroltatik és a sötétség titkoló leple alatt igen sokszor megcsókoltatik, ramtadratta, trattata..."

Nem lehet szemére vetni a kisbírónak, hogy ezt gondolta, mert ő maga udvarolt Mákos Mariskának, a tanácselnök lányának, méghozzá igen komolyan. Ám azt sem szabad elhallgatni, hogy a Mariskán kívül Mákos Mihály tanácselnöknek még három lánya várta már napok óta hiába a vőnek valót, mivelhogy az ő kapujuk előtt is vigyázzban állt egy villanypózna.

Hát, hogy ne szaporítsam a szót, ily módon minden rendbe tétetett Kappanoson, ahol azóta békén megfér egymás mellett a szerelem és a villamosítás.

Fülöp György

Gépesített nevelés

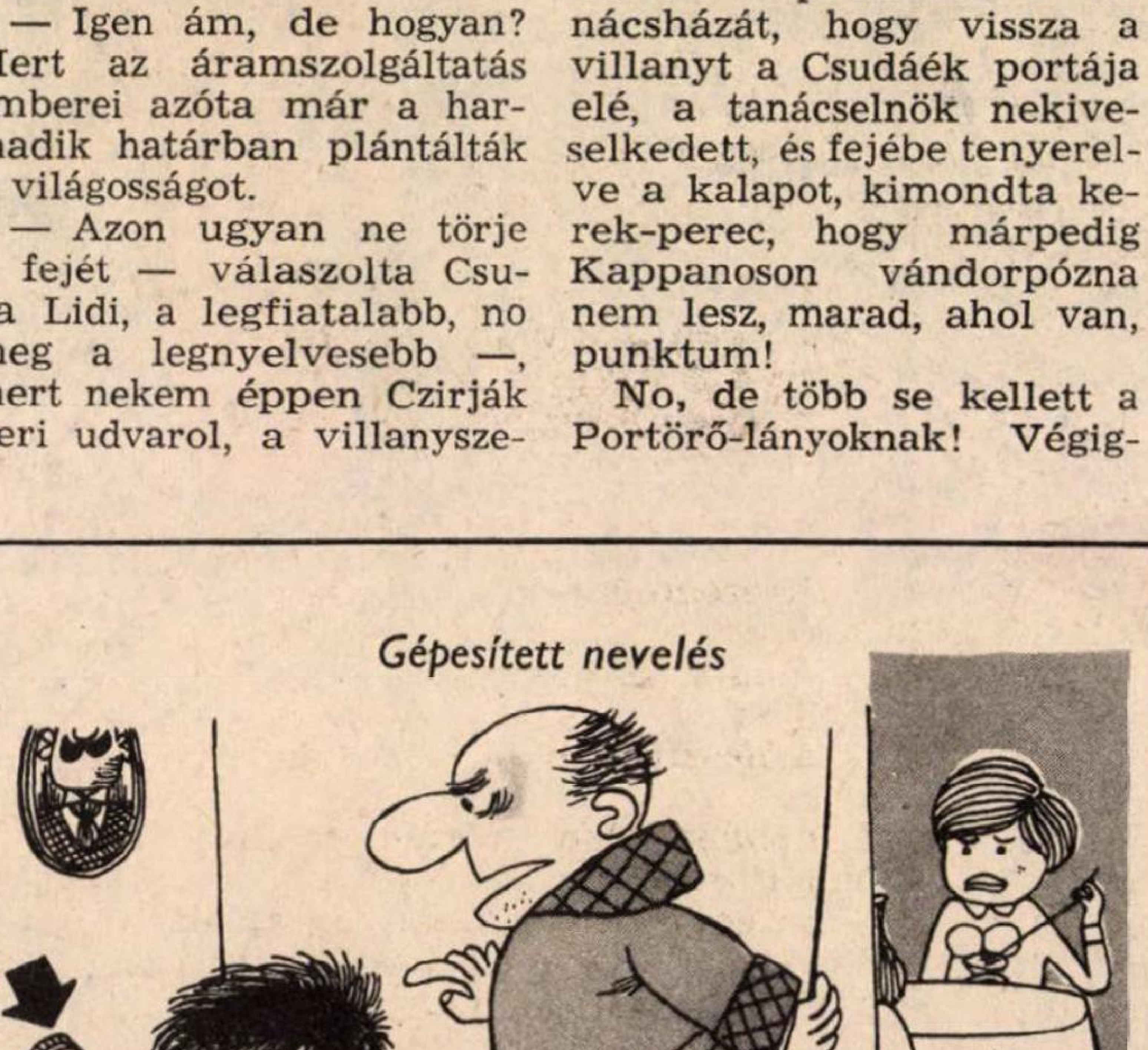

– Majd jelezz, fiacskám, ha hajlandó vagy bocsánatot kérni . . .

Az írónak most megjelent „Közhírré tétetik" című kötetéből. (Kossuth Könyvkiadó)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

PATKOLNI — DE MIBŐL?!

A csanyteleki tanács két pejcsikajának rosszkedvű abrakolója a méregtől pirosan hadonászik ostorával a gazdasági előadó szobájában:

— Én megmondtam! Lesántulnak a lovak, ha nem patkoltatunk! A katonaságnál is előírás: hathetenként átvasaltatni, vagy nyolchetenként új vasalás!

Erre az előadó így felel:

— Ember, én meg nem csukatom be magamat! Nincs pénz. Egy lóra évi 790 forint a norma. A patkolási díjak és ápolási anyagok is benne vannak. A pénz elfogyott, januárig nincs patkolás, érti?!

— Hát majd megmondom a lovaknak, hogy vigyázzanak a körmükre januárig, aztán, ha baj lesz, hajtsa őket maga vagy a normás! — dühöng a kocsis.

Mit lehetne tenni?

1. Megvizsgálni a csanyteleki talajt: ha itt gyorsabban kopnak a patkók, a hibáért az úristen felelős, intézkedjen ő.

2. A norma megállapítása előtt meg kellene kérdezni néhány kovácsot és kocsist. El kell azonban készülni arra, hogy válaszaik nem lesznek tudományos pontosságúak, hiszen kocsisaink és kovácsaink zöme nem végzett egyetemet, sőt a legtöbb kocsis mindennemű tudományos minősítés nélkül ül a bakon.

3. Összehívhatnának egy lópatkolási symphosiont a Kékestetőre, esetleg nyáron a Balaton mellé. A tanácskozások hazánk lópatkolási tekintélyét nemzetközi viszonylatban is hatalmasan emelnék, és anyagát néhány bizottság több esztendős munkával feldolgozhatná, s kiderülne majd, mit kell tenni.

Szabó Ernő

Mire gyűjt Erhard?

(A „Neues Deutschland"-ból)

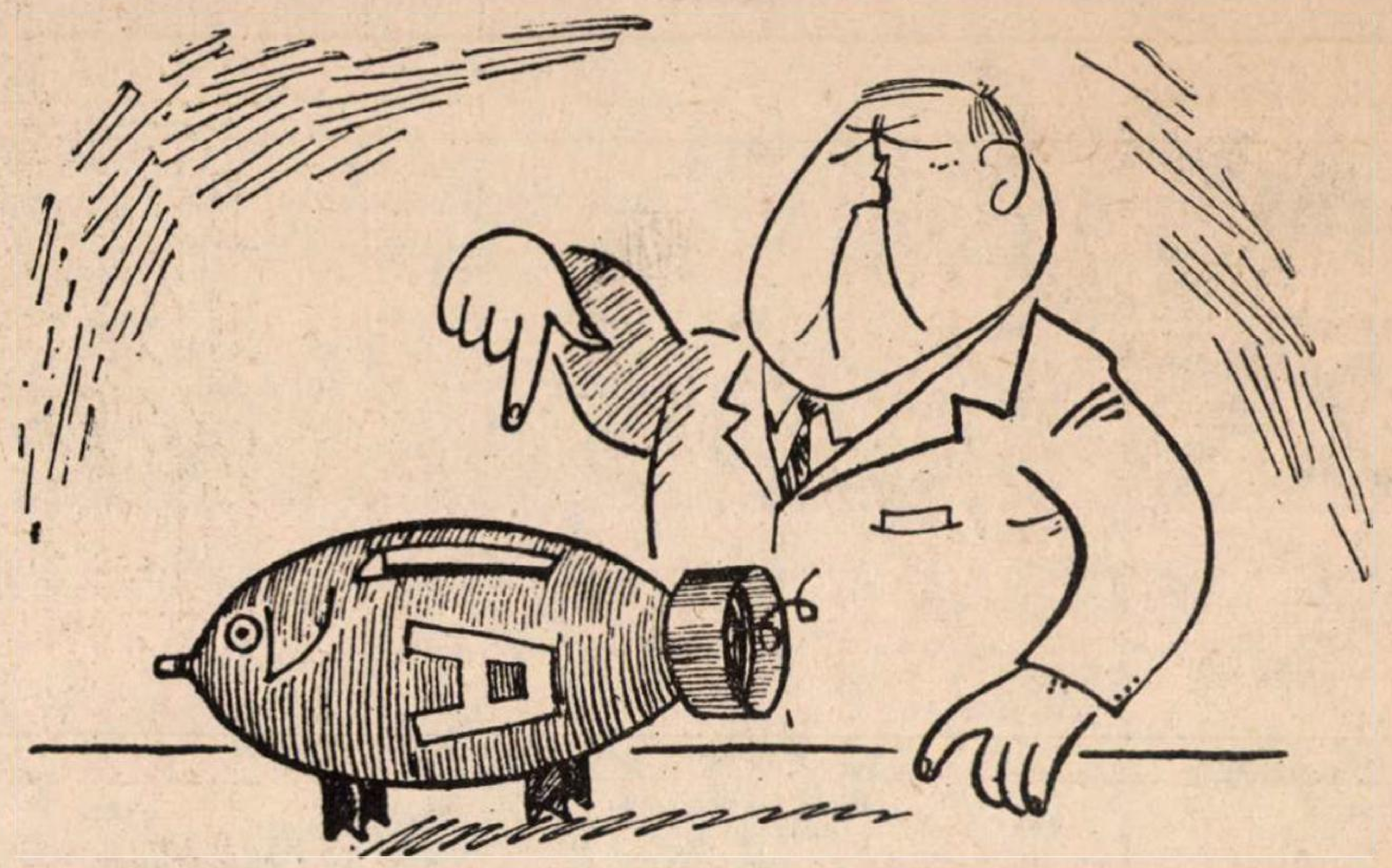

Meglepetés

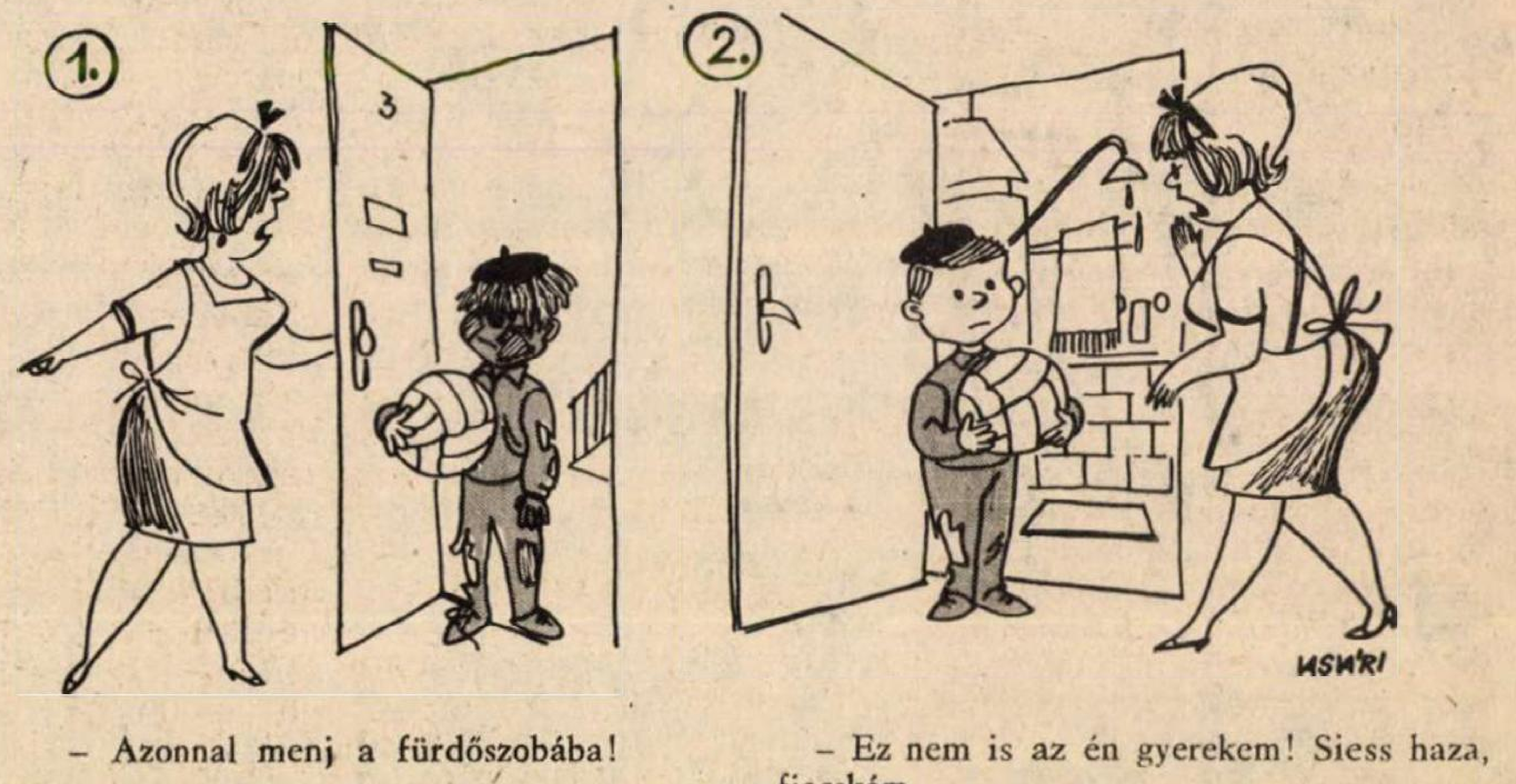

– Azonnal menj a fürdőszobába!

– Ez nem is az én gyerekem! Siess haza, fiacskám . . .

EREDMÉNYEK

Nem tartozom azok közé, akik a fáktól nem látják az erdőt.

Nem tartozom azok közé, akik csak a hibákat veszik észre, de az eredményeket nem, én igenis észreveszem az eredményeket, és örülni tudok nekik. Még a legkisebbnek is. Örülök és hálás vagyok.

No, persze nem minden eredmény egyforma. Van ilyen is, meg olyan is. Az utóbbi hetekben, hónapokban feljegyeztem magamnak néhány változatot:

1. óriási eredmények
2. kiugró eredmények
3. nagy eredmények
4. eredmények
5. értünk el eredményeket
6. értünk el bizonyos eredményeket
7. értünk el bizonyos eredményeket is
8. mi nem törekszünk látványos eredményekre
9. mindezek ellenére vannak eredményeink
10. vannak eredményeink? Igenis vannak eredményeink, bárki bármit mond.
11. ezen a téren már vannak eredményeink
12. erőfeszítéseink eredményesek voltak
13. mindemellett persze eredményeink is vannak
14. az eredmények megnyugtatóak
15. az eredmények persze correct korántsem jelentik azt, hogy . . .
16. az eredmények felülmúlták várakozásainkat
17. ezek kétségkívül eredmények, de azért . . .
18. beszélnünk kell az eredményekről is
19. az eredmények önmagukért beszélnek
20. ha úgy vesszük, már ez is nagy eredmény
21. igazán nem kell szégyenkeznünk az eredmények miatt
22. tulajdonképpen már ez is eredmény
23. szép eredményeket értünk el
24. na tessék, ez lett az eredménye!
25. a kezdeti eredmények — nyugodtan mondhatjuk — biztatóak
26. ha úgy vesszük, ez egy nagyon szép eredmény
27. szép kis eredmény!
28. máris fel tudunk mutatni némi eredményt
29. tulajdonképpen már ez is egy óriási eredmény
30. . . . és meg is volt az eredménye
31. soroljam fel az eredményeket? Azt hiszem, elvtársak, ez teljesen felesleges . . .
32. fő az, hogy van valami eredmény . . .
33. nemcsak a hibákat kell észrevenni, hanem az eredményeket is. Mert vannak eredményeink is.

*

Itt abba is hagyom. Tulajdonképpen, ha úgy vesszük, már ez is eredmény.

Mikes György

Pánik

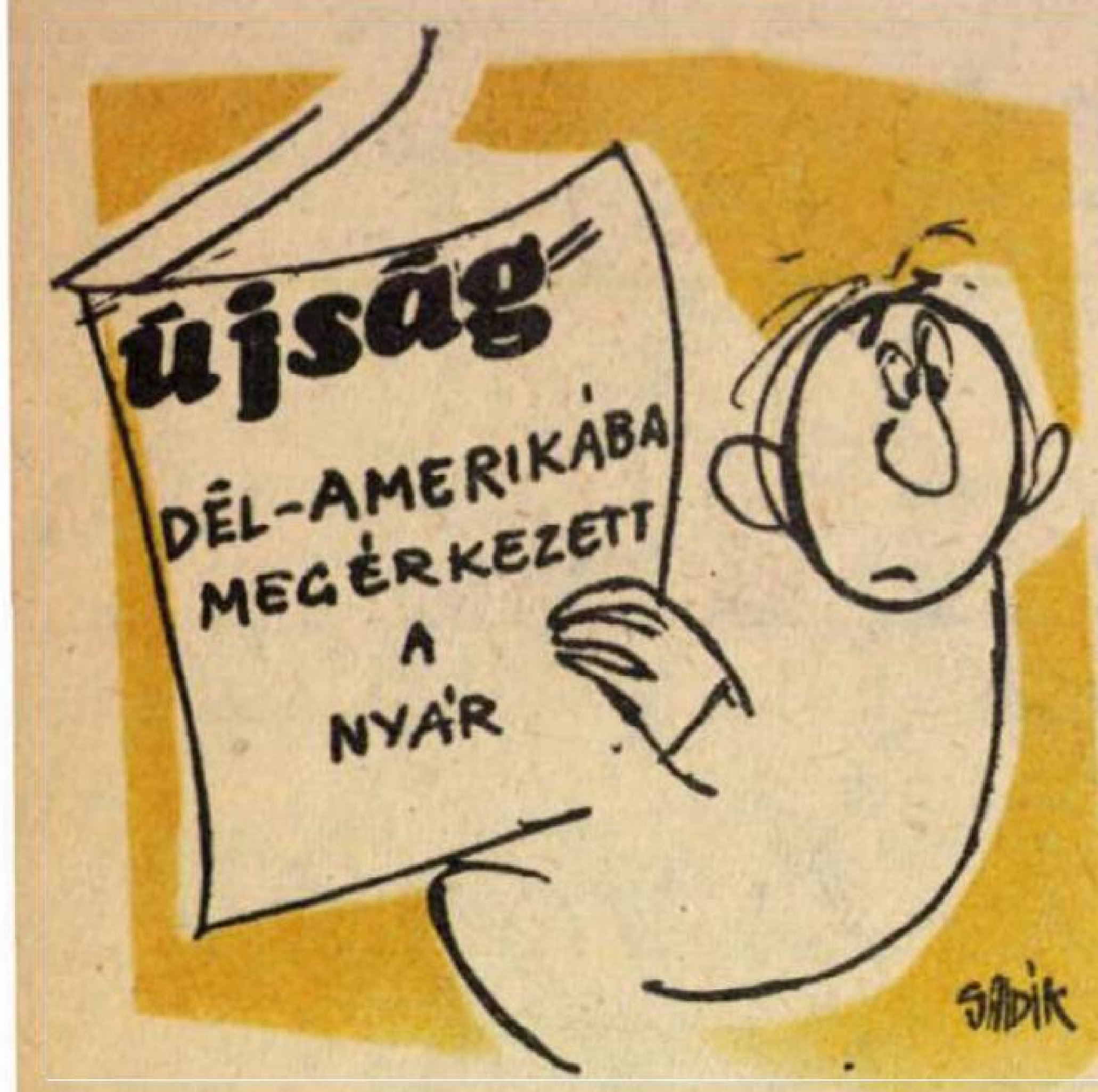

– Csak nem marad kinn?

Szenzáció

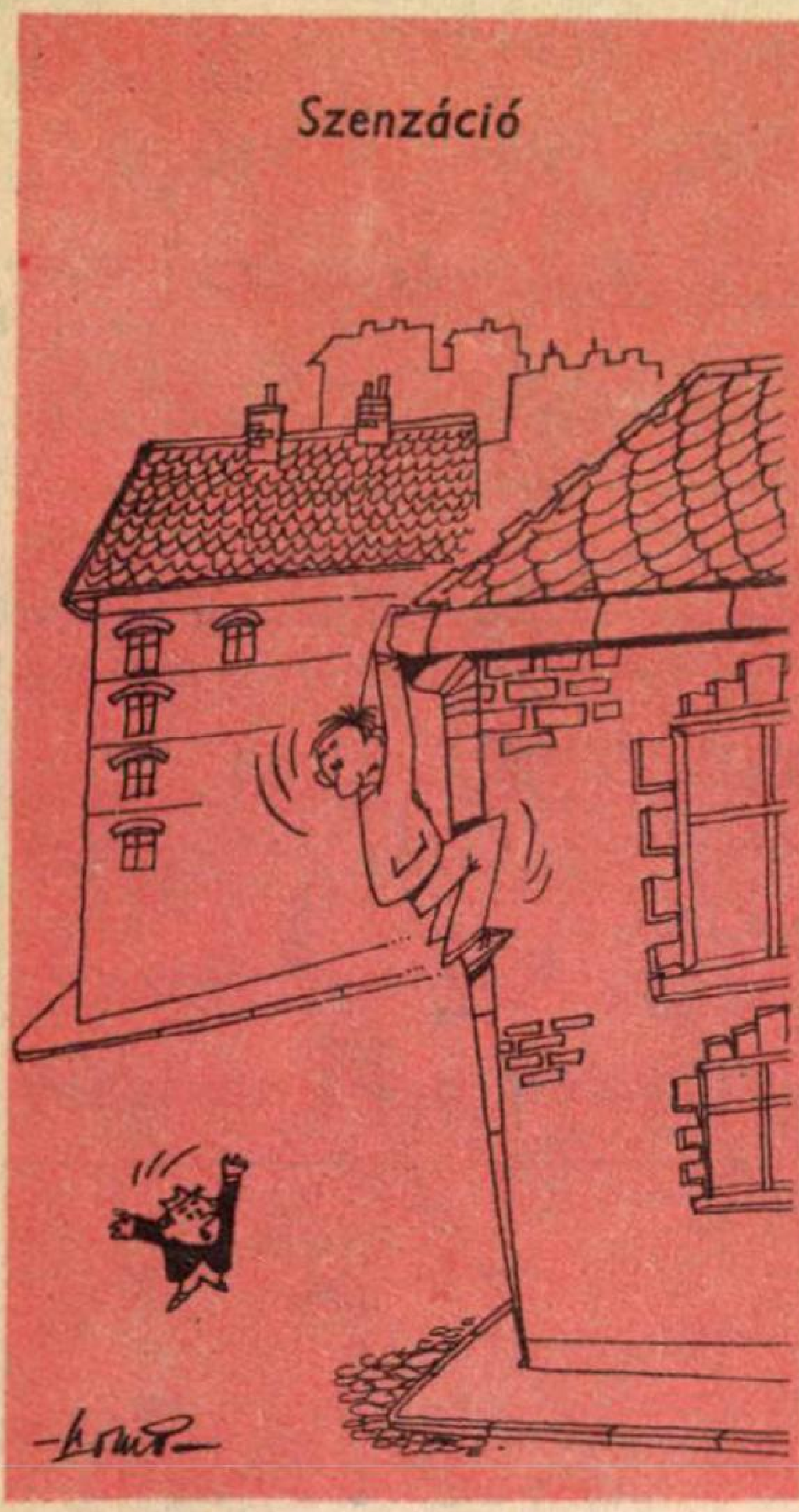

– Maradjon még egy kicsit, rögtön jön a tévé-híradó!

Átszervezés

(LACIKA MONOLÓGJA)

Nagyon jól emlékszem, hogy amikor apu egyszer este fáradtan hazajött a gyárból, nagyon el volt keseredve, a sarokba vágta az aktatáskáját, és azt mondta anyunak, hogy nem bírja tovább elviselni a kartársak nemtörődömségét. Anyu akkor kikérdezte aput, és onnan tudom, hogy apu javaslatot tett a munka átszervezésére, vagyis, hogy többet termeljen a gyár, de a kartársak ellenezték, és azt mondták, abból nem lehet baj, ha minden úgy marad, ahogy van, de abból már nagy baj lehet, ha az átszervezés nem sikerül. Zelenka bácsi, vagyis a főmérnök, nyíltan megmondta apunak, hogy ő nem áldozza fel a nyugalmát, Beleznai bácsi, vagyis a főművezető, azzal érvelt, hogy ő nem szúrja a talpába a rozsdás tűt. Kruspák bácsi, vagyis a műhelyfőnök, pedig kijelentette, hogy nem érzi magát akkora nagy szamárnak, hogy jó dolgában a jégre menjen táncolni.

Ez azért van így, magyarázta apu anyunak, mert félnek a felelősségtől, és inkább továbbra is a langyos vizeken eveznek, mint hogy kockázatot vállaljanak az átszervezéssel. Én akkor beleszóltam, és megkérdeztem aput, hogy miért nem mennek Zelenka bácsiék evezni a Dunára, ahová mi is járunk, de erre apu méregbe jött, és azt felelte, hogy én még kicsi vagyok ehhez az egész problémához. Anyunak viszont azt mondta, hogy Zelenka bácsiék maradiak, az átszervezés kockázattal jár, és ezért ellenzik, de ő — mármint apu — keresztülviszi, ha a fene fenét eszik, akkor is, mert ezzel elősegíti a gyár fejlődését és a többtermelést, ami megéri a fáradságot.

Apunak ettől kezdve még több gondja volt, mint azelőtt, és nagyon sokszor későn jött haza és fáradtan. Ilyenkor elmesélte anyunak, hogy Zelenka bácsiék sehogy sem akarnak beletörődni az átszervezésbe, apu a dolgozók segítségével már jó úton halad, viszont sokat dumálnak ellene Zelenka bácsiék. Azt híresztelik apuról, hogy feltűnési viszketegségben szenved, vagyis magára akarja vonni a figyelmet, hogy ő milyen nagy lángész, pedig már eddig is nagy felfordulást csinált a gyárban. Apu ezzel sem törődik, és tovább folytatja az átszervezést, vagyis hogy többet és jobbat termeljen a gyár, mint eddig, és mindig azt mondja anyunak, hogy a kutya ugat, a karaván halad. Anyu pedig százszor is azt hajtogatja, hogy jobb lenne, ha apu abbahagyná az egészet, mert úgysem bír Zelenka bácsiékkal. Apu ezért rém dühös, és ilyenkor mindig kitör a vihar, vagyis a vita, amit én még reggel kettőig is hallgatok az ágyamban, amíg csak el nem alszok.

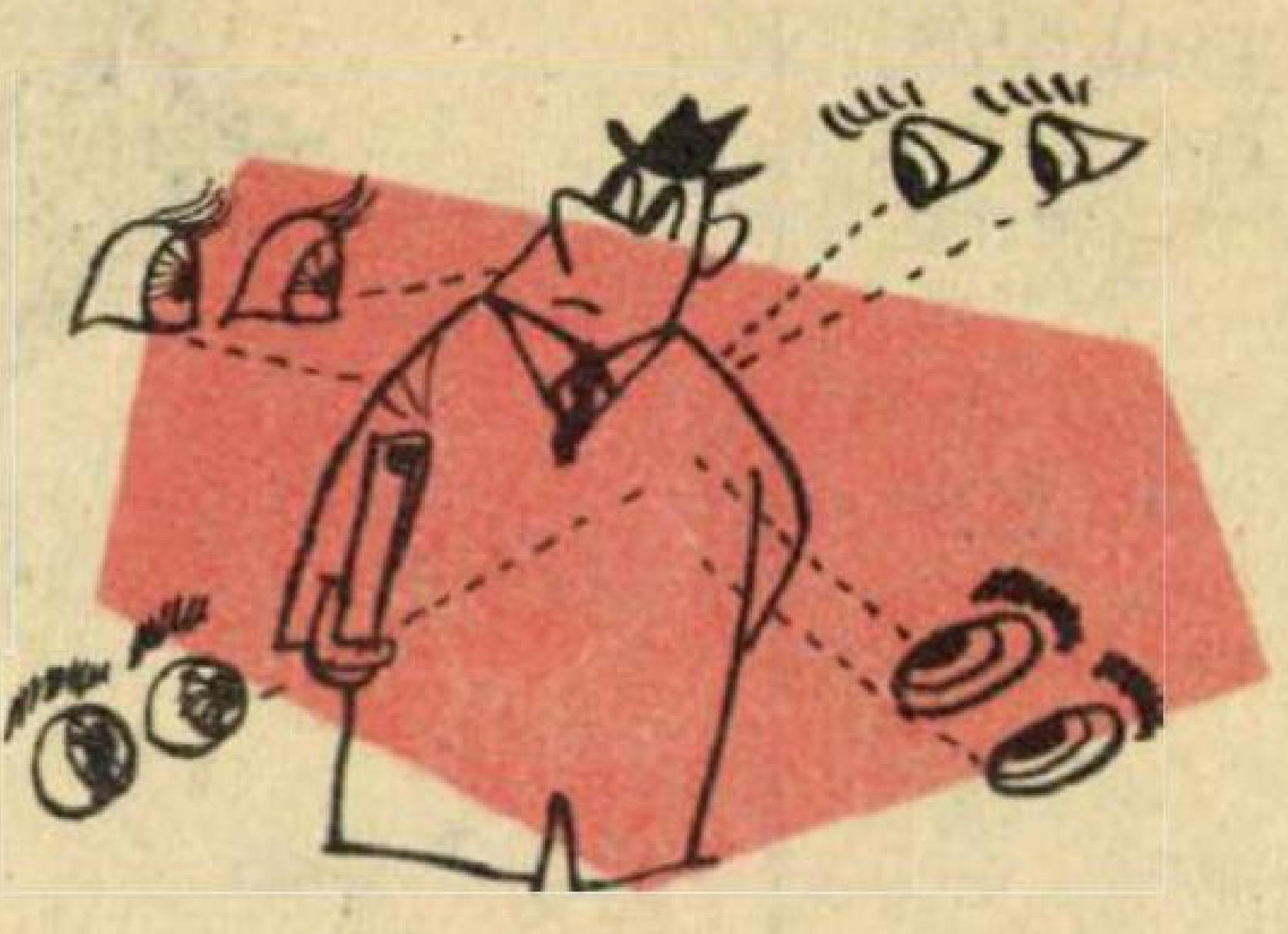

Így megy ez már nálunk hosszú idő óta, de olyan idegesnek még sohasem láttam aput, mint amilyen tegnap este volt, amikor hazajött. Anyu mindjárt két andaxint is hozott neki, hogy megnyugodjon, ami sikerült is. Apu akkor elmesélte, hogy teljesen elkészültek az átszervezéssel, és a tröszttől kijött egy bizottság a gyárba, és megdicsérte, amit csináltak. Akkor előállt Zelenka bácsi, vagyis a főmérnök, és azt mondta, hogy elég sokat törték a fejüket a megoldáson, de hála istennek sikerült. Beleznai bácsi, vagyis a főművezető is előállt, és azt mondta, hogy nagy kockázatot vállaltak az átszervezéssel, de megérte. Kruspák bácsi, vagyis a műhelyfőnök ugyancsak előállt, és azt mondta, hogy a közös erőfeszítés meghozta a gyümölcsét. A bizottság gratulált Zelenka bácsiéknak a kitűnő munkáért, de különösen azért, hogy vállalni merték a felelősséget. Megérdemlik a kitüntetést és a jutalmat, amit majd kapni fognak.

Anvu hajnalig veszekekedett apuval, és én hajnalig azon gondolkoztam az ágvamban, hogy miért jött haza idegesen apu, amikor olvan jól sikerült az átszervezés . . .

Földes György

Néhány jó tanács

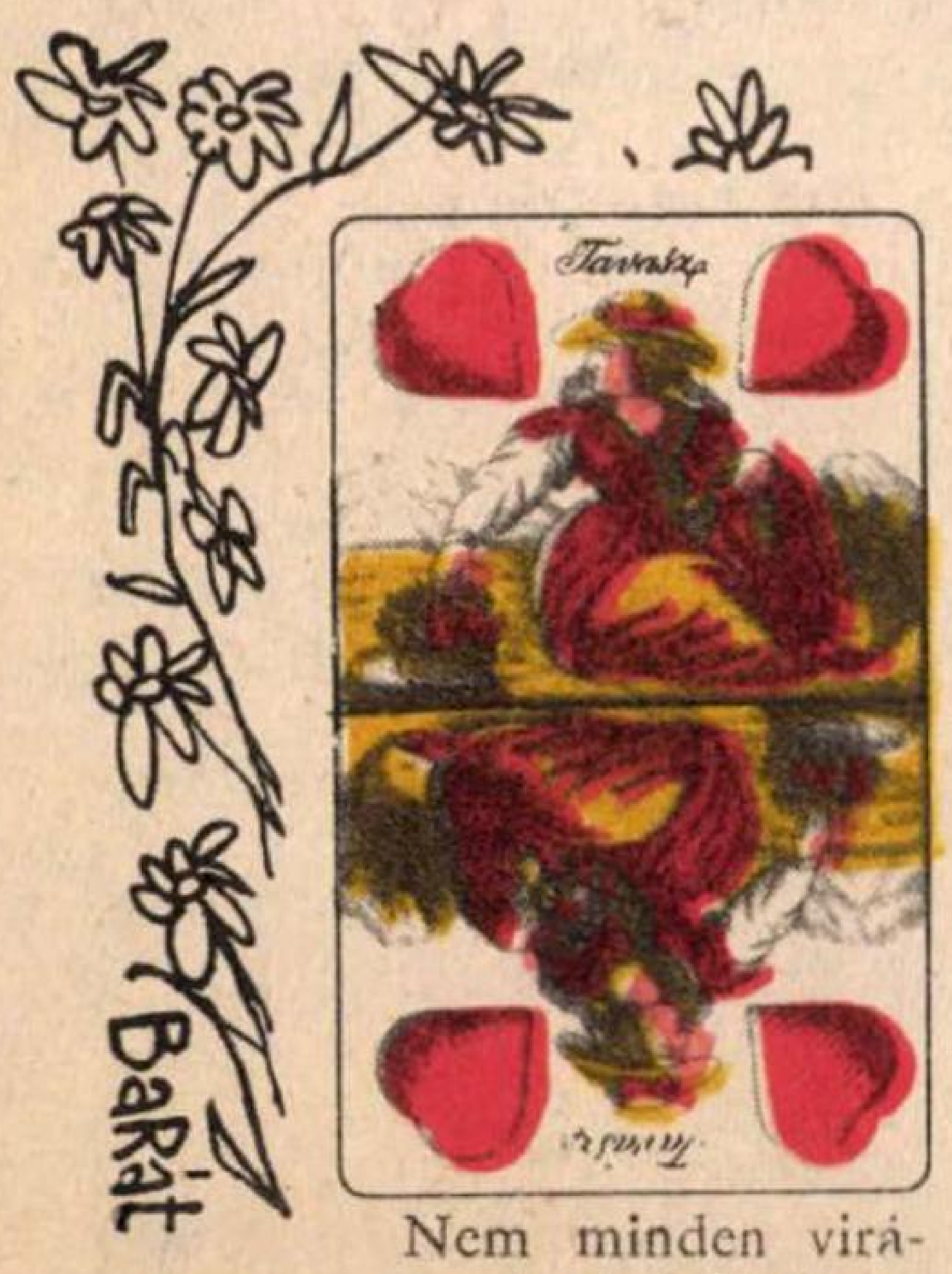

Nem minden virágot neked kell leszakítanod.

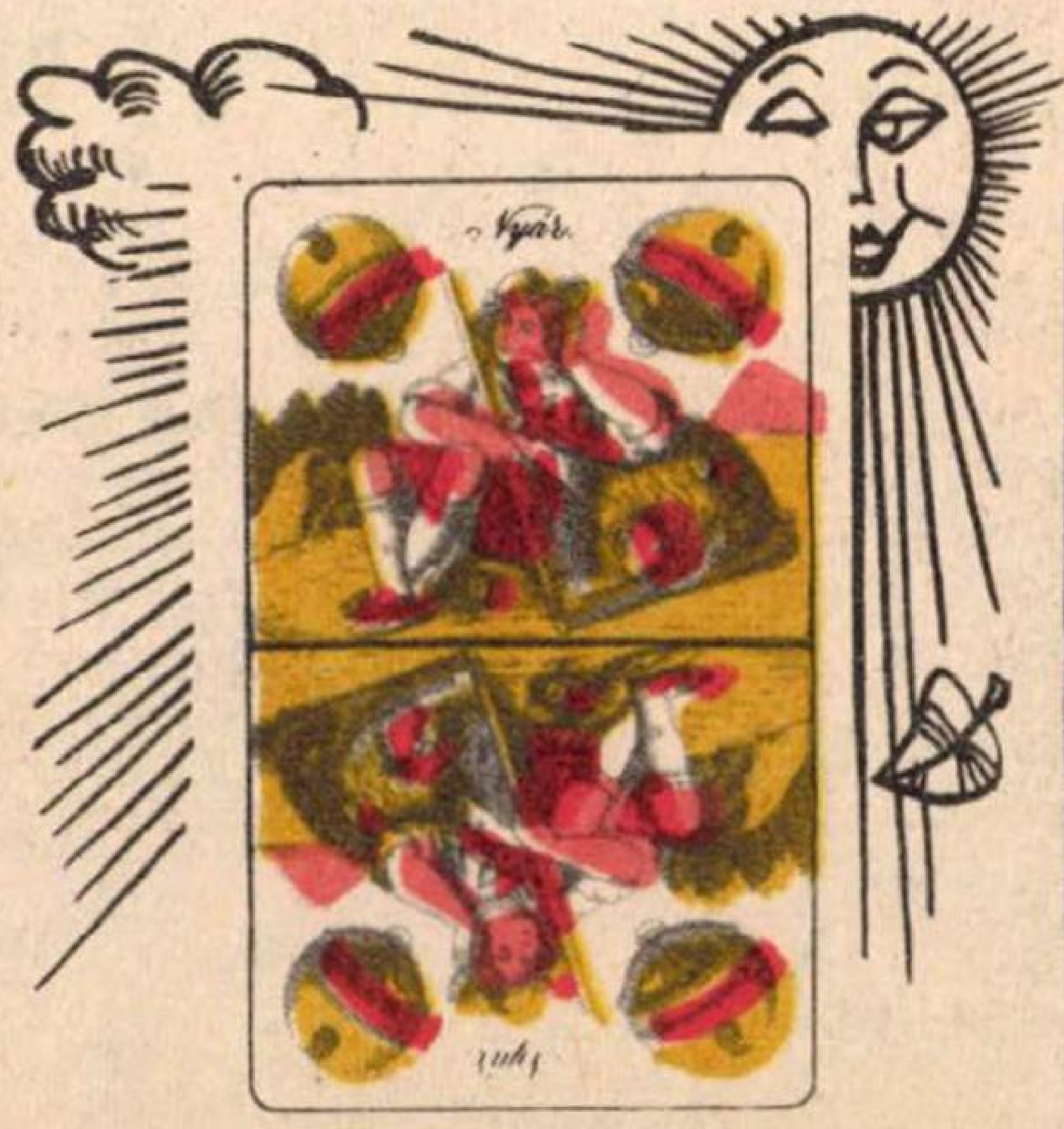

A munka dologidőben is nemesít.

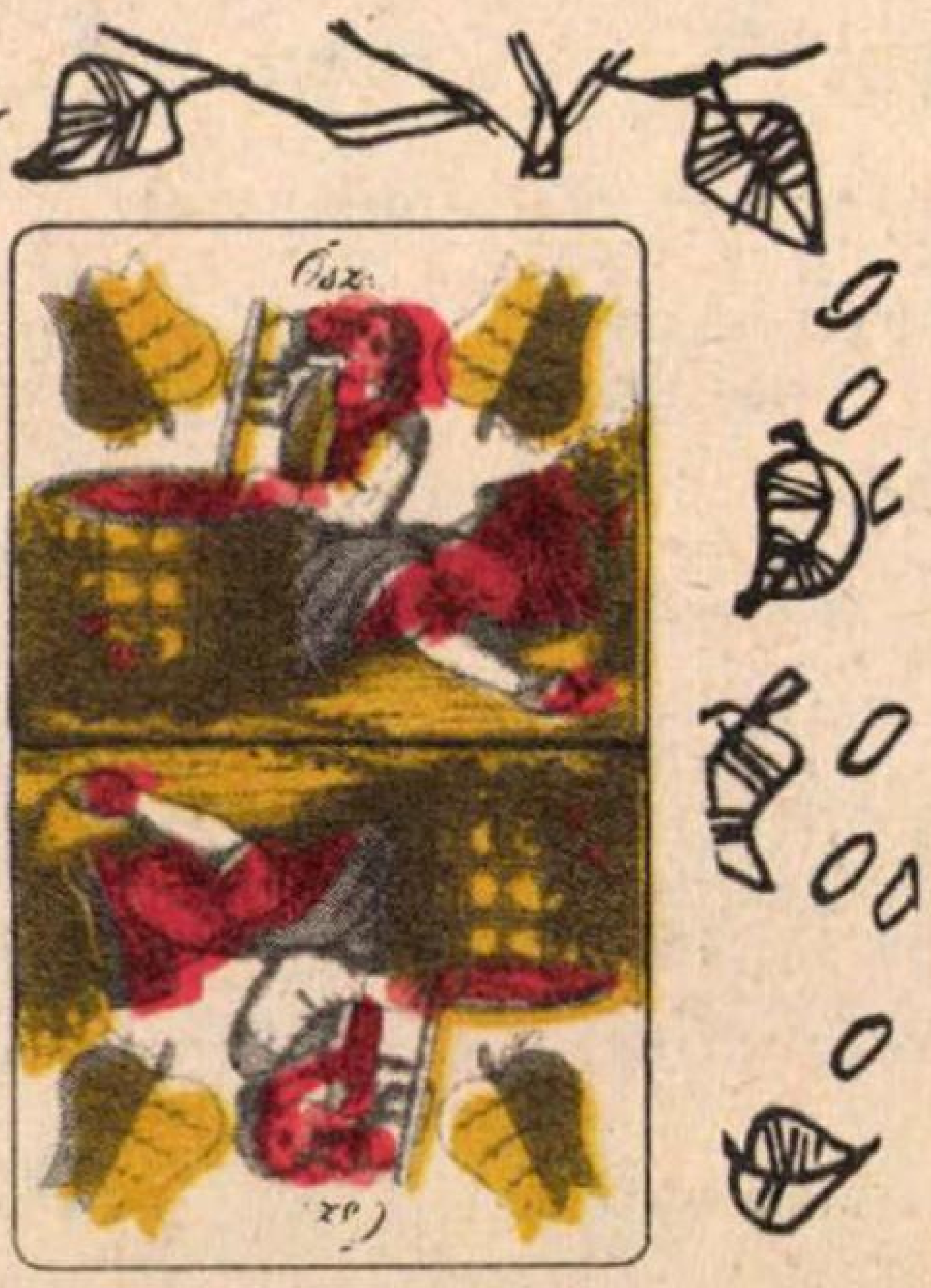

Legyünk mértéktartók.

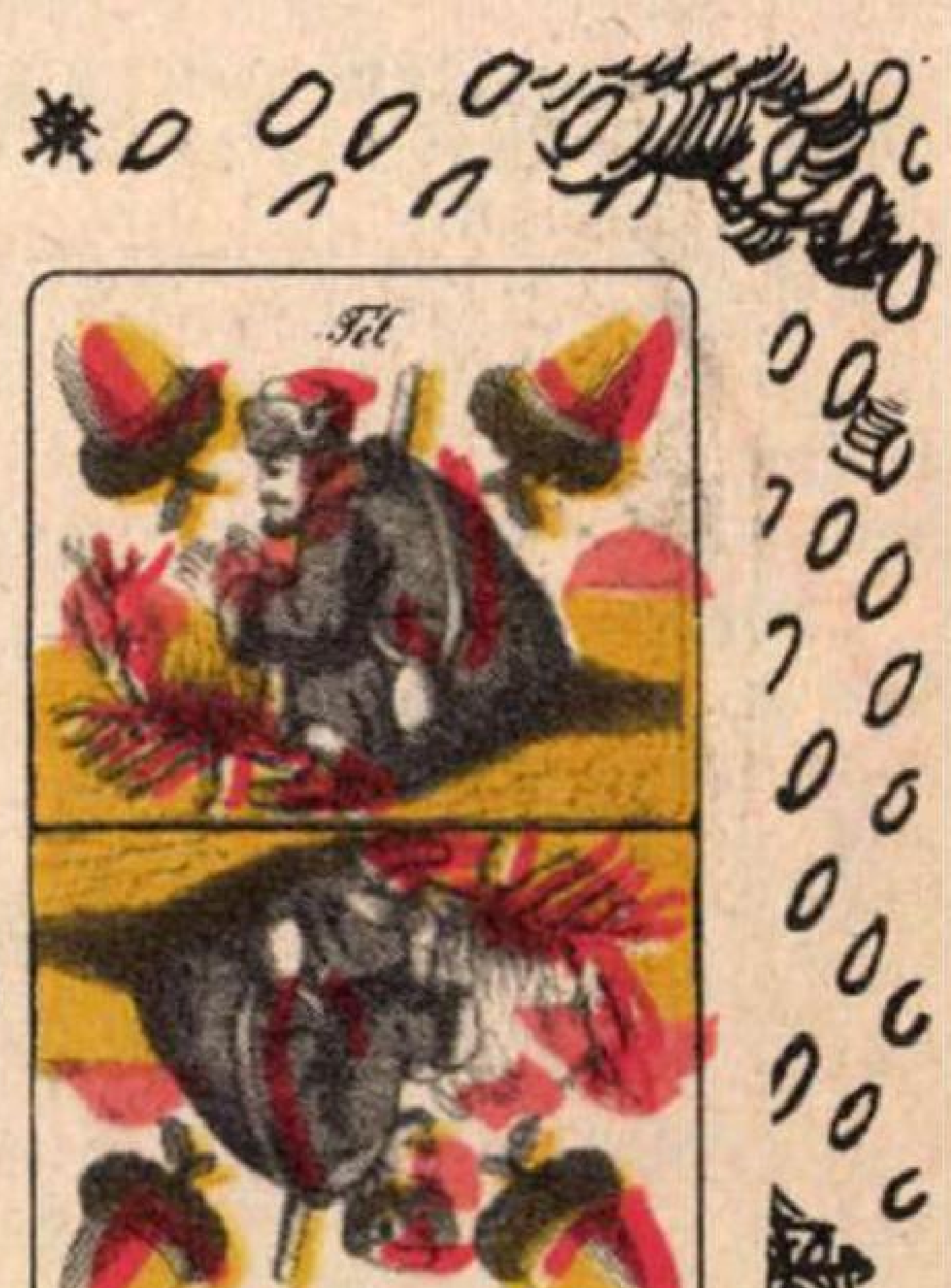

Melegedjünk néha a családi tűzhelynél is.

Fodrászverseny

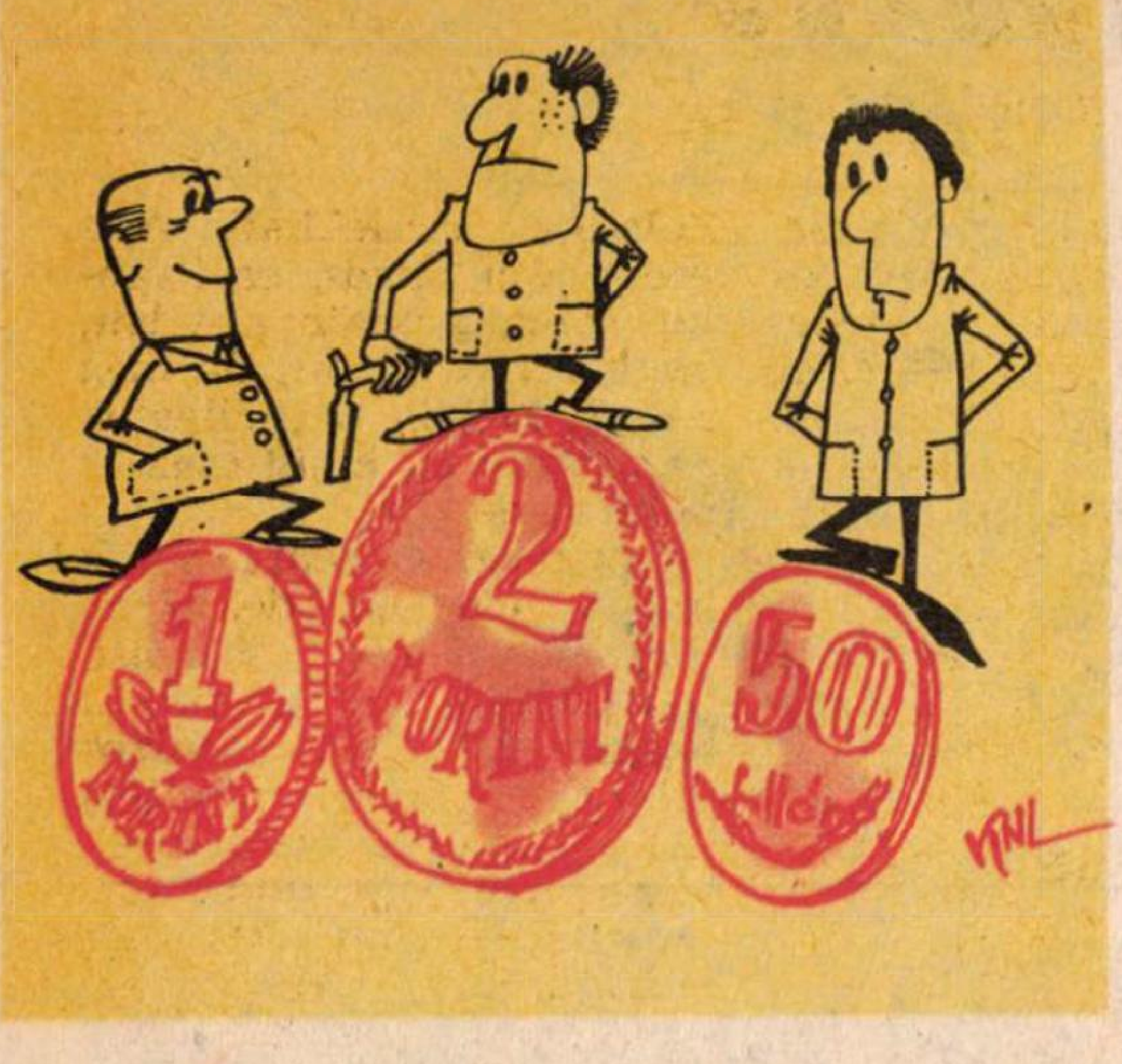

Nincsenek csodák

Endrődi István rajza

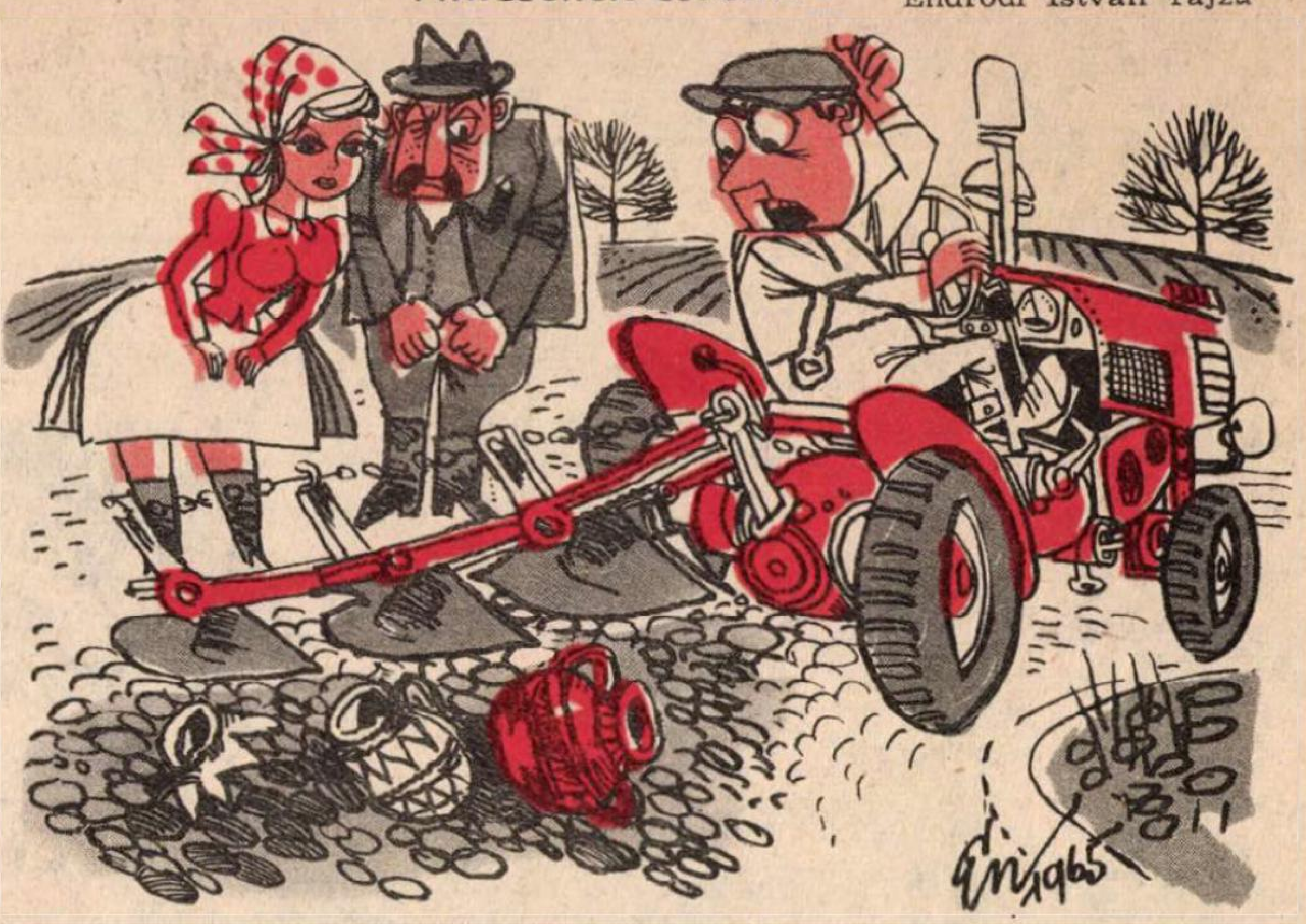

– Mindig solidus, dénár meg kelta korsó, soha egy kis pótalkatrész!

NŐI EGYENJOGÚSÁG AMERIKÁBAN

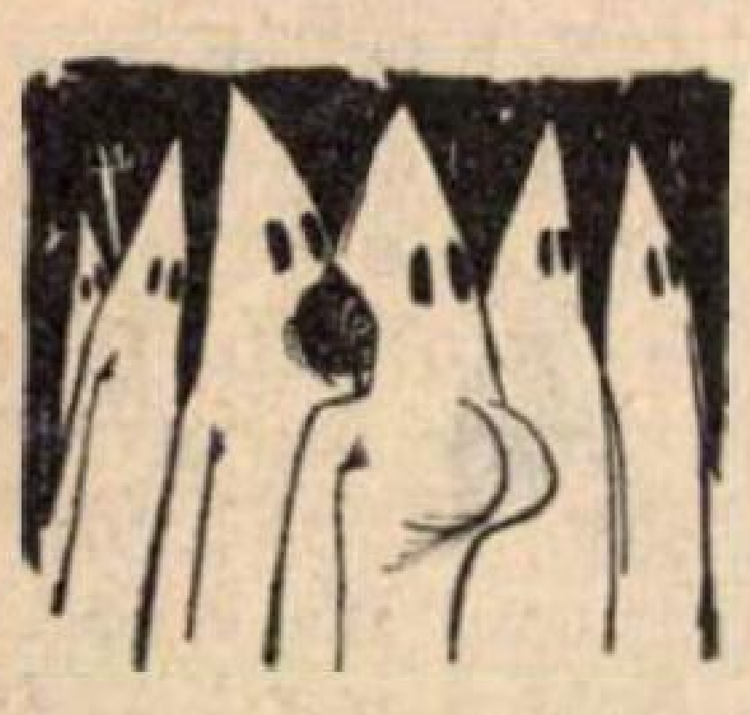

Akármit beszélnek is, a nők egyre jobban előretörnek az amerikai politikai életben. A londoni „Daily Mirror" fényképes beszámolót közöl egy austini (Texas) felvonulásról. A Ku-Klux-Klan vonult fel az USA vietnami politikájának támogatása céljából. A felvonulók között volt látható az első női Ku-Klux-Klan-tag. Van társadalmi fejlődés!

GOLDWATER PANASZKODIK . . .

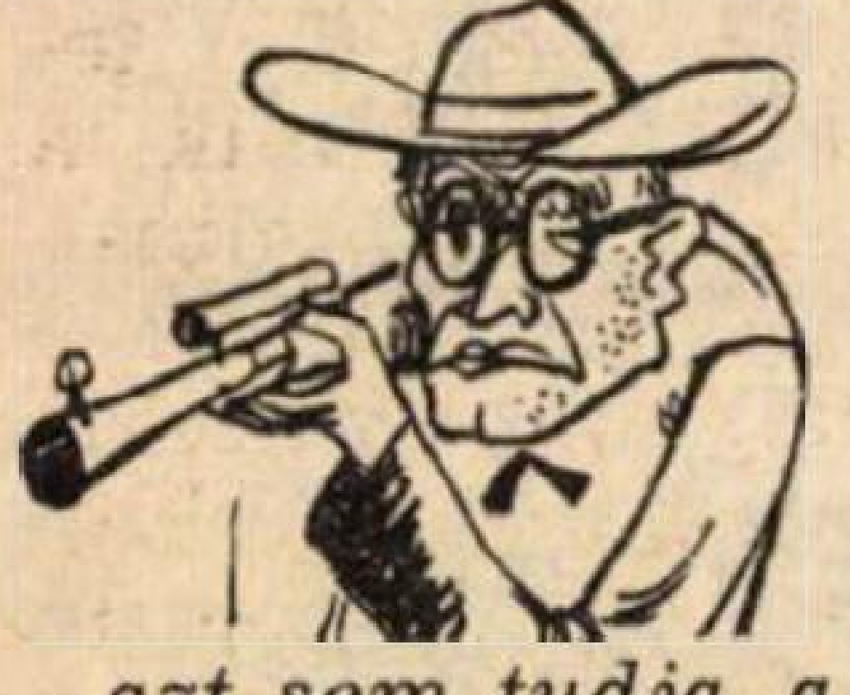

Mr. Barry Goldwater volt szenátor és elnökjelölt rossz néven vette a Fehér Háztól, hogy ő nem kapott engedélyt Dél-Vietnam meglátogatására, Edward Kennedy viszont kapott, aki — Goldwater szerint — „azt sem tudja, a puska melyik oldalán jön ki a golyó". Figyelemre méltó vádaskodások hangzanak el az amerikai politikai életben!

Jégkorong

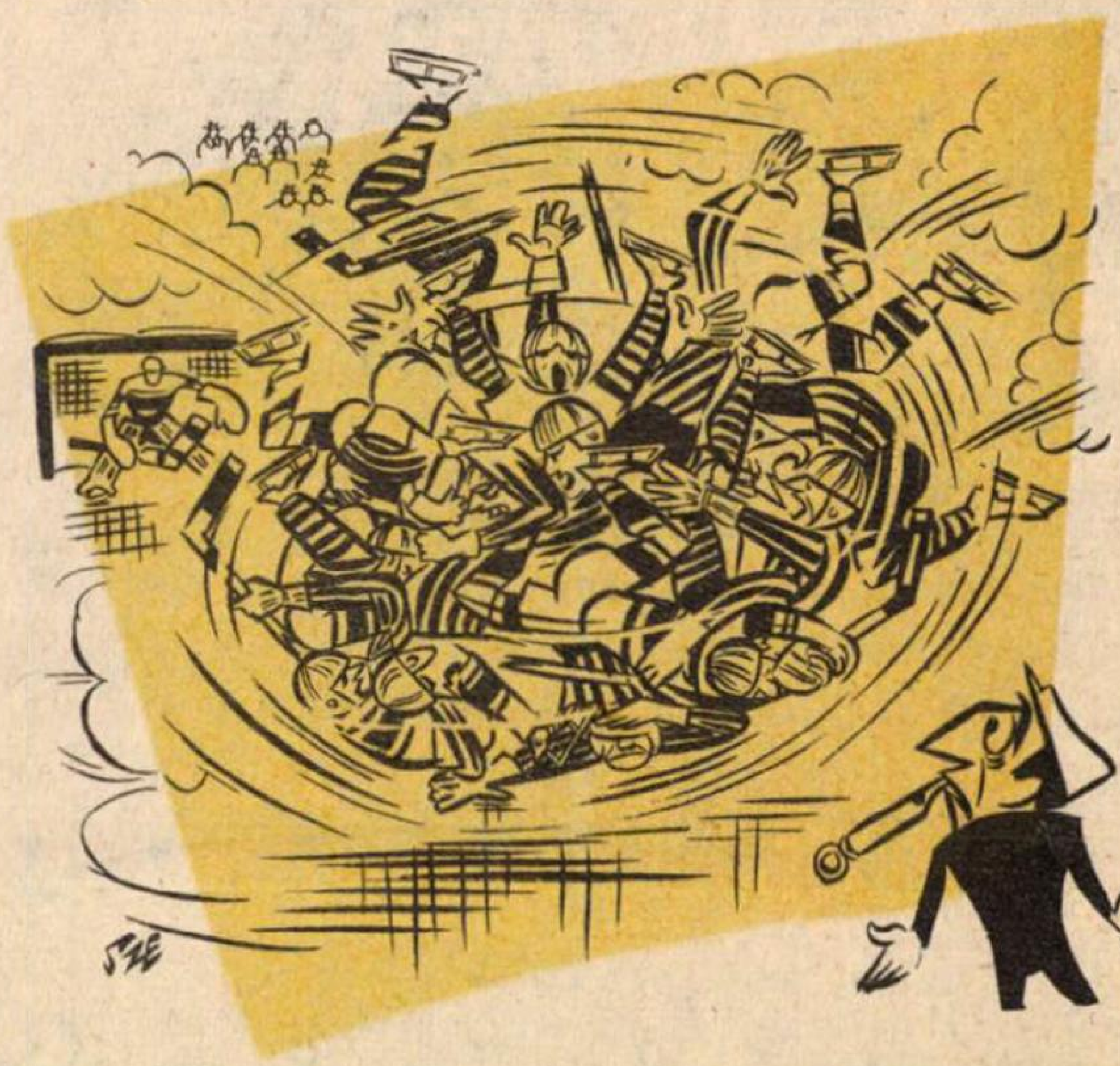

Játékvezető: Most kit állítsak ki közülük?

Nem ok a késésre

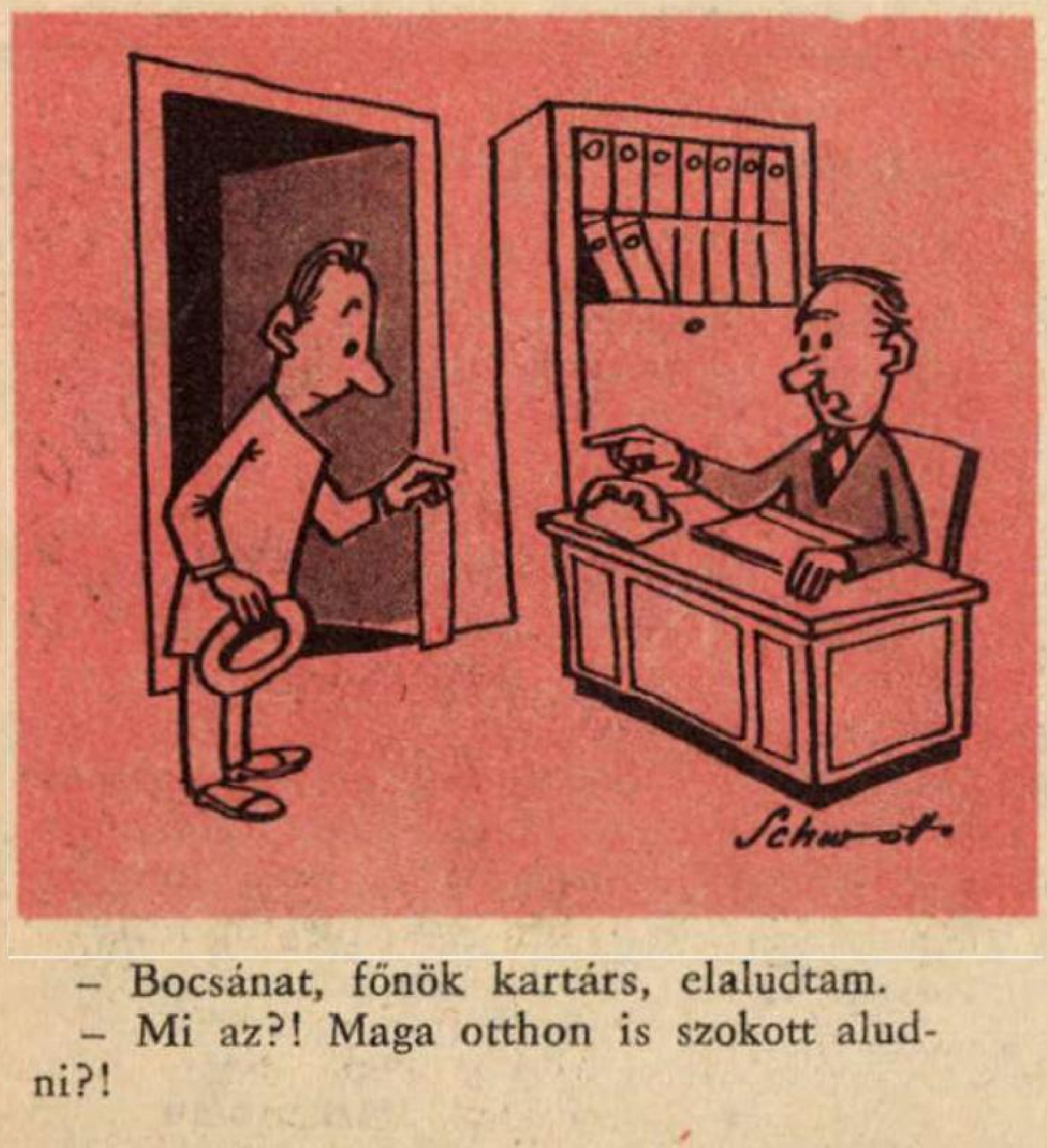

– Bocsánat, főnök kartárs, elaludtam.

– Mi az?! Maga otthon is szokott aludni?!

Gazdasági mechanizmus

Szűr-Szabó József rajza

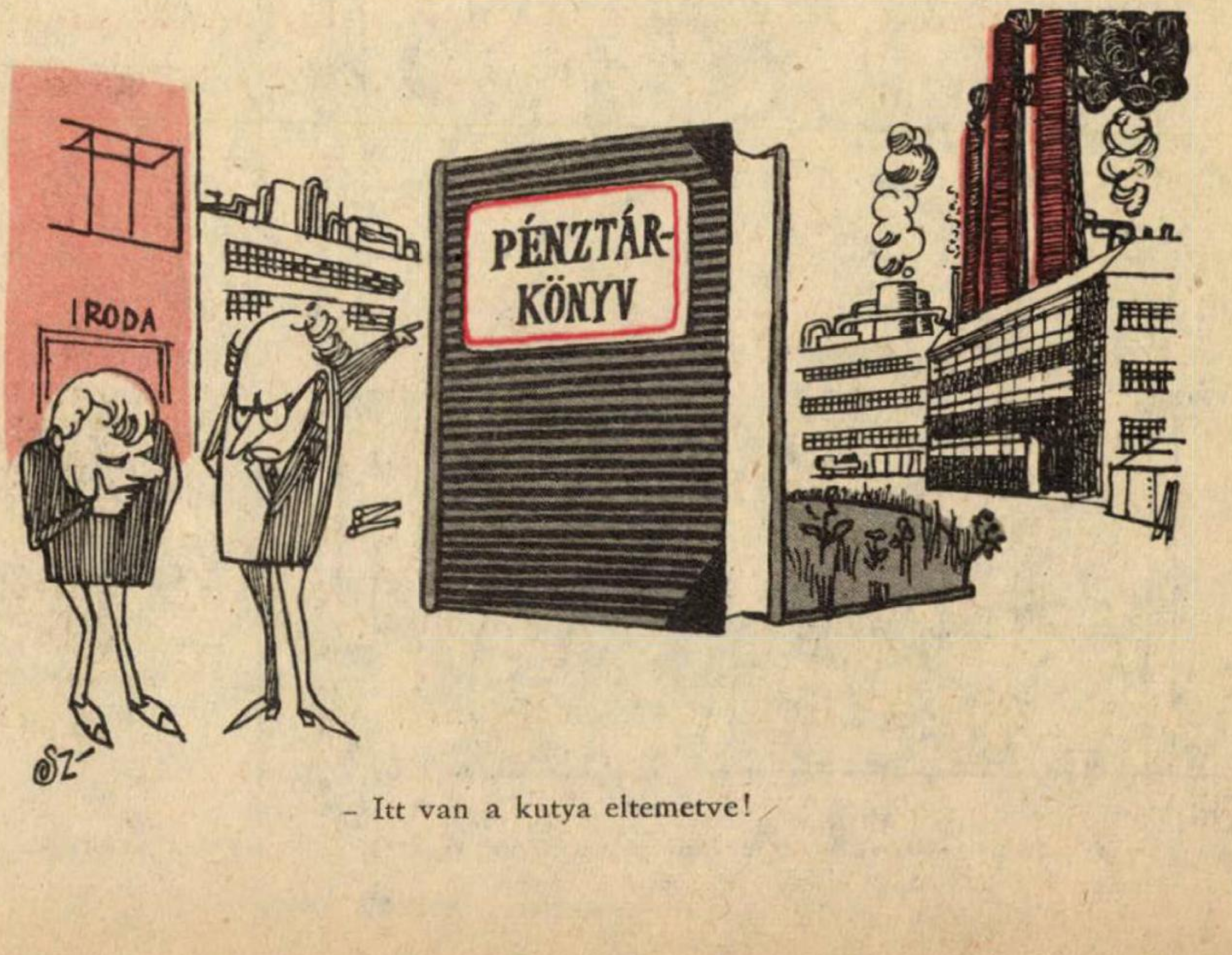

– Itt van a kutya eltemetve!

Decemberi hármasugrás

Gerő Sándor rajza

– Na, az elsőn már túl vagyok!

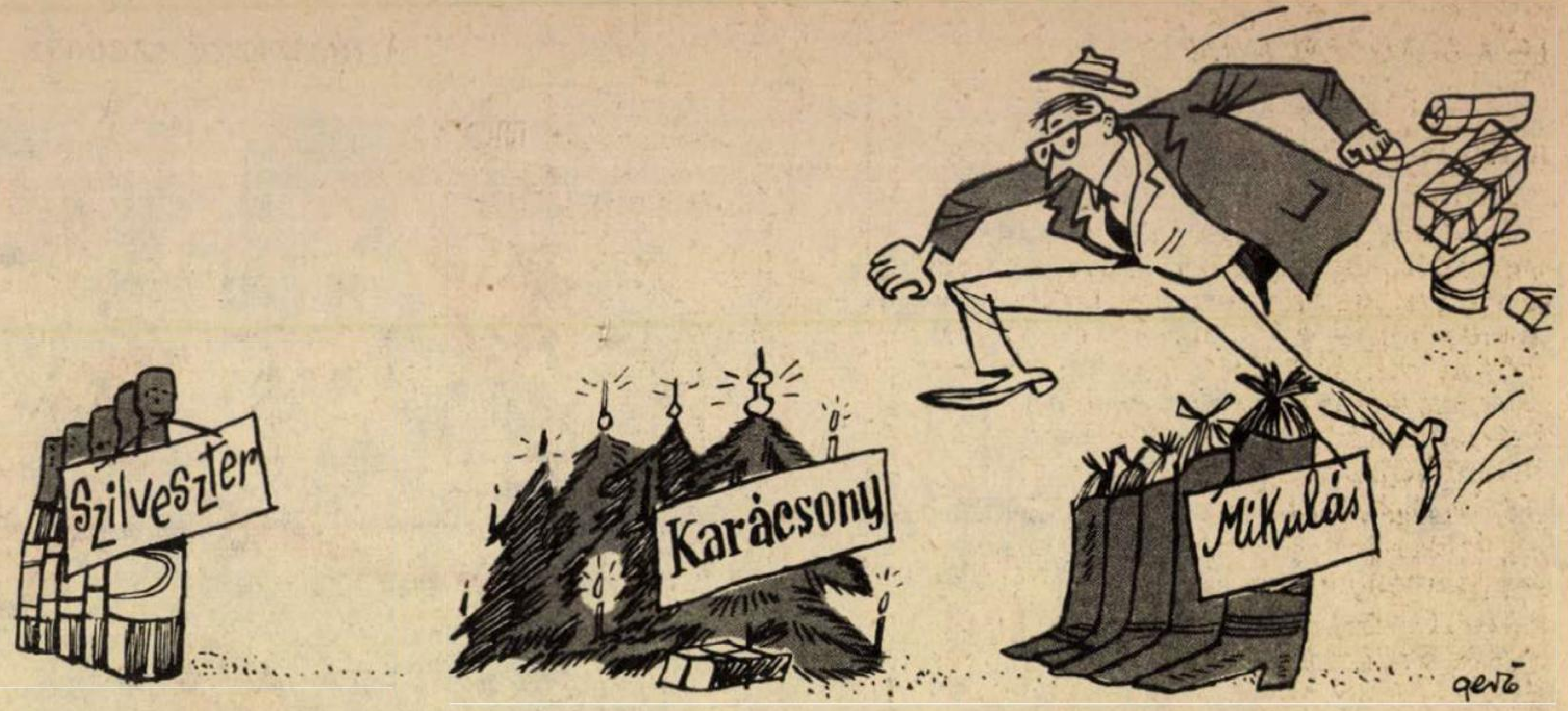

Gond

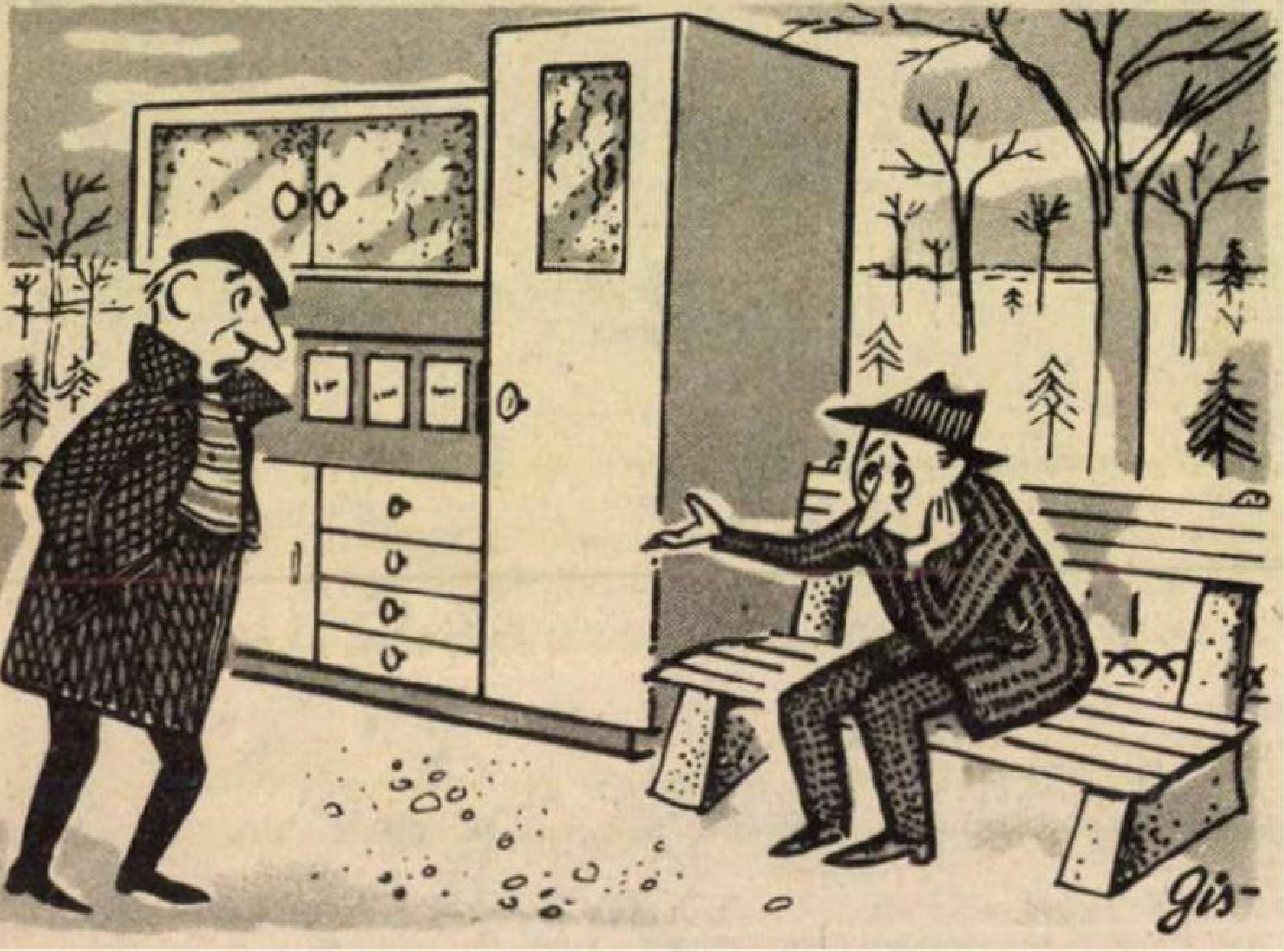

– Miért búsulsz?

– Ezt a kredencet vettem a feleségemnek karácsonyi ajándékul, de nem tudom, hogy addig hová rejtsem . . .

Új lakás

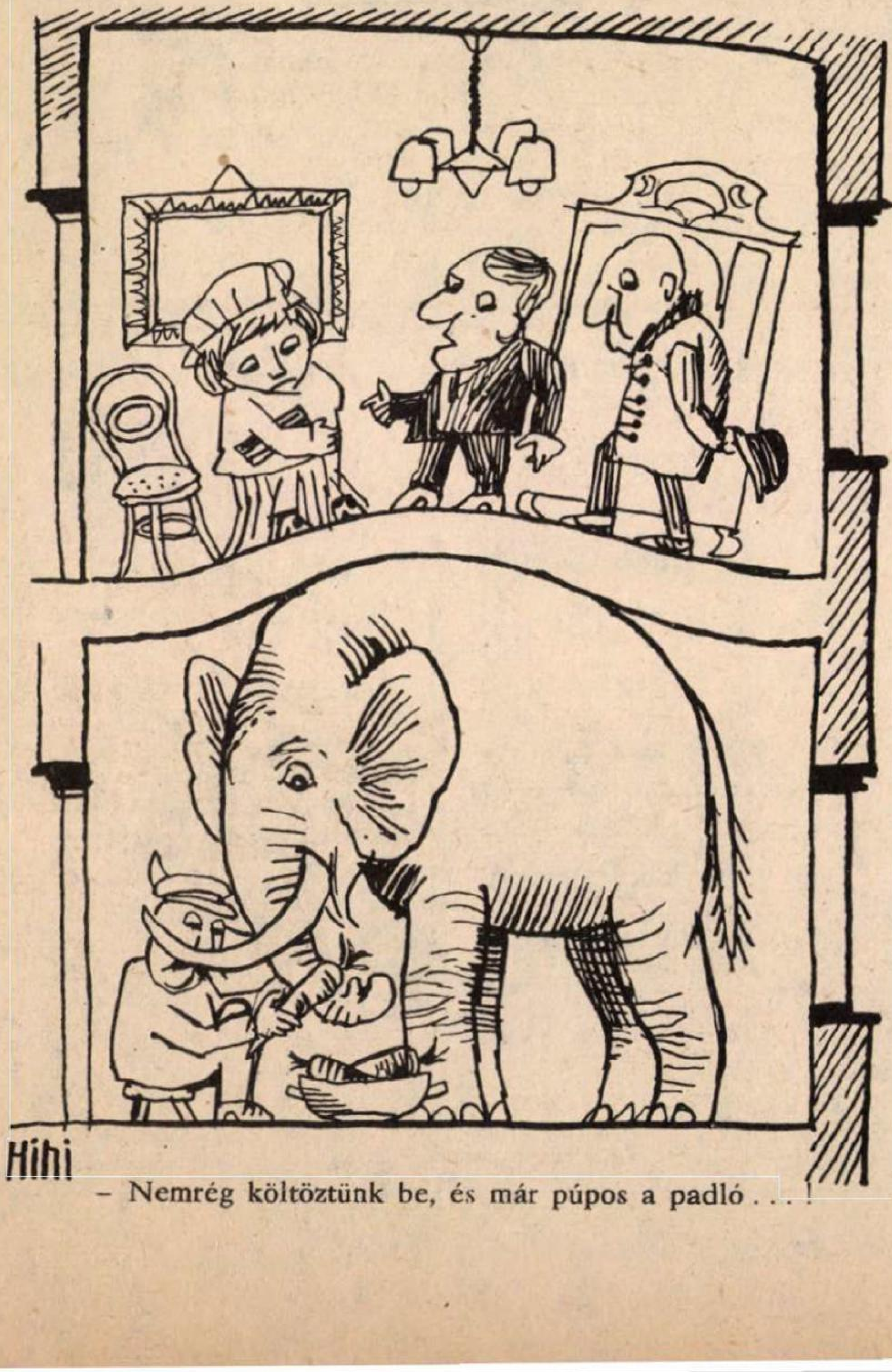

– Nemrég költöztünk be, és már púpos a padló . . . !

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

két kis ügy

1.

Csepelen, a Katona József utcában van egy iskola, amelyet esős, sáros időben nehéz megközelíteni, mert a Kolozsvári és a Temesvári utcai kereszteződéseknél nagy „beltengerek" képződnek. „Itt még Hannibál is meggondolná az átkelést — írja levelében B. Nagyné, Maglódi Ottilia —, nem egy kisdiák!"

Egy-egy víznyelőt kérnének a tanácstól az említett útkereszteződésekhez vagy valami más „áthidaló" megoldást. S ha már így benne vannak a kérésben: azt sem bánnák, ha a pislákoló 25-ös égőket nagyobbra cserélnék ki a villanyoszlopokon, hogy a délutános turnusban tanuló gyerekek is világosban térhessenek haza.

2.

Horváth Péter budapesti (VI., Jókai u. 16.) olvasónk írja:

„A közelmúltban a lapokból értesültünk róla, hogy kedvenc vállalatunk, a Patyolat — nyilván fölös kapacitásának kihasználása érdekében — újabb, úgynevezett 10 + 1-es akciót hirdet. (Tíz ruha tisztítása után egyet ingyen tisztít.) A napokban épp tíz vállalási jeggyel toppantam be a Rudas László u. 21. szám alatt fiókba. De lógó orral kellett távoznom, mert az amúgy sem rövid időre vállalt tíz tétel közül négy nem készült el a kitűzött napra.

Nem lenne ésszerűbb újabb vállalási akciók meghirdetése helyett inkább a régieket határidőre teljesíteni?"

• — • — •

SZUPER NYLON

Októberben a FEDOSZ 6. sz. fiókjában (V., Kossuth Lajos u. 4.) egy „szuper nylon" inget rendeltem, méretre, 318 forintért.

A kész inget november 3-án kaptam meg, s két nap múlva vettem fel először. Nem volt jó: elhibázták a szabását. Visszavittem. Azt mondták: mossam ki, úgy vigyem vissza. Kimostam, s ismét visszavittem. Az üzletben felpróbáltatták velem, a hibákat bejelölték.

Negyednapra visszakaptam, „kijavítva". Ötödik nap felvettem – megint nem volt jó. Visszavittem. Megállapították: tényleg nem jó, s adtak egy cédulát, hogy vigyem a központba (V., Szent István krt. 13.). De előbb mossam ki. Kimostam, elvittem. Igazat adtak. Mondták: kapok egy új inget. Méretet is vettek.

December 1-én kaptam meg az új inget. Hazavittem, felpróbáltam – megint nem jó. Most mit csináljak? Újból kimosom – de hova vigyem?

Pintér István
I., Asztalos János u. 18.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

BUDAPEST, A LAKAT-LAN VÁROS

Igaz, hogy szeretve tisztelt szülővárosomnak, Budapestnek kétmillió lakosa van, engem nem is számítva, de lakatja nincs egyetlenegy sem. Nem fogyott ki pillanatnyilag, ne értsük félre egymást: a lakat nem hiánycikk, egyszerűen nincsen, nem lehet kapni semmi pénzért.

Szükségem volt egy lakatra, nem akarom elárulni, miért. Unottan, tenger sok pénzzel felfegyverkezve bementem a 64-es vas- és lakat-, vagyis edényboltba, és udvariasan kértem egy lakatot. Vasból.

– Nincsen, kérem – mondta kedvesen és udvariasan az elárusítónő, mire én megkérdeztem, mikorra jöhetek vissza.

– Milyen ügyben? – érdeklődött.

– Lakatért.

– Nincsen, és úgy látszik, egyelőre nem is lesz.

– Talán egy másik vas- és edényben? ... – tapogatództam.

– Ne tessék fáradni. Máshol sincsen. Már hat hónapja nem láttam lakatot.

Nem életkérdés. Nem nagy dolog a lakat. Lehet, hogy elfogult vagyok szülővárosommal, de tetszett nekem a dolog. Nem gyártanak lakatot, nyilván azért, mert nem kell senkinek. Lovas, de becsületes nemzet vagyunk. Mi nem lopunk, nem kívánjuk a másét, tehát, mit és ki elől lakatoljunk le micsodát? Beláttam, hogy nekik van igazuk. Annyi szép minden, annyi más minden van, ami kapható Pesten (már danulon cipőfűzőt is lehet kapni a Röltex üzletekben, csak cipőboltokban még nem látható), van citrom, narancs és banán, vannak gyönyörű kis és hosszú, keménynél keményebb vasszögek a vasboltban, hegyesek mind, ahogy illik, miért lennénk nyugtalanok egy nyomorult kis lakat miatt?

(királyhegyi)

A moszkvai szeánsz

Endrődi István rajza

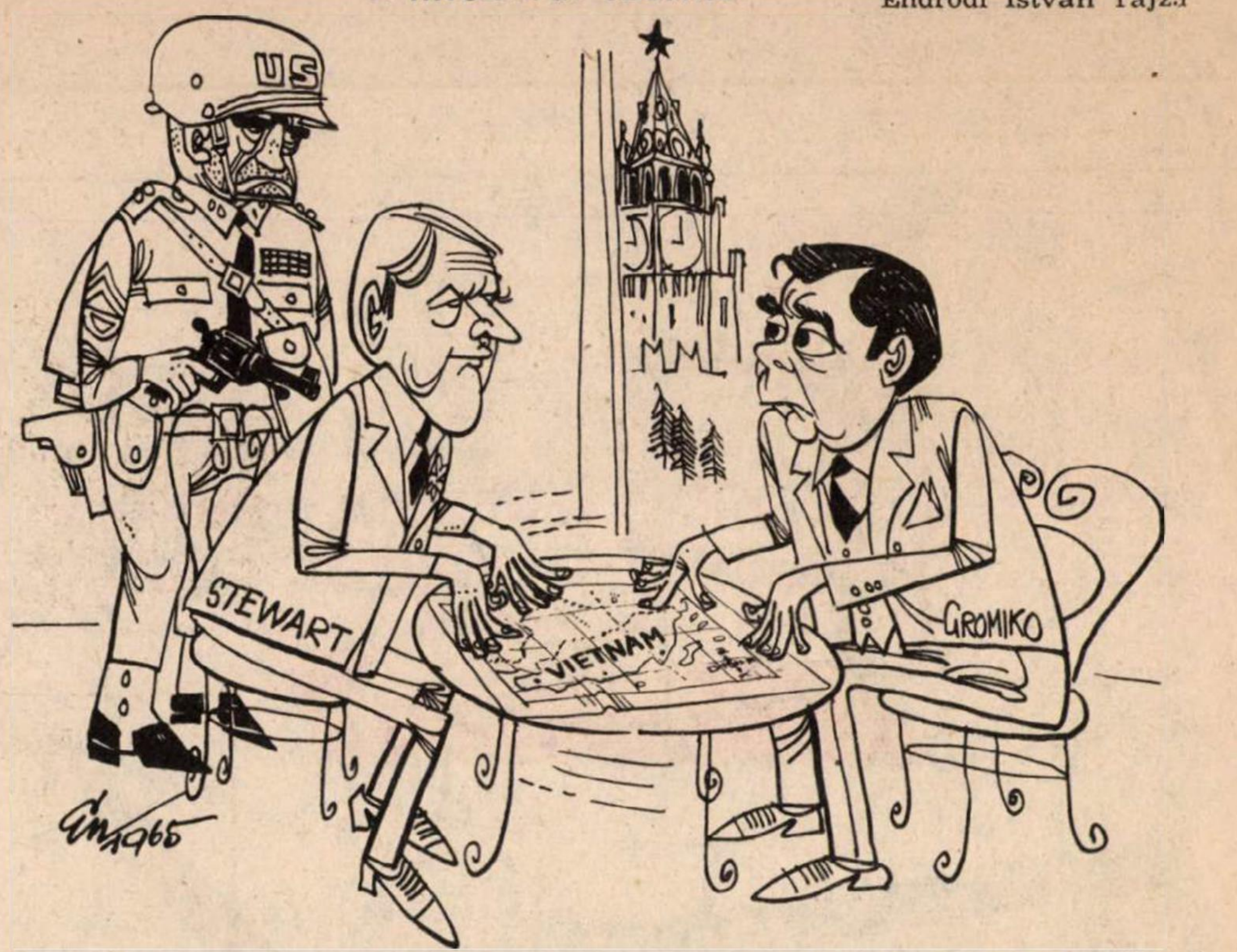

Gromiko: Sajnos, az önök rossz szelleme miatt nem tudtuk a genfi szellemet megidézni!

DARWINISTA BALLADA

Történt pedig napjainkban — és e mese igaz, való —,
Darwin-estet hirdetett a kultúrotthon-igazgató.
Nagy eset ez faluhelyen, meg is telt a terem szépen,
Julcsi, Eszti, Vica nénék sorjáztak a tenger széken.
Pestről jött az előadó, köhintett egy kis-szerényet
s megszólalt ... Így kezdődött el falunkban a nagy merénylet.
Mert azt mondta — ... nem hiszed el, Eszti, ugye te se, ő se —,
hogy az ember az nem termett, hanem majom volt az őse!
Ágról ágra ugrándoztak, végül egy leszállt a fáról ...
Ezt a maszlagot étetné vélünk meg a Darwin Károl.

Nem telt belé félórácska, kiürült a nagy-nagy szála,
utolsóként a motyóját szedte Kissné Pók Borbála.
Kérik ketten, kérik hárman, maradjon legalább magnak,
ámde Bori néni büszke: „ ... jobb lesz, hogyha békén hagynak!
hogy az ember és a majom ... nékem mondod ezt, te átok ... ?"
Szegény kultúrigazgató kékül, zöldül, sápad, hápog:
„Ne vegye már olyan nagyon a lelkére Bori néne,
'sz mind a kettő egyformán a jóistenke teremtménye."

Bondy Endre

Hegedűs István rajza

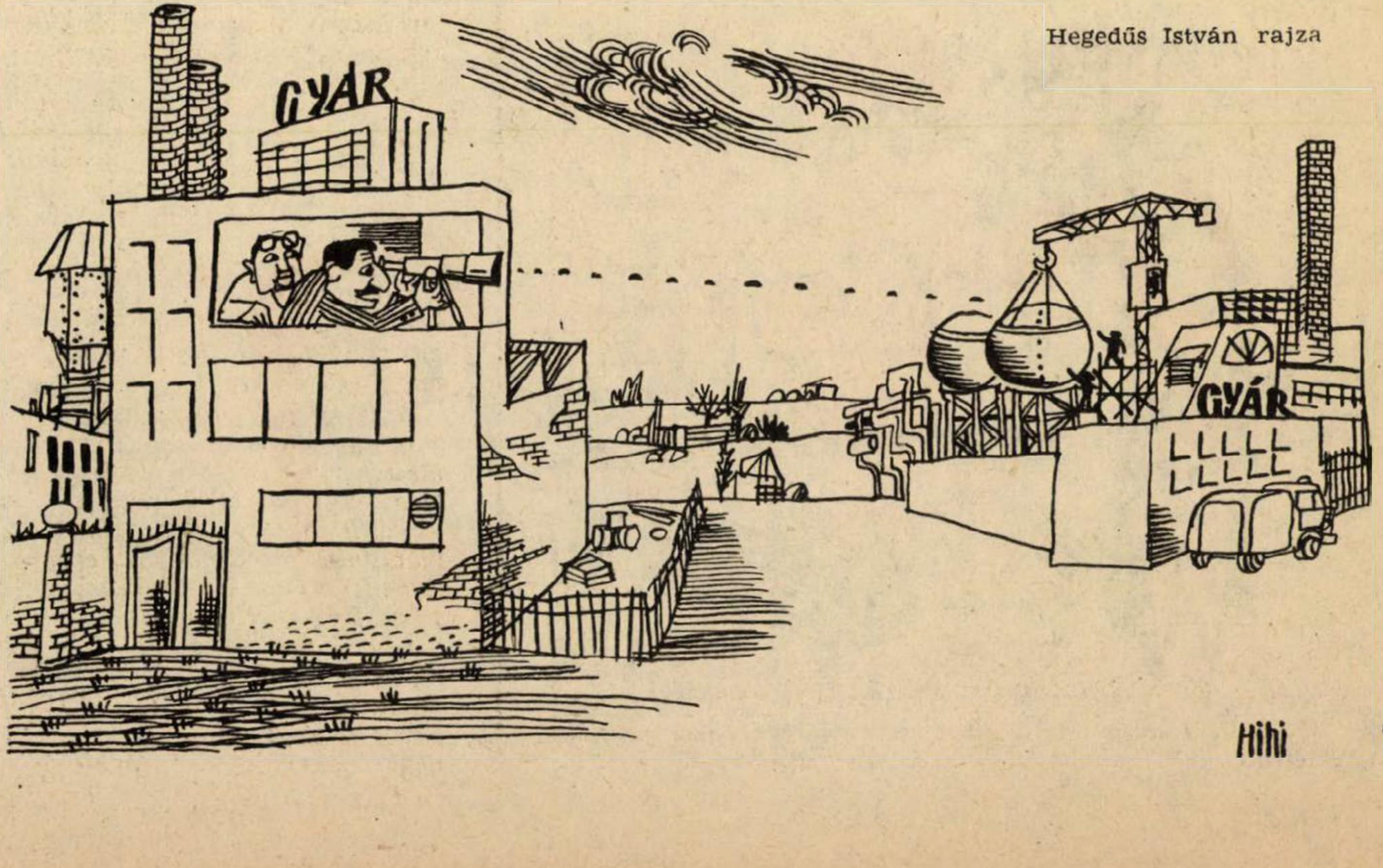

Konkurrens vállalat

– Csak tudnám, miből telik nekik vadonatúj tartályokra?! ...

Egérfogó

Balázs-Piri Balázs rajza

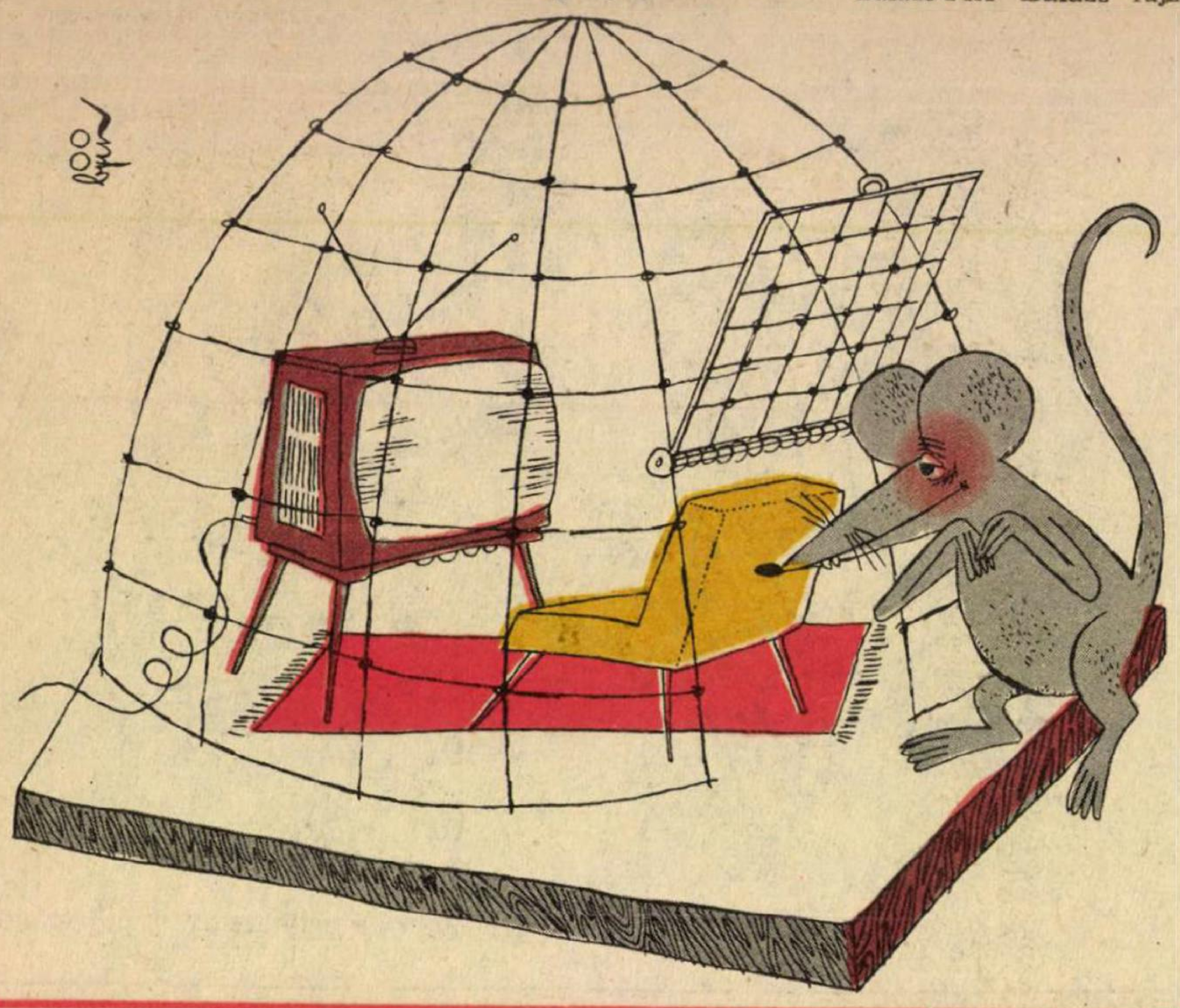

Szabály, az szabály!

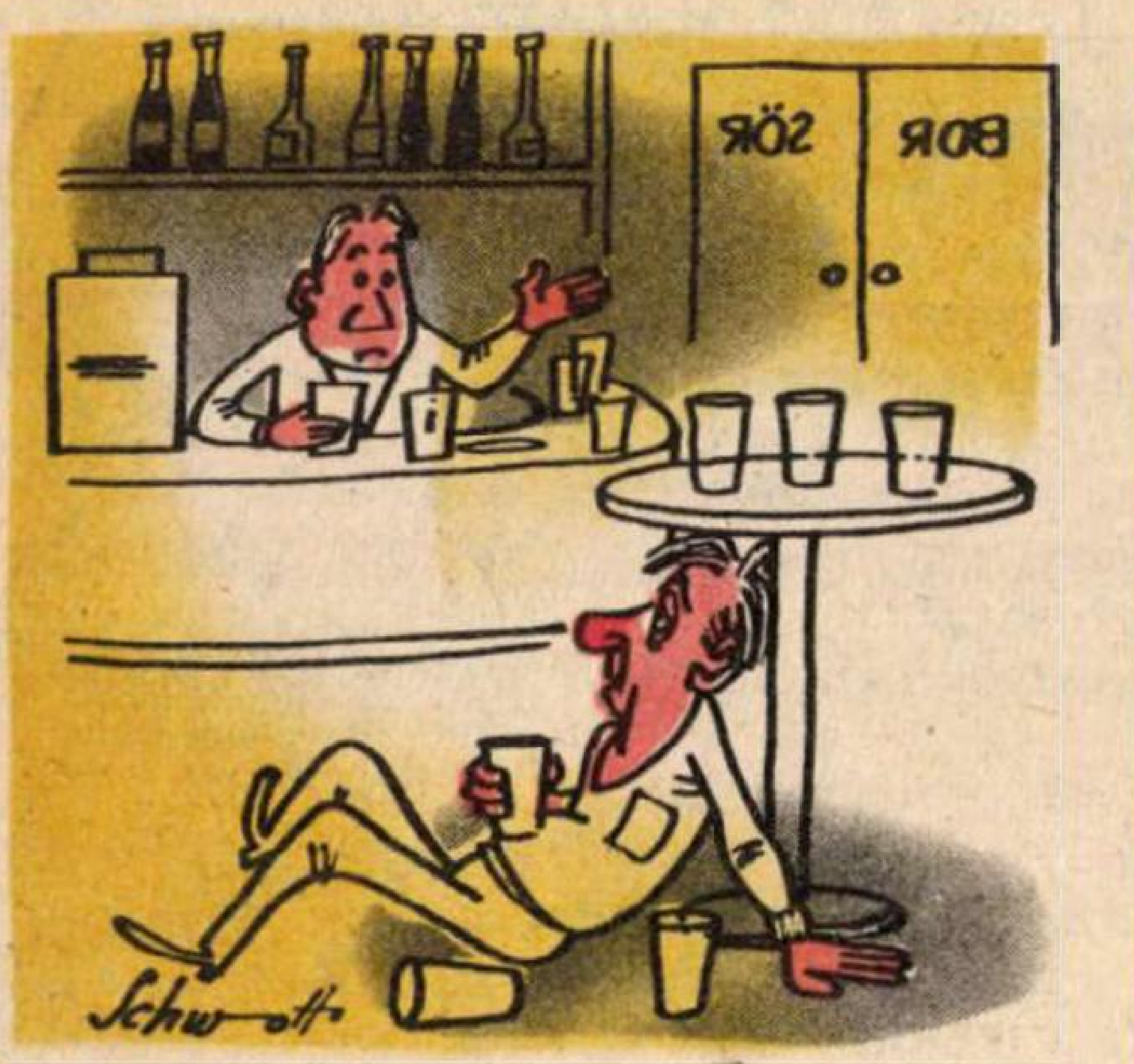

– Kérek még egy fröccsöt!

– Kérem, ez talponálló, ülő vendéget nem szolgálunk ki.

Évvégi enyhítő körülmény

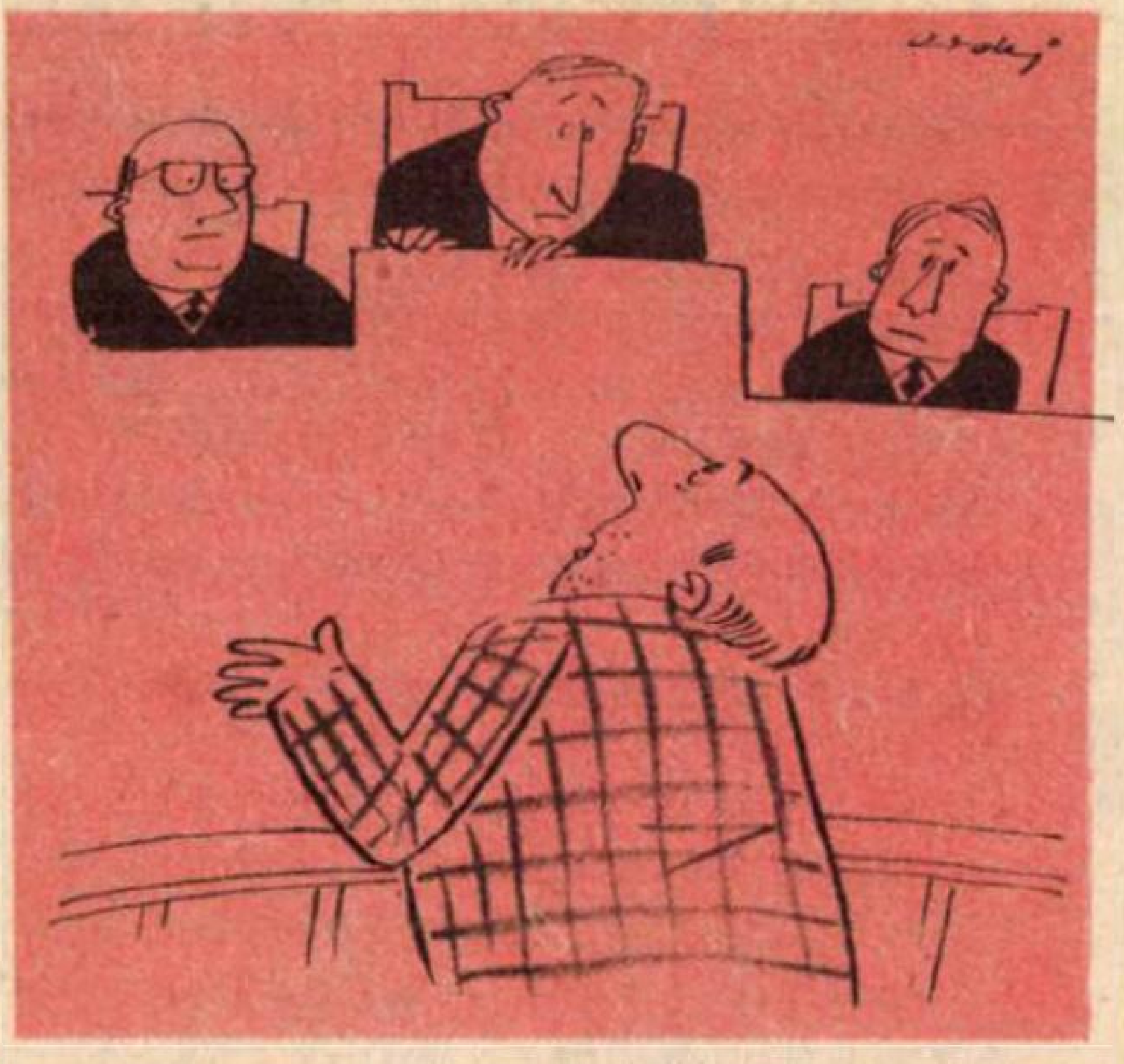

– . . . és tessék figyelembe venni, hogy januártól új életet akartam kezdeni.

Jogos felháborodás

Endrődi István rajza

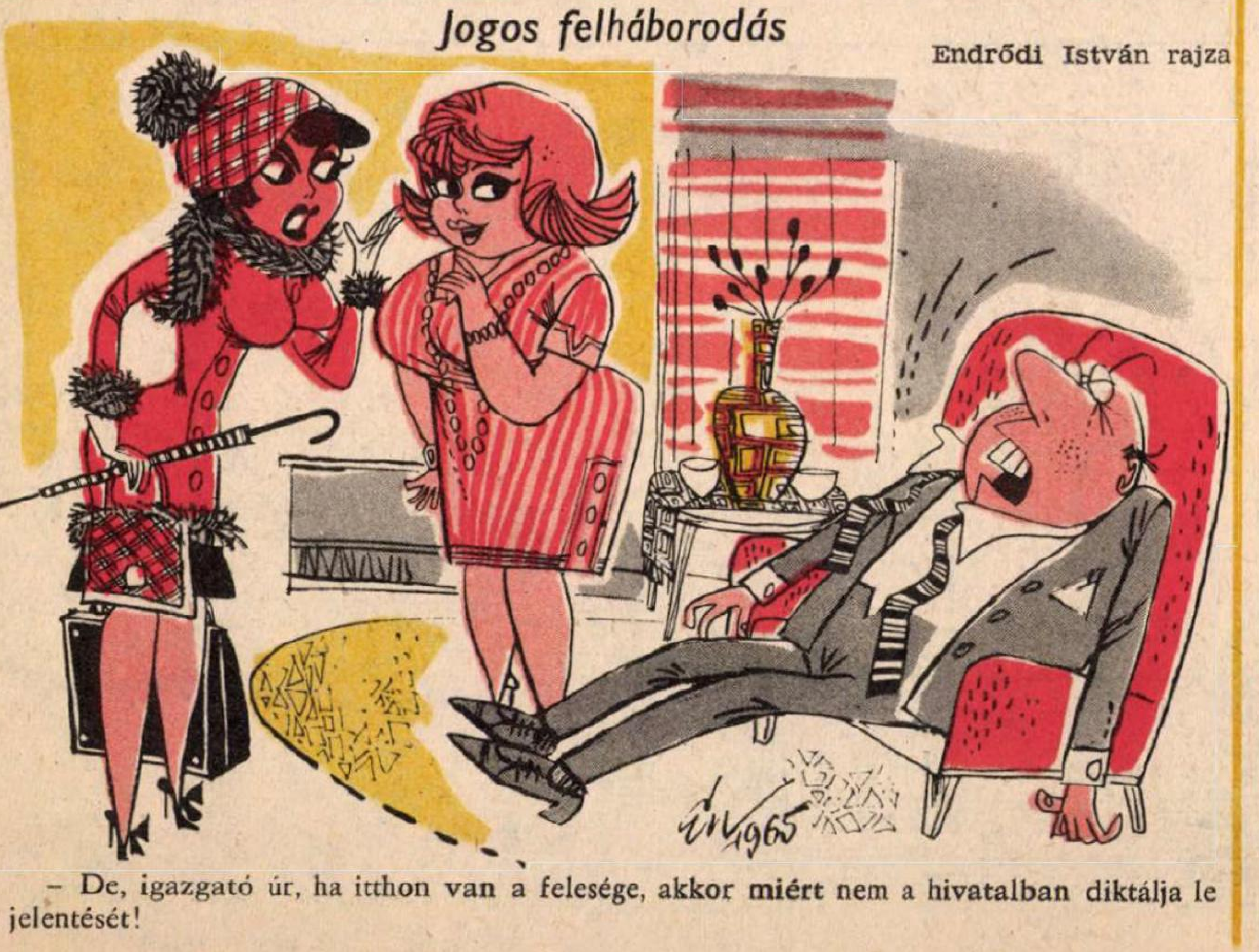

– De, igazgató úr, ha itthon van a felesége, akkor **miért** nem a hivatalban diktálja le a jelentését!

Kedves Ludas!

Sheffieldből írja a Népszabadság sporttudósítója: „Valamikor, nagyon régen, a csütörtök volt a pihenőnap, és ekkor határozták el a munkások, hogy krikettklubjukat is Wednesday Cricket Clubnak nevezik el."

Wednesday magyarul szerdát jelent. Csak a tudósító mondott csütörtököt.

F. A.
Bp. Attila u.

A lap egyik korábbi számában, egy tipikus Hihi-rajzon, Nato-tisztek rakétákat árvereztek. Nem tudom, tudják-e, hogy nálunk, az USA-ban, tényleg vannak olyan boltok, amelyek elavult katonai felszereléseket árulnak? A farmerek használt dzsipeket szoktak itt venni, amivel a marhákat terelik össze esténként; a fiatalok pedig katonai sátrat és iránytűt a campingezéshez. Tankot is lehetne venni, ha valakit ez érdekelne. De a tank rengeteg olajat fogyaszt, és parkírozni is nehéz vele.

Az október végi syracusai bankrablást különben a hadseregtől vásárolt ágyúval hajtották végre: szétlőtték az egész bankot.

G. B.
Philadelphia, USA

A Magyar Nemzet egyik tárcájában ezt olvastam: „A huszárkapitány . . . az egérszínű kese szügyébe vágta díszsarkantyúját." Furcsa látvány lehetett, ha ugyan a ló eltűrte. Aki valamennyire ismeri a ló anatómiáját, az tudja, hogy a ló szügye körülbelül olyan távol van a lovasa sarkantyújától, mint a tehén szarva a tőgyétől.

B. Gy.
Bp., II., Mártírok útja

Évek óta az 51-es villamossal járok munkahelyemre, sok ezer szenvedő utastársammal együtt. E régi, bensőséges, mindennapos kapcsolat — és a várakozásban eltöltött sok meddő idő — indított arra, hogy ódát zengjek kedvencünkhöz. Íme:

Az 51-es villamos
oly régimódi és koros,
sok évtizeddel elmarad ma ő . . .
Te mégis, mint egy drága nőt,
oly izgatottan várod őt —
de mindhiába, mert ő mégse jő!

K. J.
Pestimre

Az irodalmi lexikon második kötetében, a 603. oldalon, a Reviczky kézírásaként szereplő négy sor — Komjáthy Jenőtől származik. „A homályból" című, minden gimnazista által kötelezően ismert költeménynek első versszaka: „Ki fény vagyok, homályban éltem, Világ elől elrejtezém . . ." stb.

Úgy vélem: helyes, ha ez a tévedés nem marad homályban.

T. G.
Rákoscsaba

Hőemelkedés

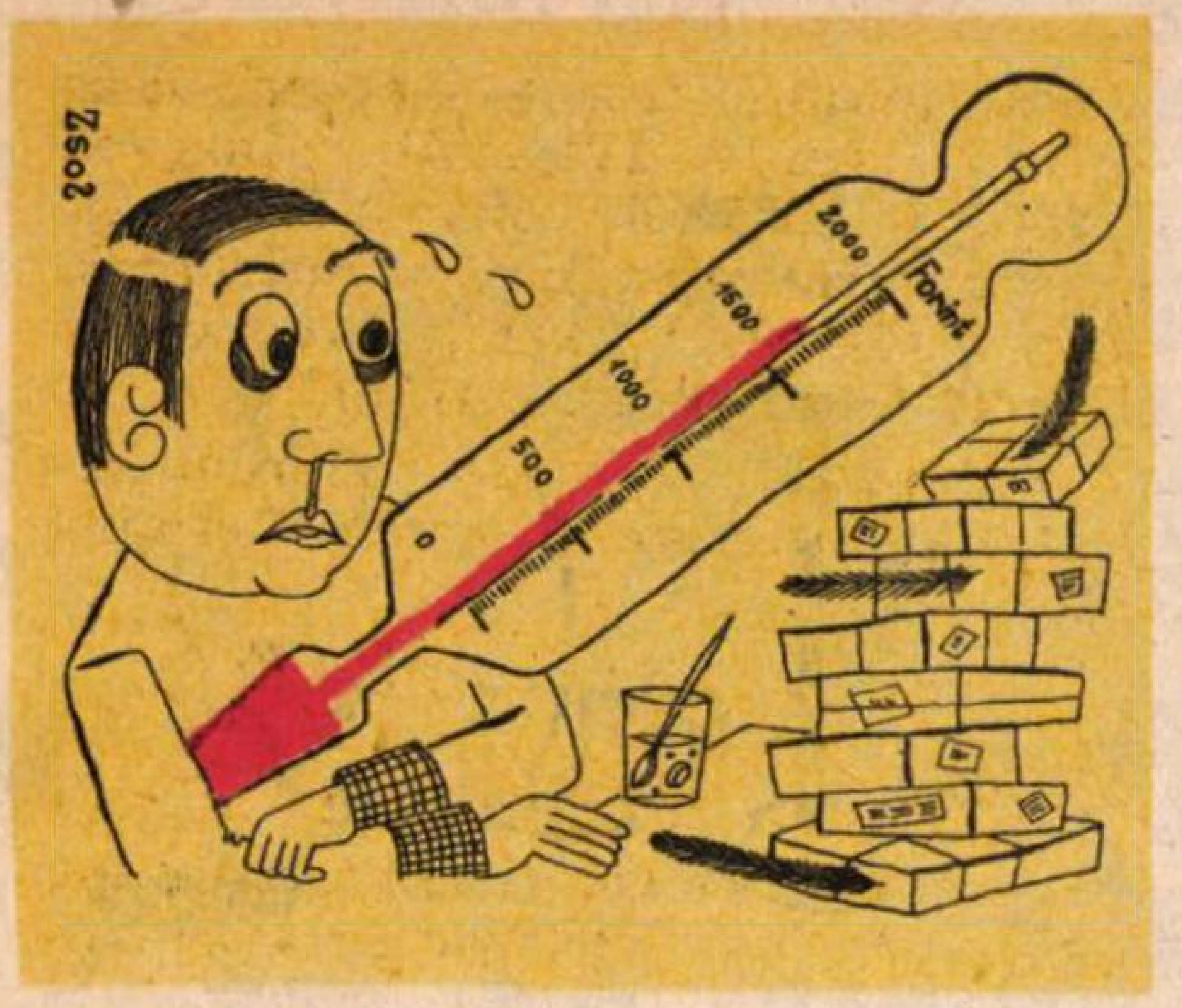

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A 22-22-22 VÁLASZOLT

A Fővárosi Autótaxi Vállalat válaszolt egyik korábbi cikkünkre, amelyben szóvá tettük, hogy a kocsirendelést felvevő szám, a 22-22-22, húsz percig derekasan ellenállt az ostromnak: hiába tárcsáztuk, nem válaszolt, pedig a csengetés kiment.

A válaszlevélben az Autótaxi bölcs tanáccsal látott el bennünket: „Csúcsforgalmi időkben a taxit rendelő közönség 1–2 perces várakozás után ne tegye le a kagylót, ha hallja, hogy a csengetés kimegy, mert biztos lehet benne, hogy az előtte befutó hívások lebonyolítása után azonnal sorra veszik őt is."

A tanácsot mindenesetre megköszönjük, bár nem hisszük, hogy célra vezetne, hiszen a szóban forgó esetben sem 1–2 percig várakoztunk, hanem jóval tovább... Tíz percig, más esetekben tizenöt-húsz percig.

A taxirendelés néha ugyanolyan fontos és sürgős lehet, mint a tűzoltók vagy a mentők hívása. Mi lenne, ha a 05 vagy a 04 – a tűzoltók és a mentők száma – sem jelentkezne 15–20 perces csöngetésre sem!

Mi kitartunk a korábbi javaslatunk mellett: legalább csúcsidőkben növelni kell a kezelők számát.

Csak így lehet elérni, hogy a 22-22-22 hívásakor az utas ne idegbajt kapjon – hanem taxit, mielőbb.

(r)

Csalogató

Erdei Sándor rajza

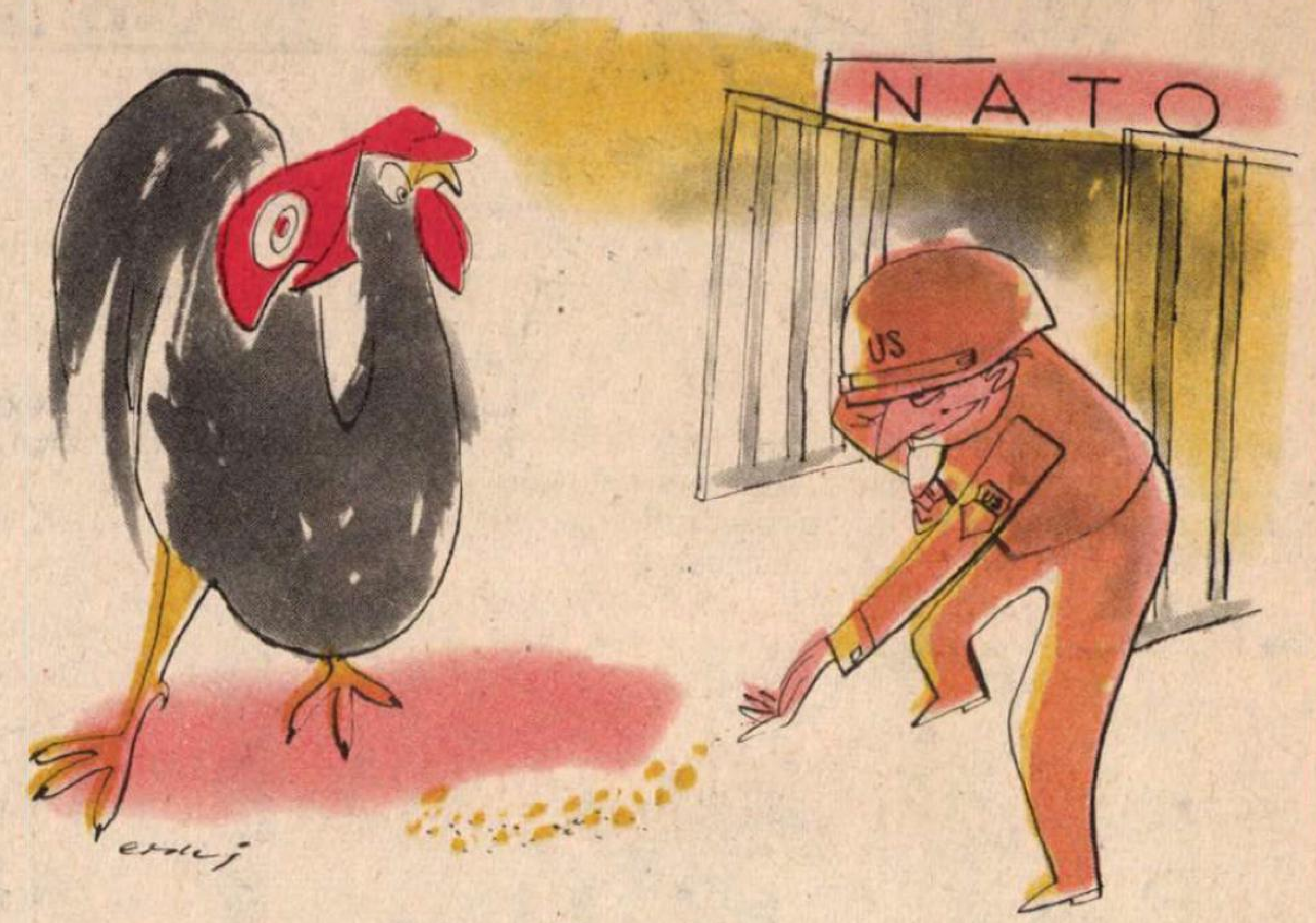

– Pipi . . . pipi . . . pipi . . .

Toronyszálló legyen vagy sem?

Várnai György rajza

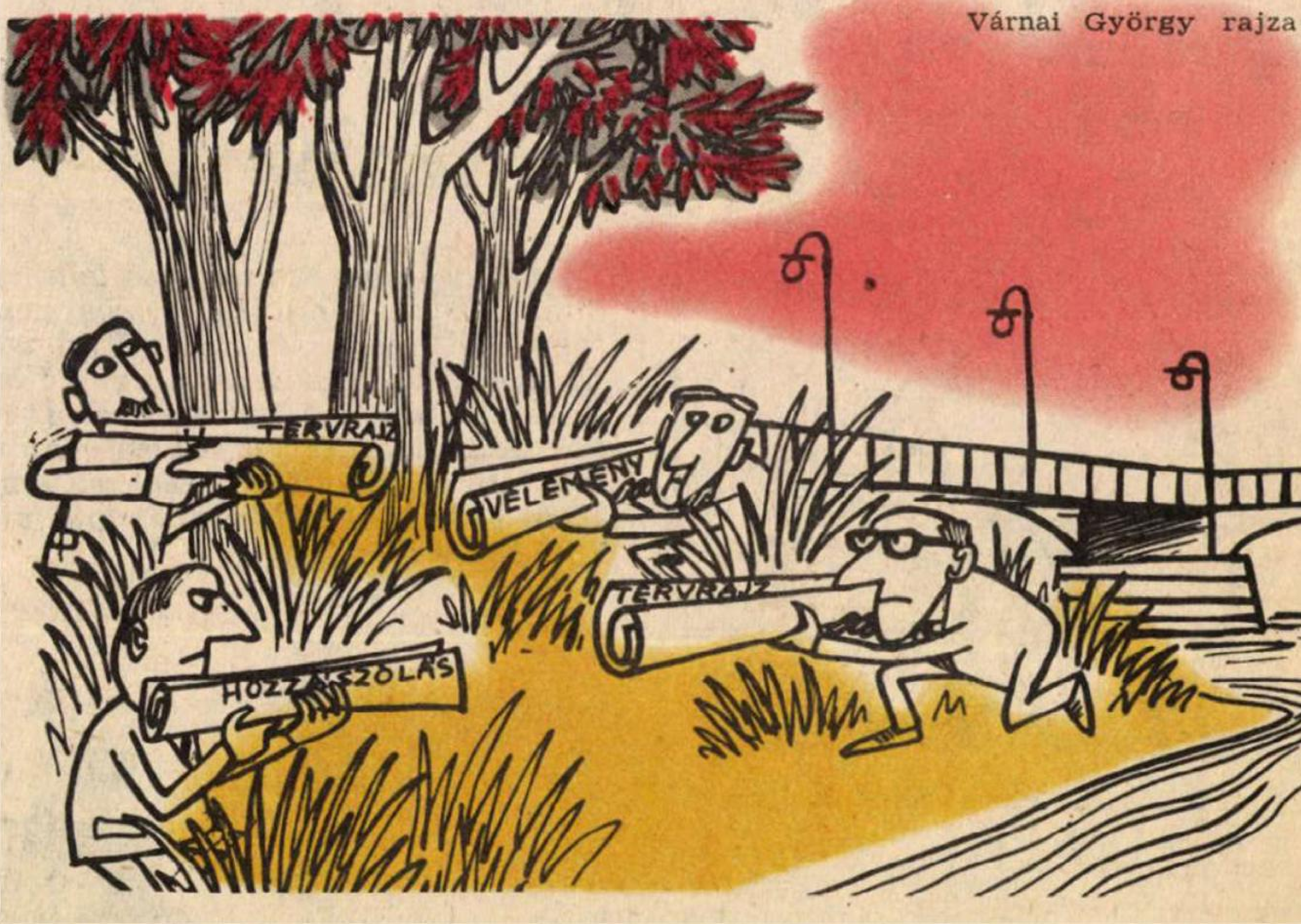

Helyszíni felvétel a margitszigeti háborúról.

INFLUENZA-SZEZON

Fülöp György rajzai

Zsebkendő osztályon

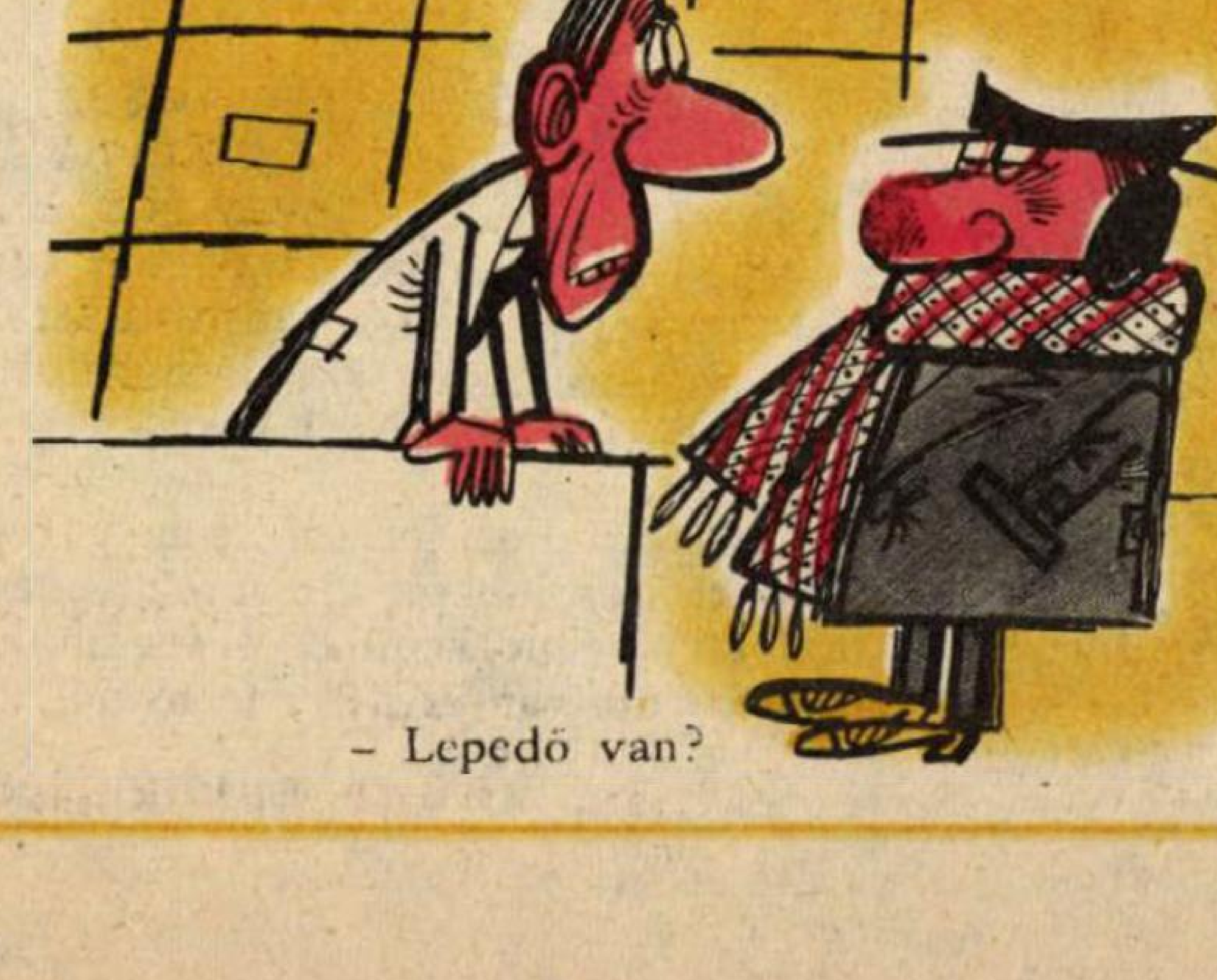

– Lepedő van?

Félreértés

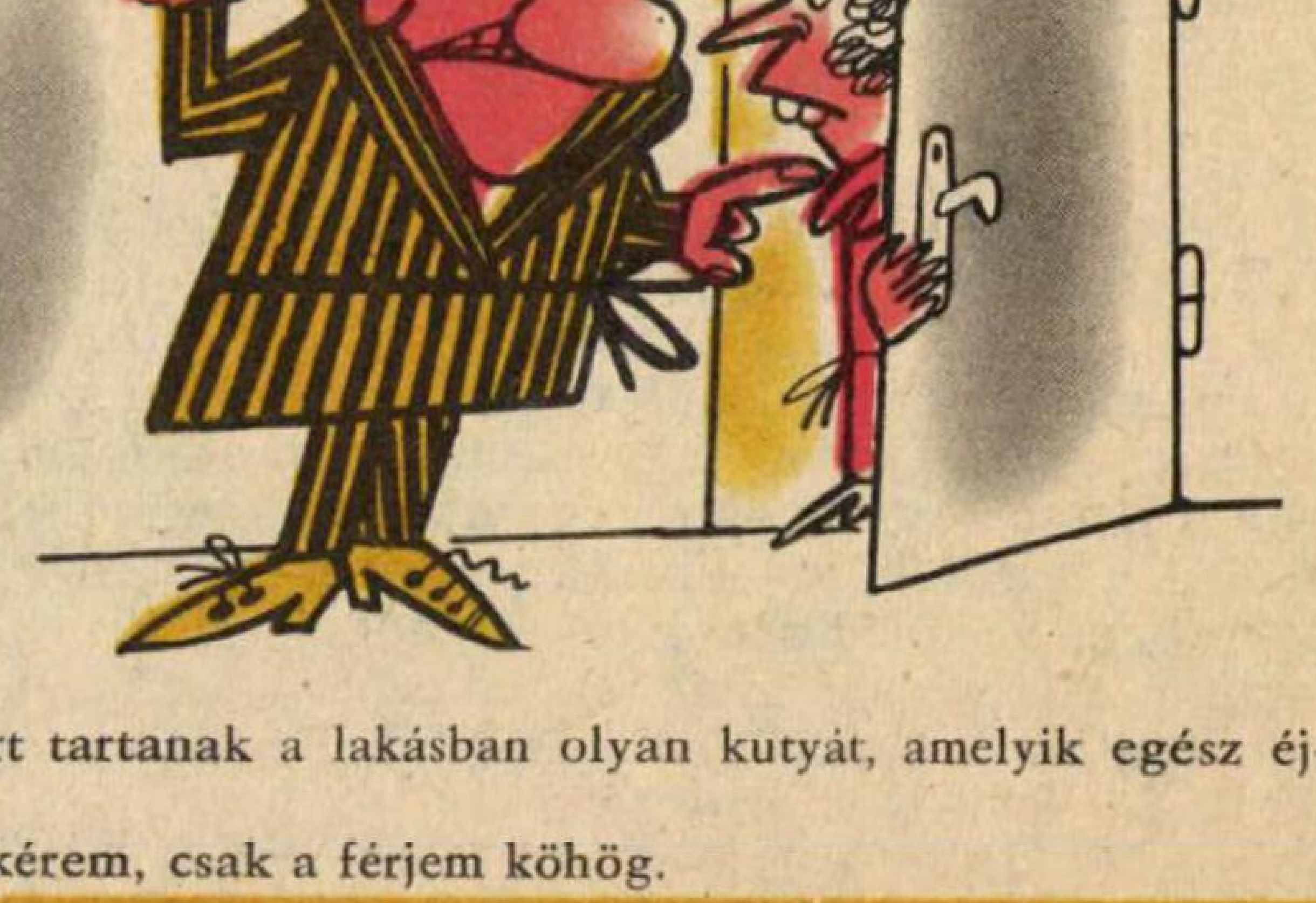

– Miért tartanak a lakásban olyan kutyát, amelyik egész éjjel ugat?

– De kérem, csak a férjem köhög.

ELÖL ÜL A MASINISZTA...

Elöl ül a masiniszta, és évente 60–65 ezer személyszállító szerelvényt indít ki a Nyugati, a Keleti, a Déli pályaudvarról. Nem könnyű a dolga, négyszer annyi az utas, mint 1938-ban volt.

*

Nemzeti sajátosságaink közé tartozik, hogy szívesen kísérjük ki szeretteinket az állomásra, és bizonyosodunk meg afelől, hogy elutaztak. Megnyugtató érzés, hogy Mariska néni, Dani bácsi és a pajkos kis Dönci Galgahidegkútról, miután három felejthetetlen rokoni hetet üdültek szoba-konyhás lakásunkban, immár a távolodó vonat ablakából lengetik sírva zsebkendőjüket.

Ez a magyarázata annak, hogy a pesti pályaudvarok várótermeiben, peronjain gyakran sokkal több a kísérő, mint az utas.

*

KELETI PU.

Furcsa tábla

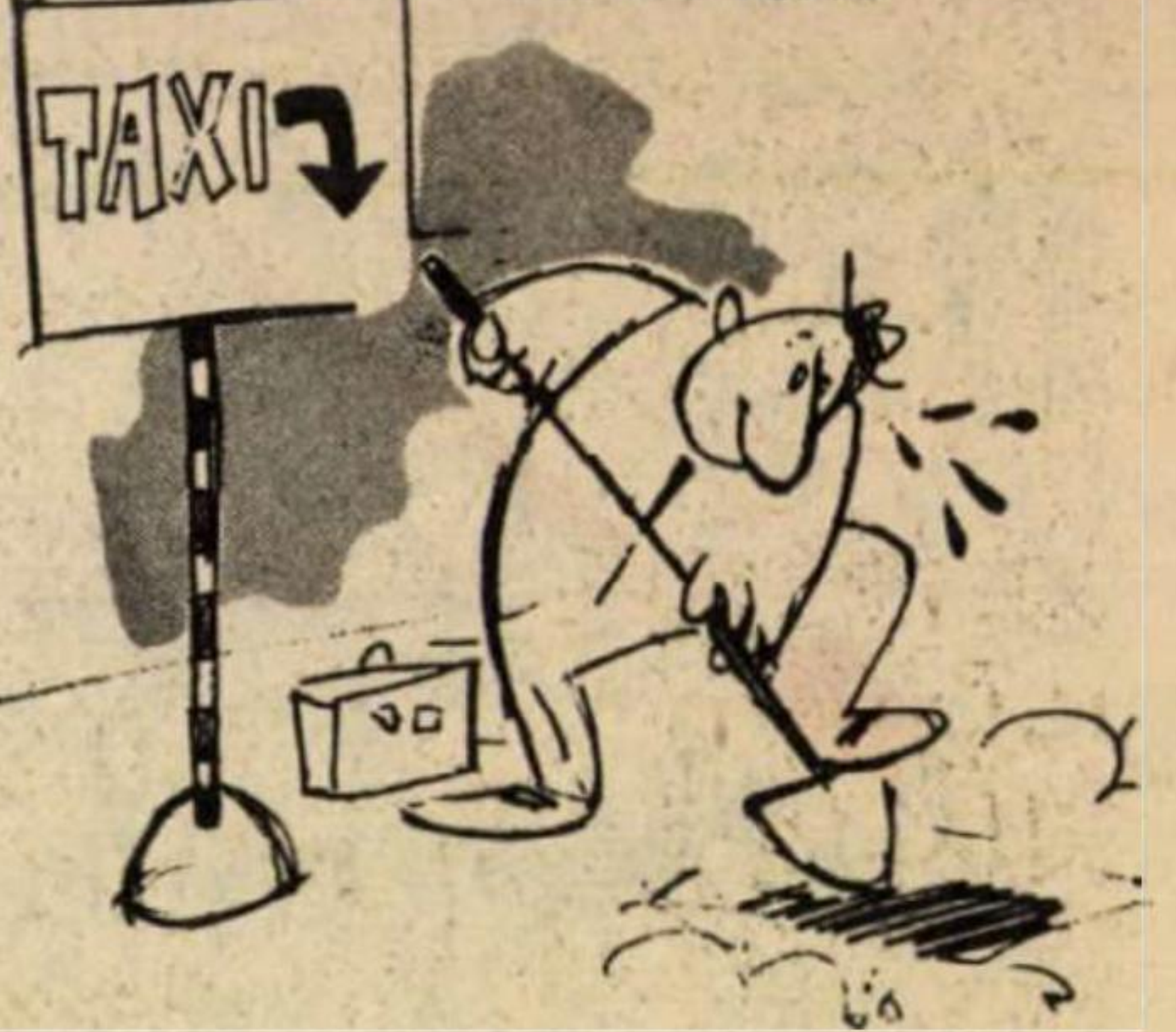

DÉLI PU.

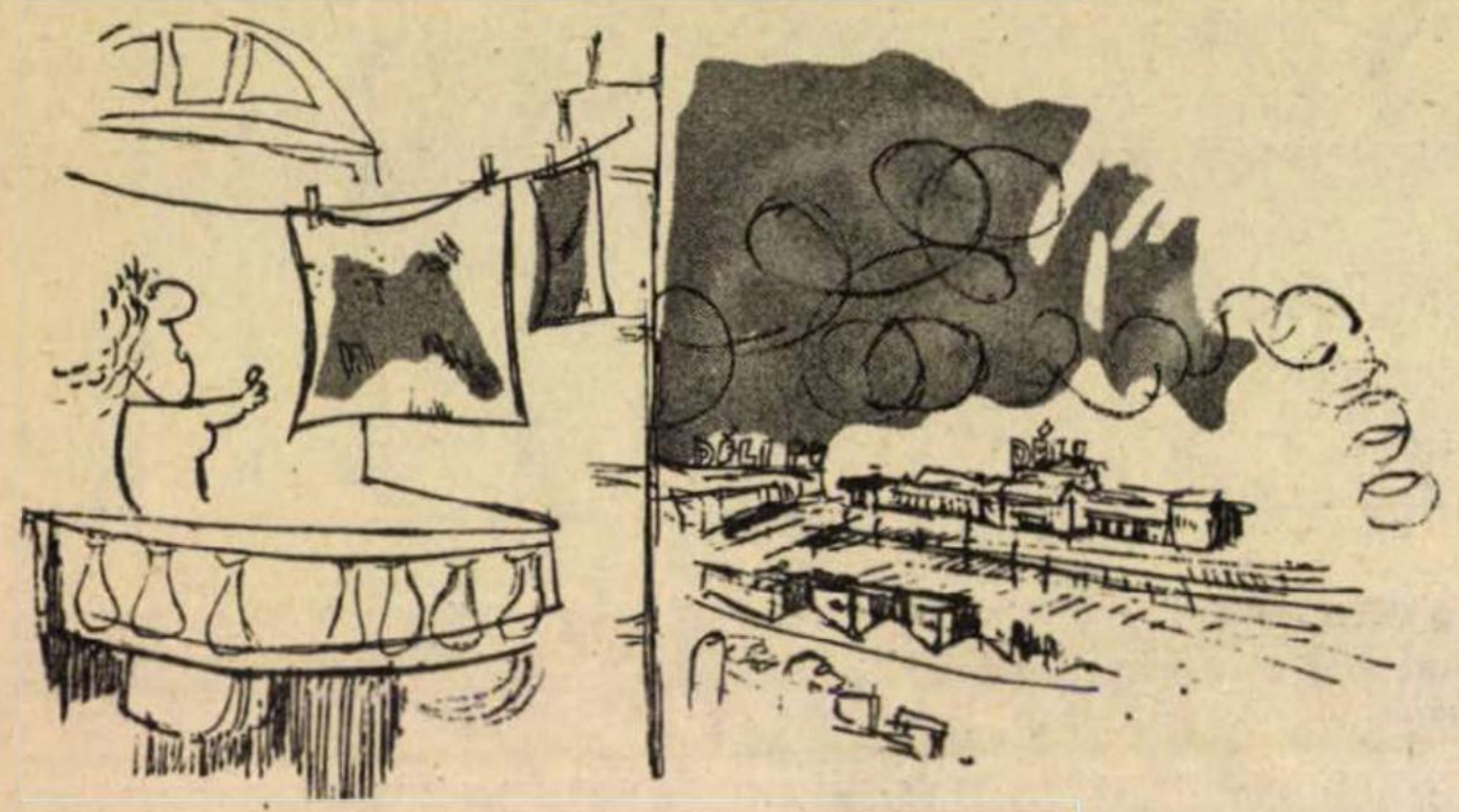

– Amint látom, elment a tíz-húszas . . .

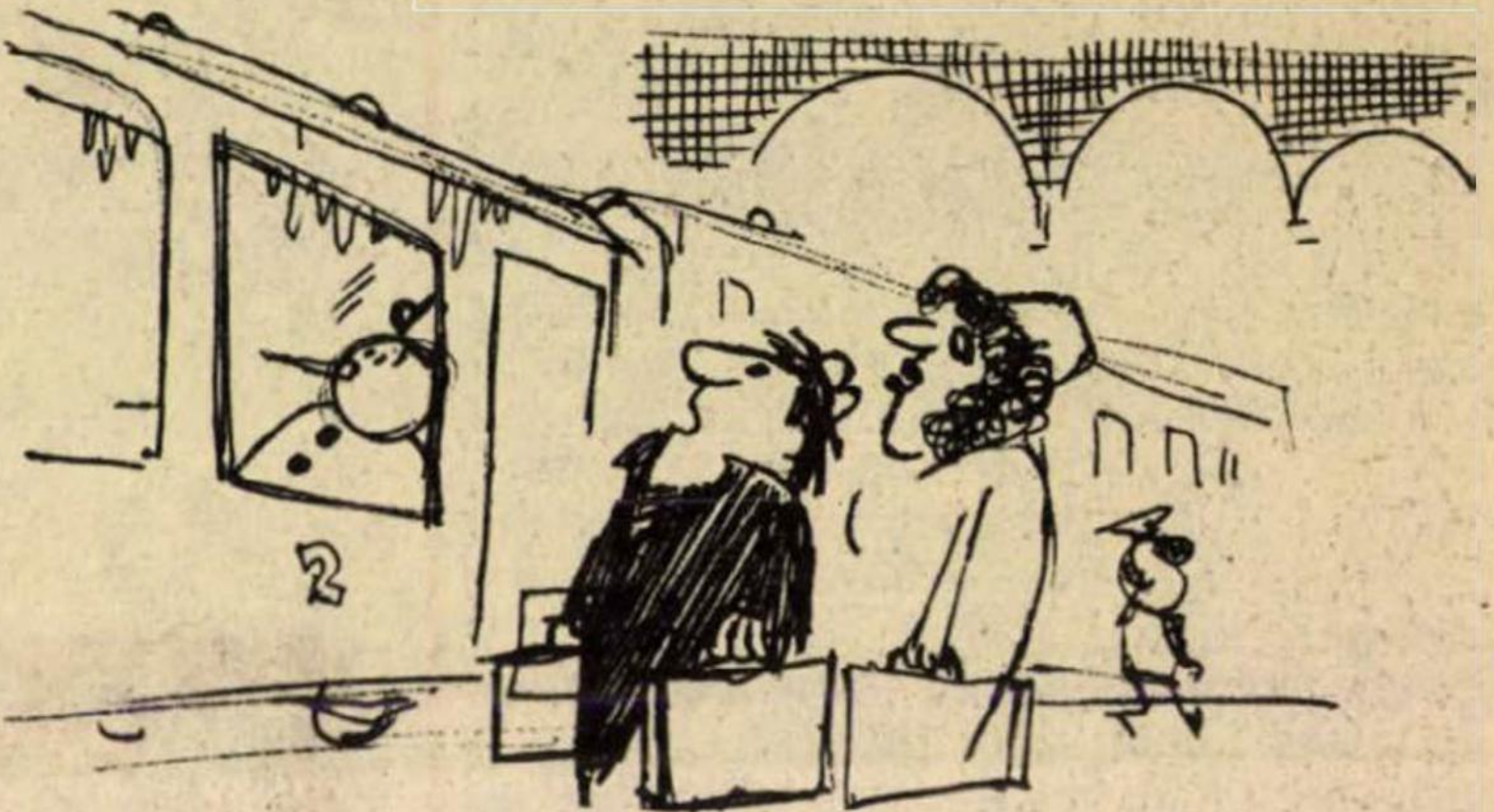

– Úgy látszik, hideg a kocsi.

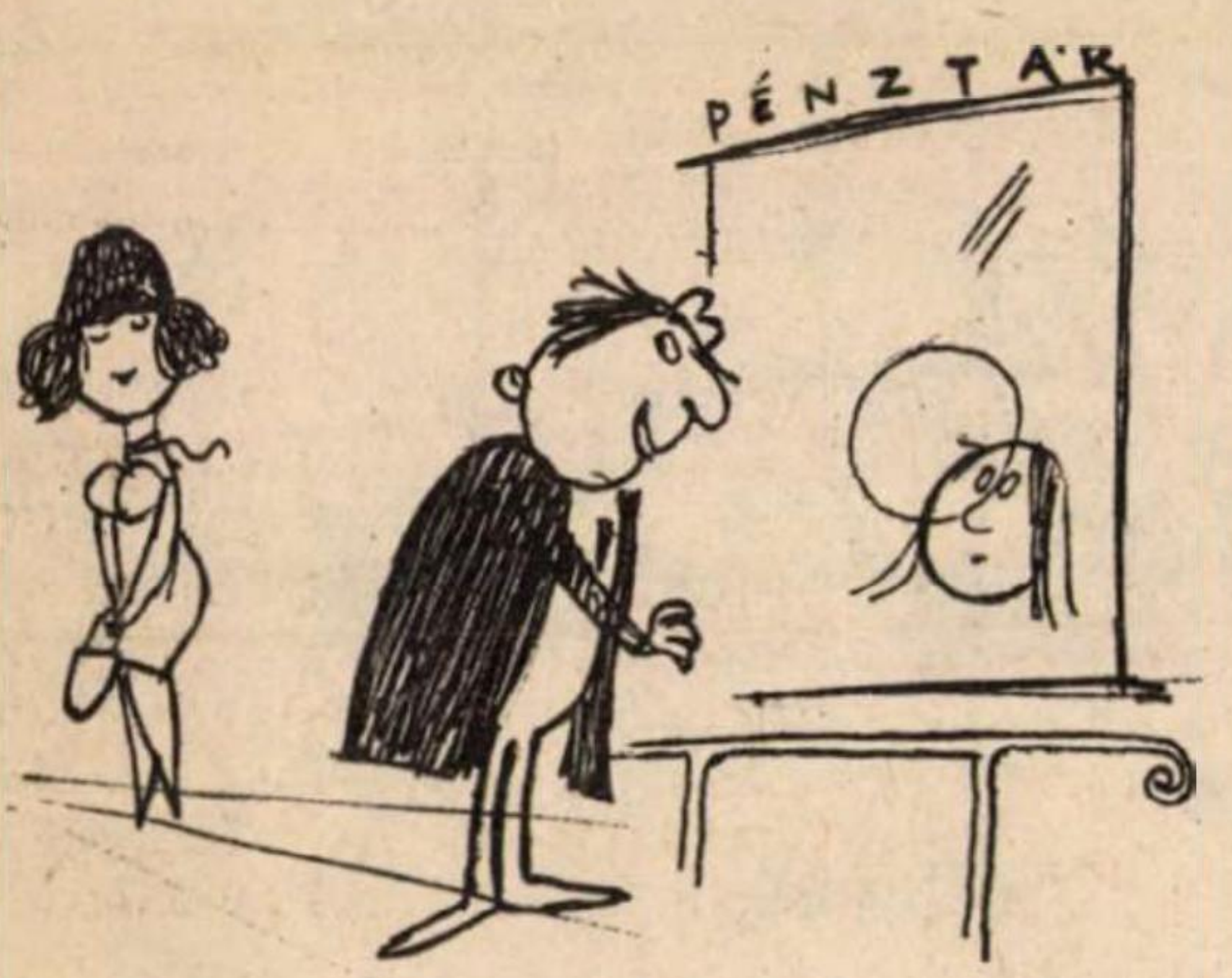

– Okvetlen tegyen félre Siófokig két jegyet júliusra . . .

Általában nehéz, felelősségteljes a vasúti dolgozók munkája. Néha szükségtelenül nehéz. A Déli pályaudvar új épületének pénztárosnői, egy különleges szellőzőberendezés jóvoltából, sokat szenvednek. A földszinten a huzat majd kiviszi őket a fülkéből, az emeleten pedig a készülék a hátukra fújja a hideg levegőt.

Ha a vasút szigorúan élne azzal a jogával, hogy részeg utasokat nem köteles szállítani, némelyik járat kongana az ürességtől. Szerencsére a MÁV nem ilyen szigorú, inkább ő is árusít szeszes italt fent a szerelvényen, hátha valakinek odalent nem jutott.

*

Sok a fegyelmezetlen utas

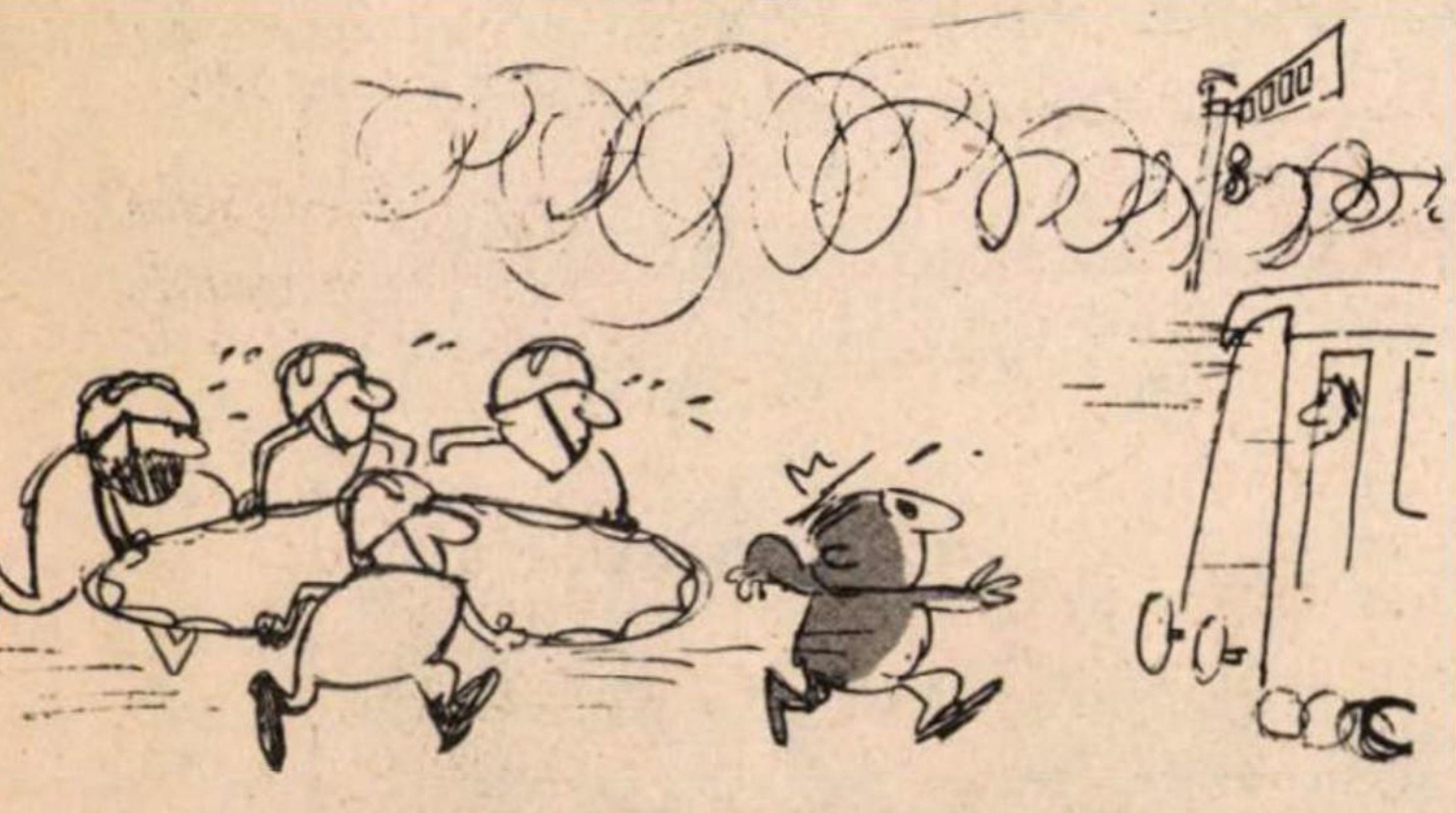

NYUGATI PU.

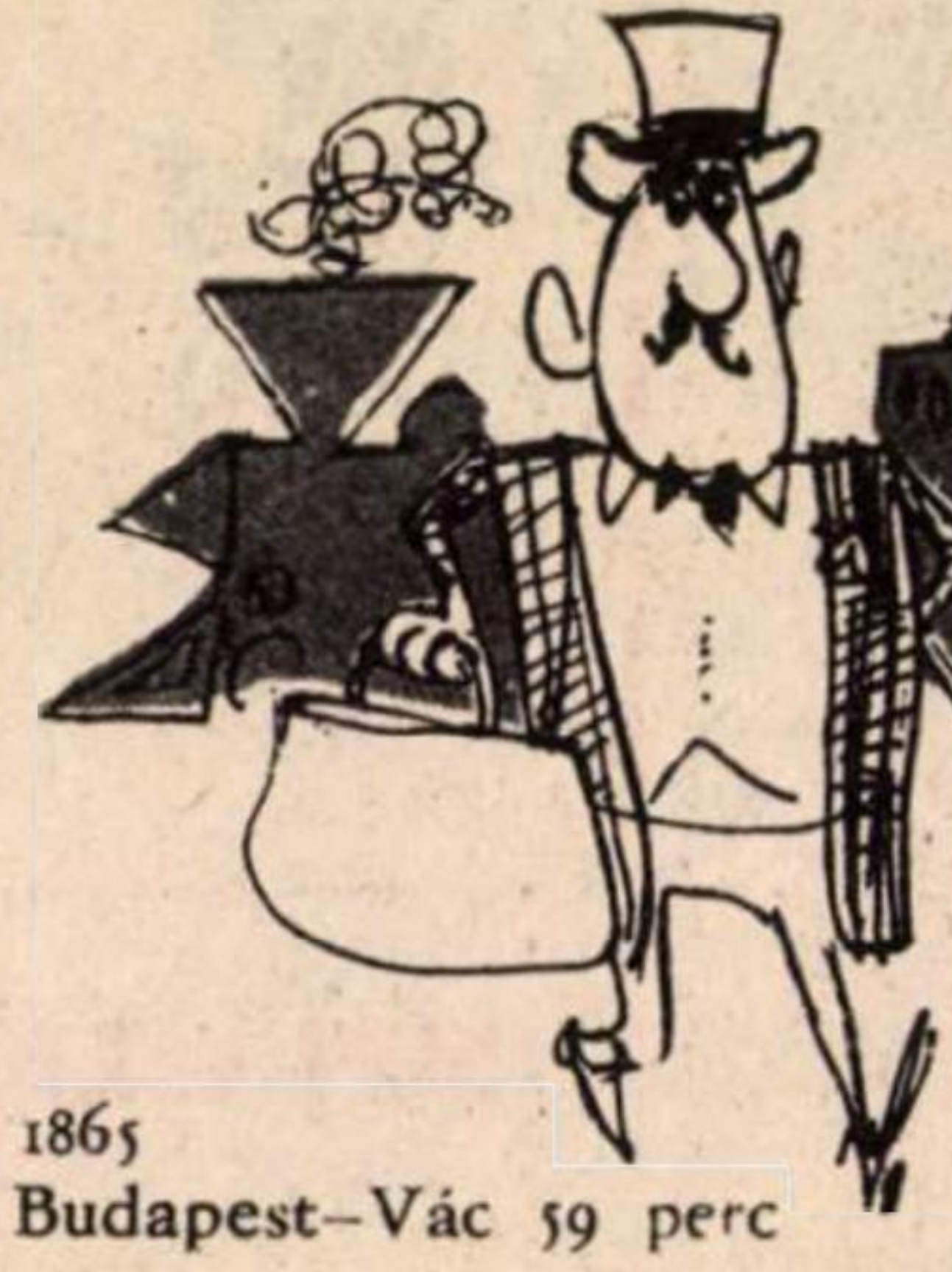

1865
Budapest–Vác 59 perc

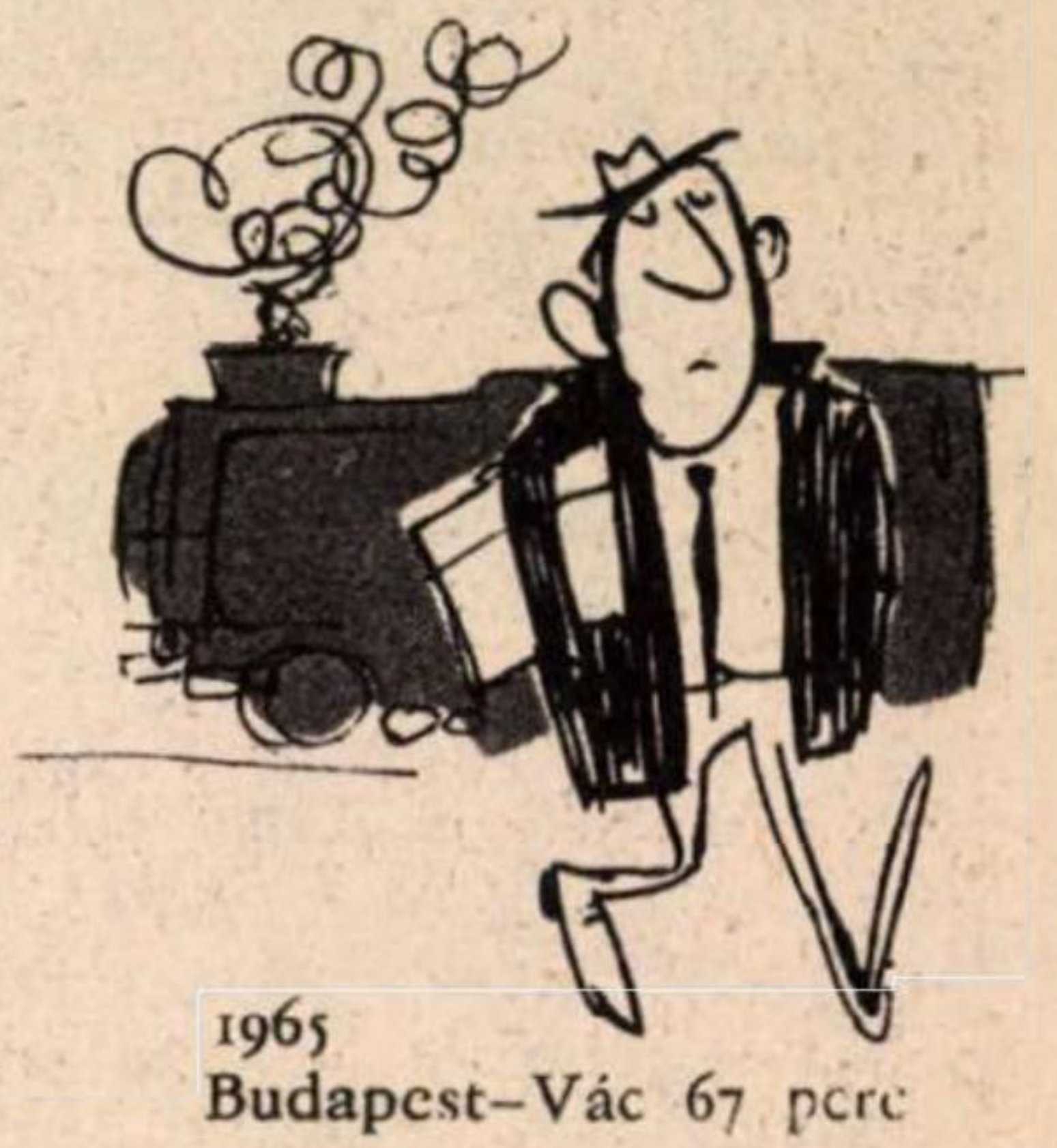

1965
Budapest–Vác 67 perc

Rengeteg holmit hagynak el az emberek a pályaudvarokon, a vasúti fülkékben, a várótermekben. Sárcipőt, bőröndöt, sálat, esernyőt, kalapot, táskát, könyvet. Nemrégiben egy hatalmas barna medve cammogott a sínek között. A vasutasok le akarták adni a megőrzőbe, de rövidesen kiderült, hogy a mackó nem valamelyik szórakozott utas tulajdona, hanem az állatkertből szökött ki egy kis városnézésre.

*

Kezdetben vala a vasúti resti. Aztán feltünedeztek az éttermek, büfék, presszók, pavilonok, és ma már nyilvánvaló a vendéglátóiparnak az a határozott törekvése, hogy a három nagy fővárosi pályaudvart gigantikus italbolttá fejlessze. A Nyugati nagy büféje máris tökéletesen idézi a volt Ilkovics hangulatát.

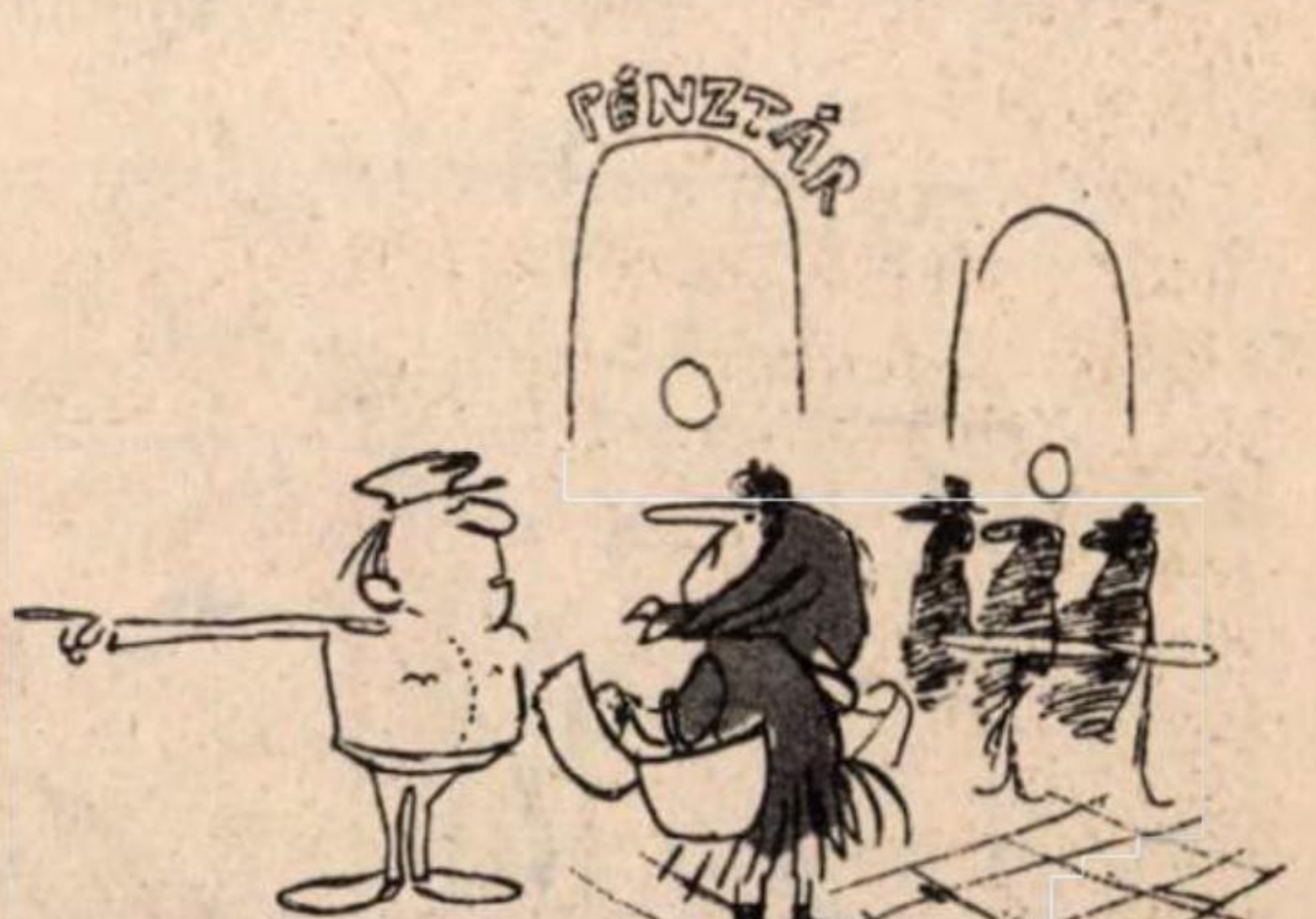

– Itt forduljon jobbra, aztán egyenesen, majd kétszer jobbra, a csarnok végén balra, a raktárt megkerülve egyenesen jobbra, és máris ott van a „H" vágánynál . . .

(Kürti—Sajdik riportja)

Mindenféle

Minden kornak megvan az a művészete, amelyet nem ért meg.

*

Ne szidjuk a fiatalokat maradiságukért. Idő kell az eredetiség kifejlesztéséhez.

*

Az abszurd drámaíró fáradhatatlanul keresi a világ értelmetlenségét.

*

Sajnos, egyelőre az erőszakot is csak erőszakkal lehet elvetni.

*

Megértést sohasem akkor kér az ember, amikor valami jót tett.

F. L.

Összetartó brigád

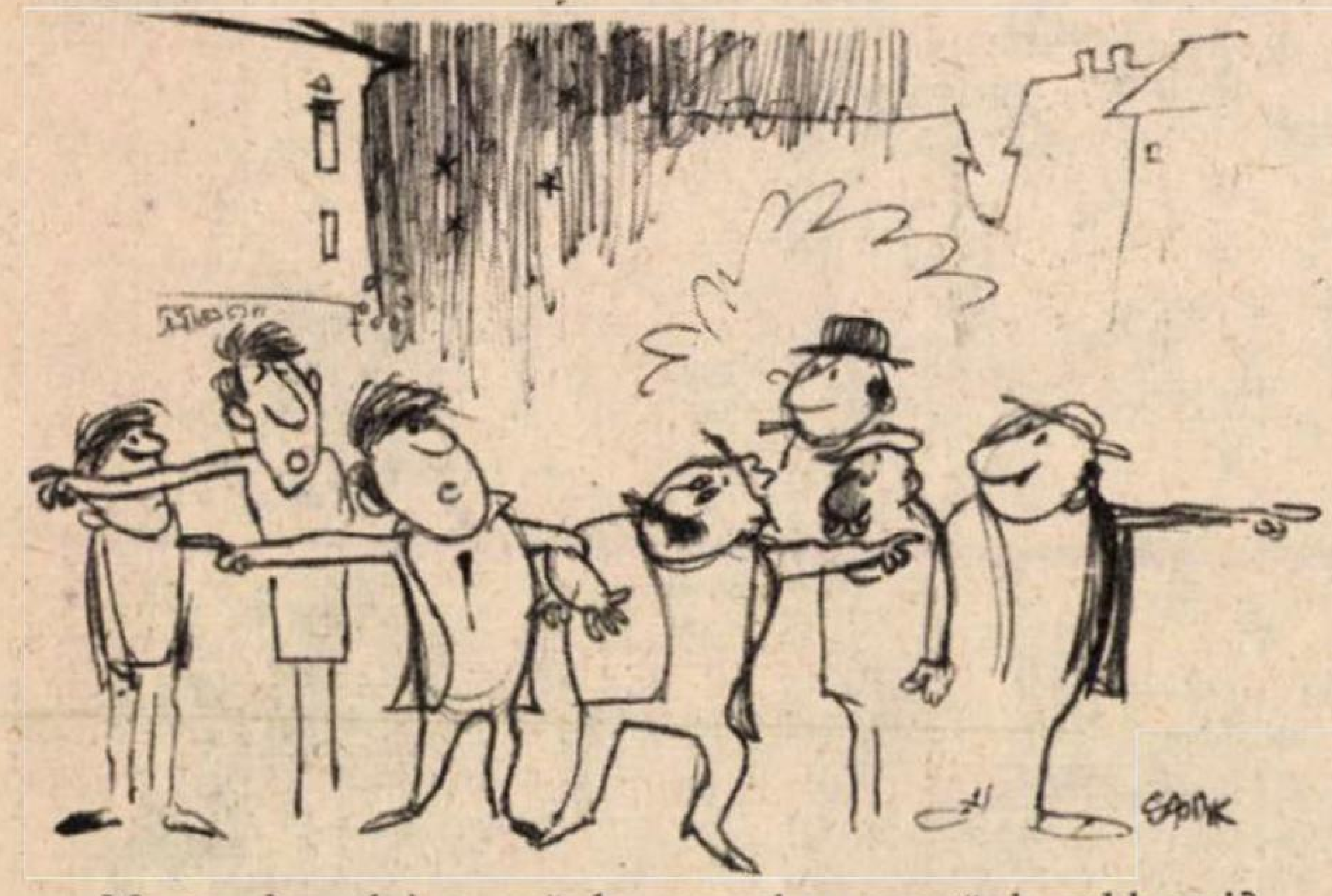

– Most udvarolni megyünk, vagy hazamegyünk sakkozni?

Csapda

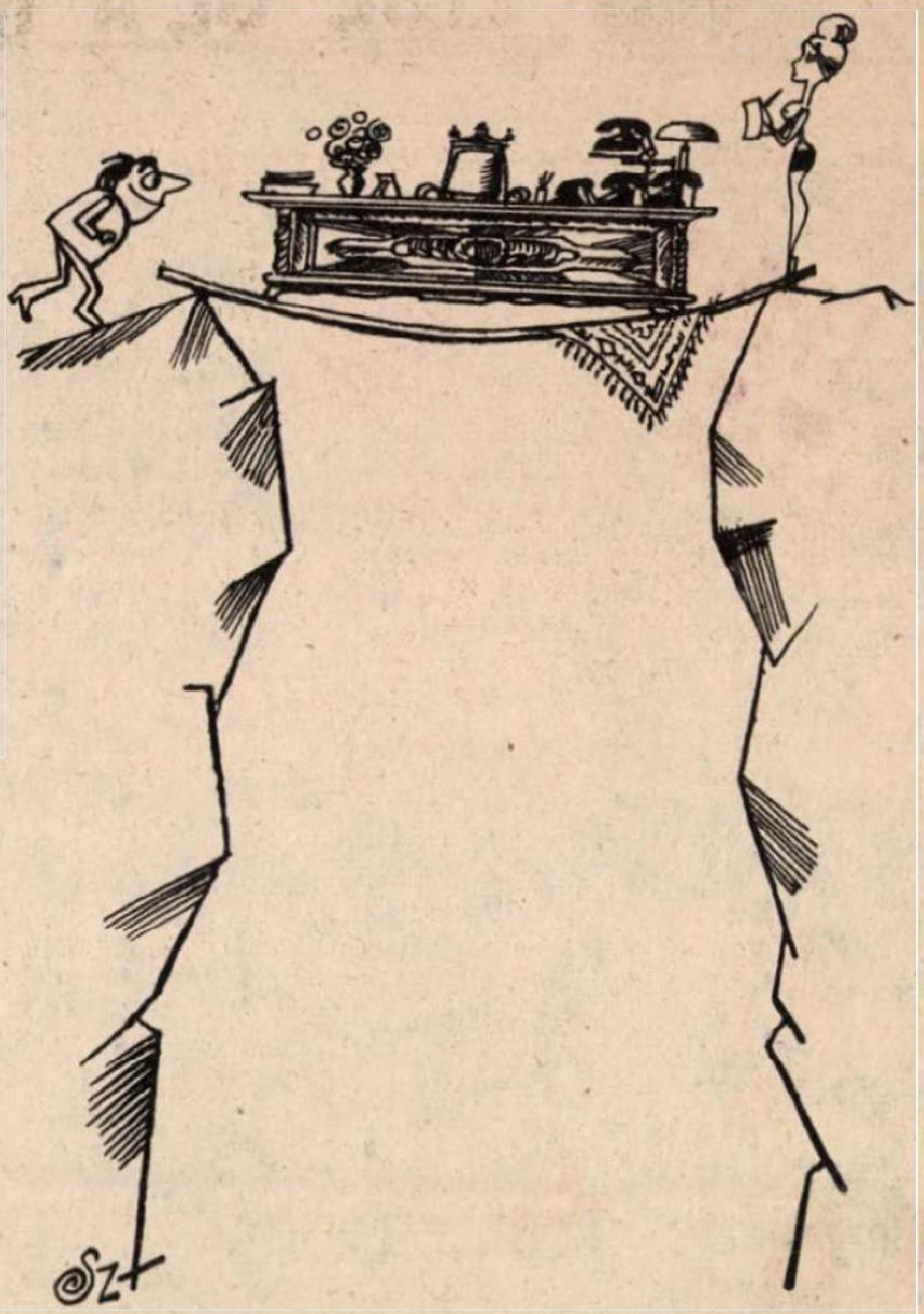

Ha Dzsingisz kán naplót írt volna

(Mostanában több képzelt napló jelent meg, mint például „Ha Mozart naplót írt volna", „Ha Liszt Ferenc naplót írt volna", „Ha Beethoven naplót írt volna", és így tovább. E sorok írója sem akar elmaradni a másnak tulajdonított naplóírás dolgában, s megalkotta a naplóíró Dzsingisz kán alakját. A történelem tanúsága szerint a nagy hódító csak azért nem írt naplót, mert nem tudott írni, de ha tudott volna, akkor biztosan írt volna naplót, valahogyan így:)

1215. március 12.

Kicsi naplóm, már régóta nem írtam beléd. Igaz, sok dolgom volt, meghódítottam Kínát, mészárlás közben megrándítottam a jobb csuklómat, nem akaródzott a betűvetés. Sokat köhögtem, nagyon porosak a csataterek mostanában. Feleségeim kedvesek és ragaszkodók, gyermekeim közül jó néhány sok bosszúságot okoz. Lehet, hogy meghódítom a világot, ezen még gondolkozom. Elég jól aludtam.

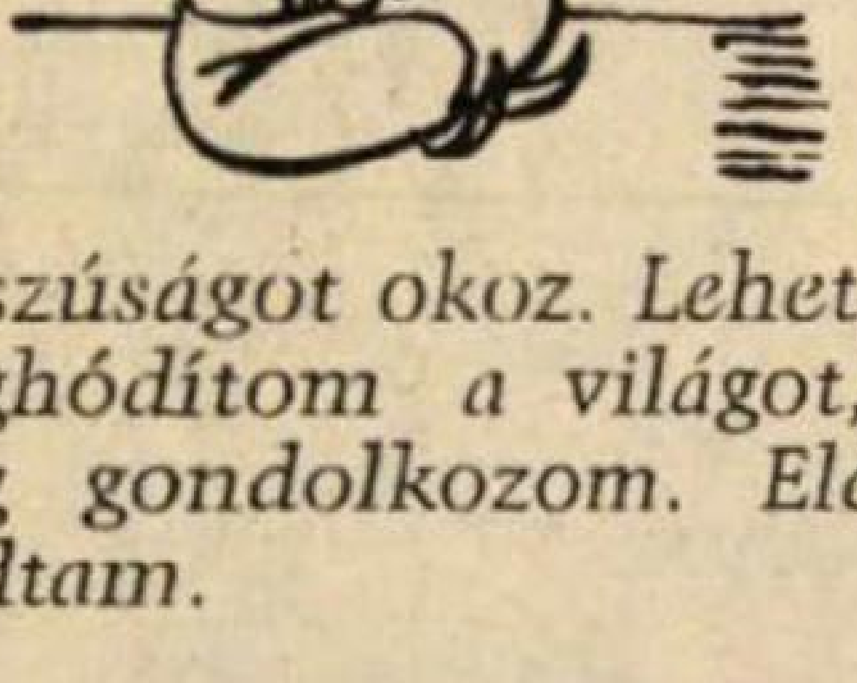

1218. november 21.

Nem szeretem Mohamedet. Kellemetlen fickó. Leölette a követeimet. Azt hiszem, ideje ellátni a baját. Hadat üzentem neki. Ma szeles idő volt, de hát mit lehet várni ettől a nyomorult Góbi-sivatagtól! Ebédre birkahús volt, jóízűen falatoztam belőle.

1219. augusztus 15.

Ma szép, napos idő volt. Elgondolkoztam az élet értelméről. A szerelem mámorító, mint a kumisz, meleg, mint a jurta, de fáj, mint a nyíl ütötte seb. Kiirtottam néhány népet. Vacsorára nyúl volt.

1220. július 27.

Nátha kínoz. Bokharát elpusztítottuk, de már nem okozott olyan örömet, mint valaha. Öregszem.

1220. szeptember 30.

Ma hallottam egy jó viccet Szubotájtól. Két harcos találkozik. Azt kérdezi az egyik a másiktól: „Mondd, hány napi járásra van innen Katháj?" A másik így felel: „Egy tatárjárásra!" Hehehe, ami jó, az jó! Fiamat, Ogotájt megfeddtem, mert nem tanul, alig halad a felkoncolásban. Ez a mai fiatalság, ez a mai fiatalság! Bezzeg másként volt ez a mi időnkben! Bizony sokat kell elviselnie egy atyai szívnek. Néhány várost a földdel egyenlővé tettem. A koszt jó.

1224. május 3.

Naplóm, naplóm, kicsi naplóm, ma ismét sokat elmélkedtem, és sok bölcsesség jutott az eszembe. Merv lakosságának kardélre hányása közben arra gondoltam, hogy milyen halandó is az ember. Tegnap este nem vacsoráztam, mert fájt a gyomrom! Nagyon fájt. Csak szenvedés az élet!

1225. július 21.

Eseménytelenül, csendes dúlásban telnek a napok. Nem történik semmi különös. Kedvenc igricem tegnap este unalmasan dalolt, leüttettem a fejét. Egy kicsit elkényeztettem a költőimet, visszaélnek lágy szívemmel. Úgy látszik, jobban kell ösztönöznöm őket. Reggelire hagymás ürücombot ettem.

1226. február 6.

Legkisebb gyermekem ma elpusztított egy várost. Istenem, tegnap még a térdemen ringattam! Mintha ma lett volna! Hogy múlik az idő!

1227. június 24.

Nem érzem jól magamat, kicsi naplóm. Csak nem leszek beteg!

(Itt befejeződik Dzsingisz kán naplója, mivel saját halálán kívül már semmiféle feljegyzésre méltó esemény nem történt vele.)

Feleki László

Küzdelem

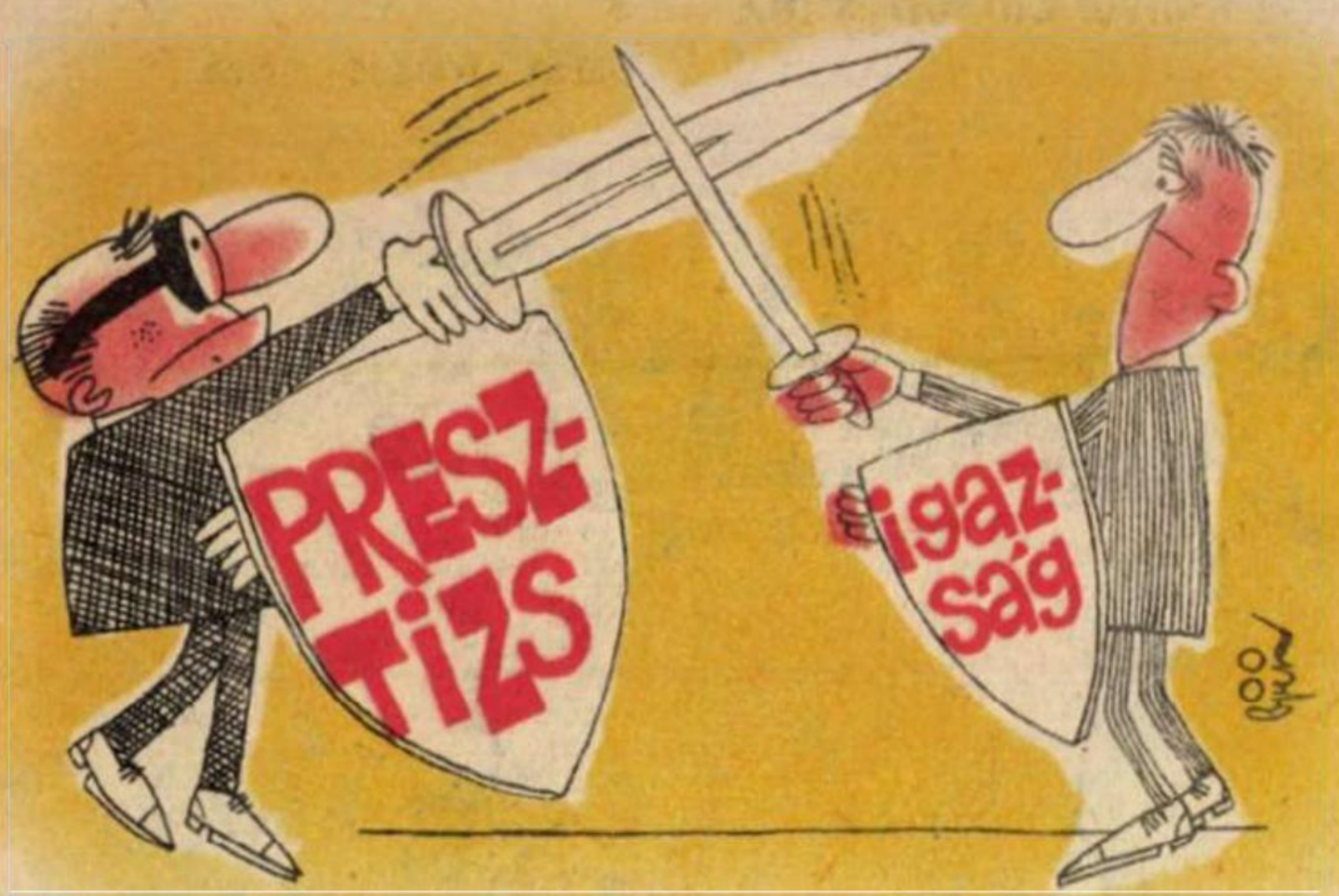

A bürokrácia egyszerűsítése

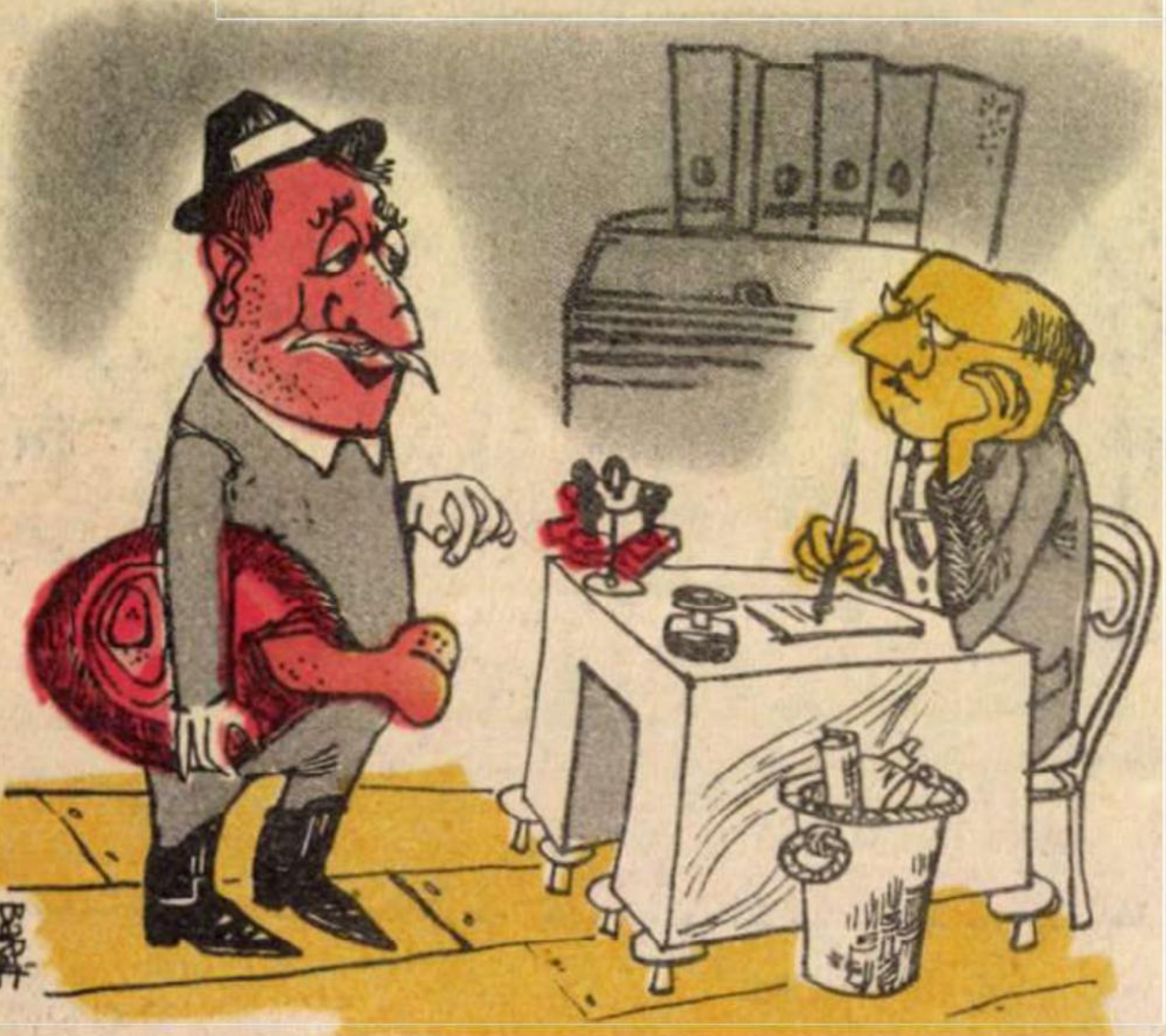

– Elmondjam az ügyemet, vagy elég, ha leteszem az asztalra a sonkát.

Bábszínház

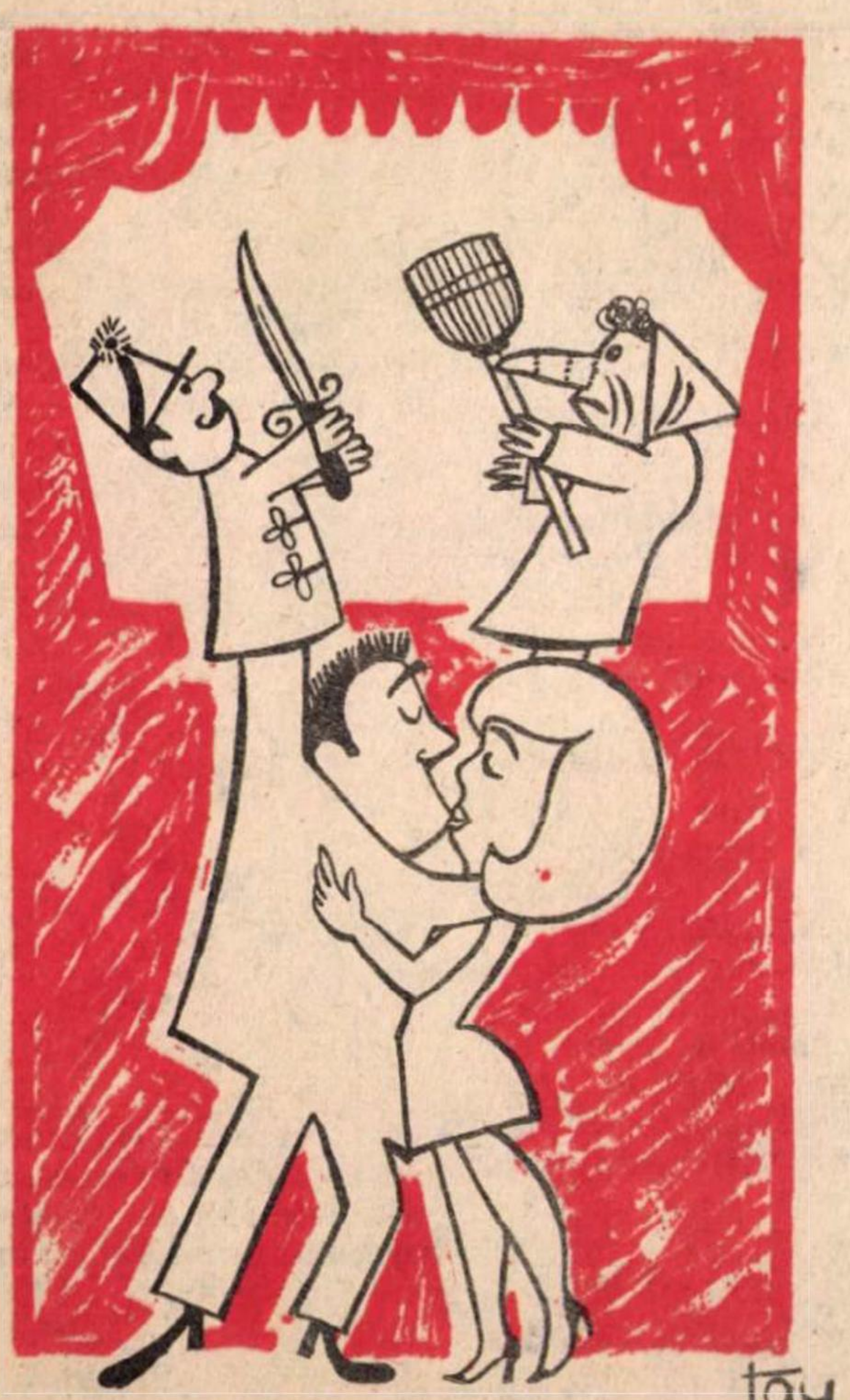

„CSAK"

A szobát megüli a csend, kint halkan hull a hó, a szomszédból tánczene hallatszik át a falon. Finom! Halljam csak hangosabban, ide a fülembe azt a dallamot! Már nyúlok is a rádióhoz, amikor pillantásom a műsorra esik, és belémhasít a döbbenet meg a kétely: talán nem is nekem szól ez a muzsika?! Talán vége azoknak az időknek, amikor én ezt még hallgathattam, öreg leánynak nem való a május, állj félre, állj félre rokkant huszár stb., stb.

Mert ugyanis mit olvasok könnybe lábadó szemmel? Ezt olvasom könnybe lábadó szemmel: „CSAK FIATALOKNAK! Komjáthy György tánczeneműsora." Csupa nagybetűvel és felkiáltójellel a végén.

Ez hát a pillanat, midőn szembe kell néznem önmagammal.

Negyven vagyok. Benne van-e ez még a CSAKban vagy nincsen?

Gyorsan átvillan rajtam minden e tárgykörre vonatkozó ismeret. Az életkori határok eltolódtak, a fejlődés meggyorsult, ma egy 18 éves már nagykorú és teljesjogú felnőtt. Ebből viszont az következik, hogy én öreg vagyok. Igen ám, de a villamoson a férfiak sokszor átadják helyüket, tehát mégis fiatal vagyok. Becsületszavamra nem vagyok ráncos — ettől kinyithatnám a rádiót —, de sötét hajam őszbe vegyül már, a tél dere már megüté fejemet. Petőfi ezeket az ide vonatkozó sorokat 26 éves korában írta. Vajon meghallgathatta volna ezt a műsort?

Mi a kritériuma rádióhallgatás szempontjából a fiatalságnak?

Egy harminc körüli futballista öreg, egy ötven körüli államfő fiatal.

Egy tizenhat év körüli gyermekszínész aggastyán, egy negyvenéves nagymama fiatal.

Kinyithatom hát a rádiót vagy nem nyithatom ki?

Benne vagyok a CSAKban vagy nem vagyok benne?

Sz. L.

Versike

Bámulatos
korjelenség
döngeti az
agy falát:
többet árt egy
kis ellenség,
mint használ a
nagy barát.

Radó György

E heti hirdetéseink

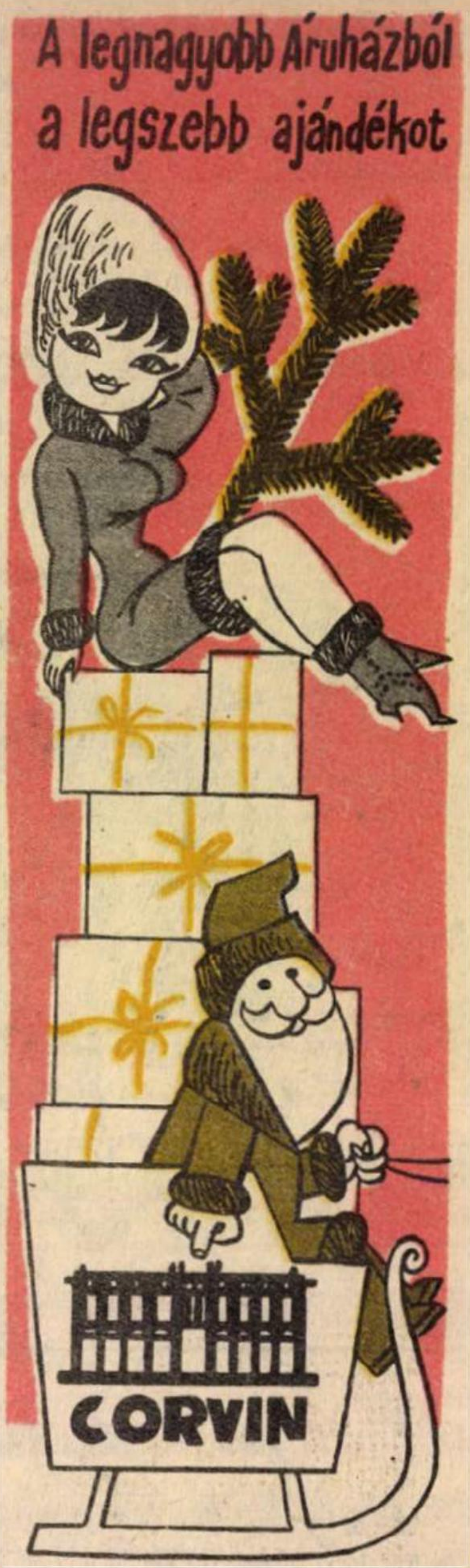

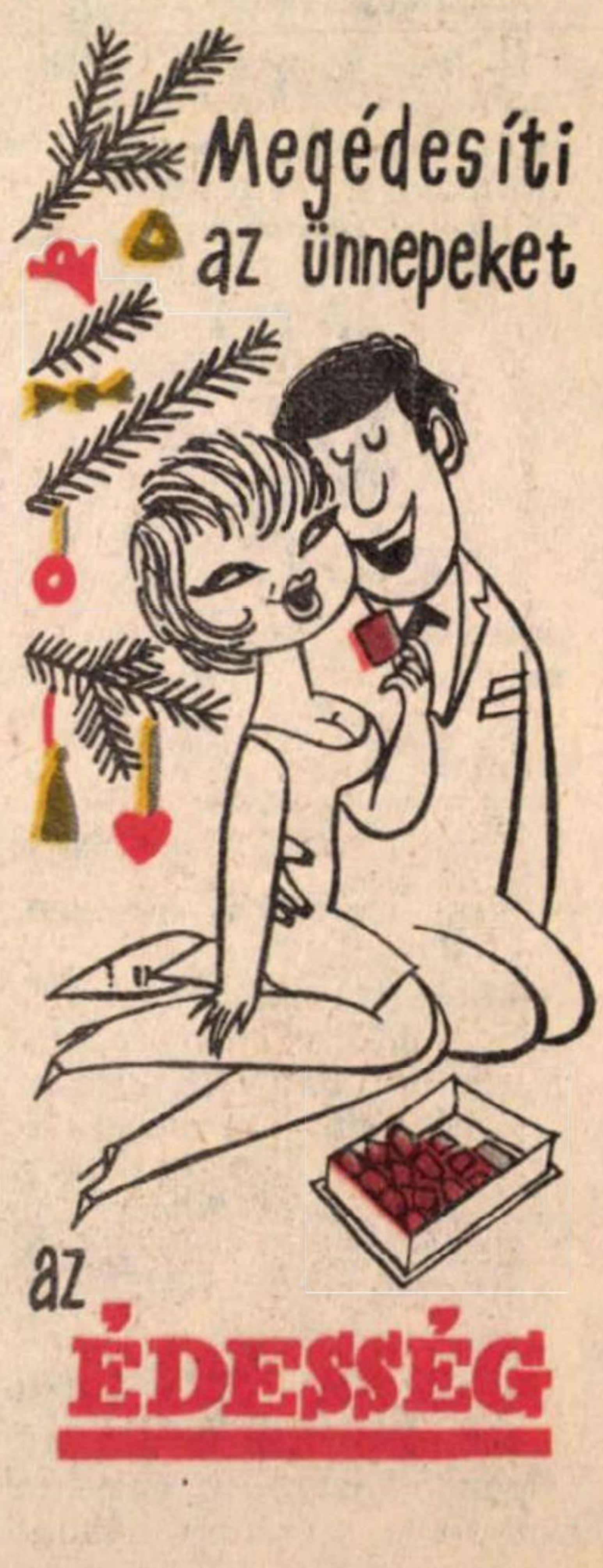

Forgácsok

EGY FILOZÓFUSRA

Érvelése nem sérthetetlen.
Az védi csak, hogy – érthetetlen.

X. Y.-RA

Kemény, mint az acél. Nagyon erős lélek.
Nem is tűr el mástól semmi gyengeséget.

EGY RECENZÁTORRA

Ódát zeng a könyvről, s csak a végén
Biggyeszti hozzá, „szép, szép, de unalmas".
Egy csöpp ecet a bödön mézbe . . .
(S ez ecet-csöppért a mézhalmaz.)

EGY KÖLTŐRE

A világ meg nem köti a kezét.
Fülébe a valóság nem recseg . . .
Tekintetét lázas egekbe fúrva,
Boldogan, bátran, szabadon – fecseg.

Antal Gábor

A kongói bársonyszék

Barát József rajza

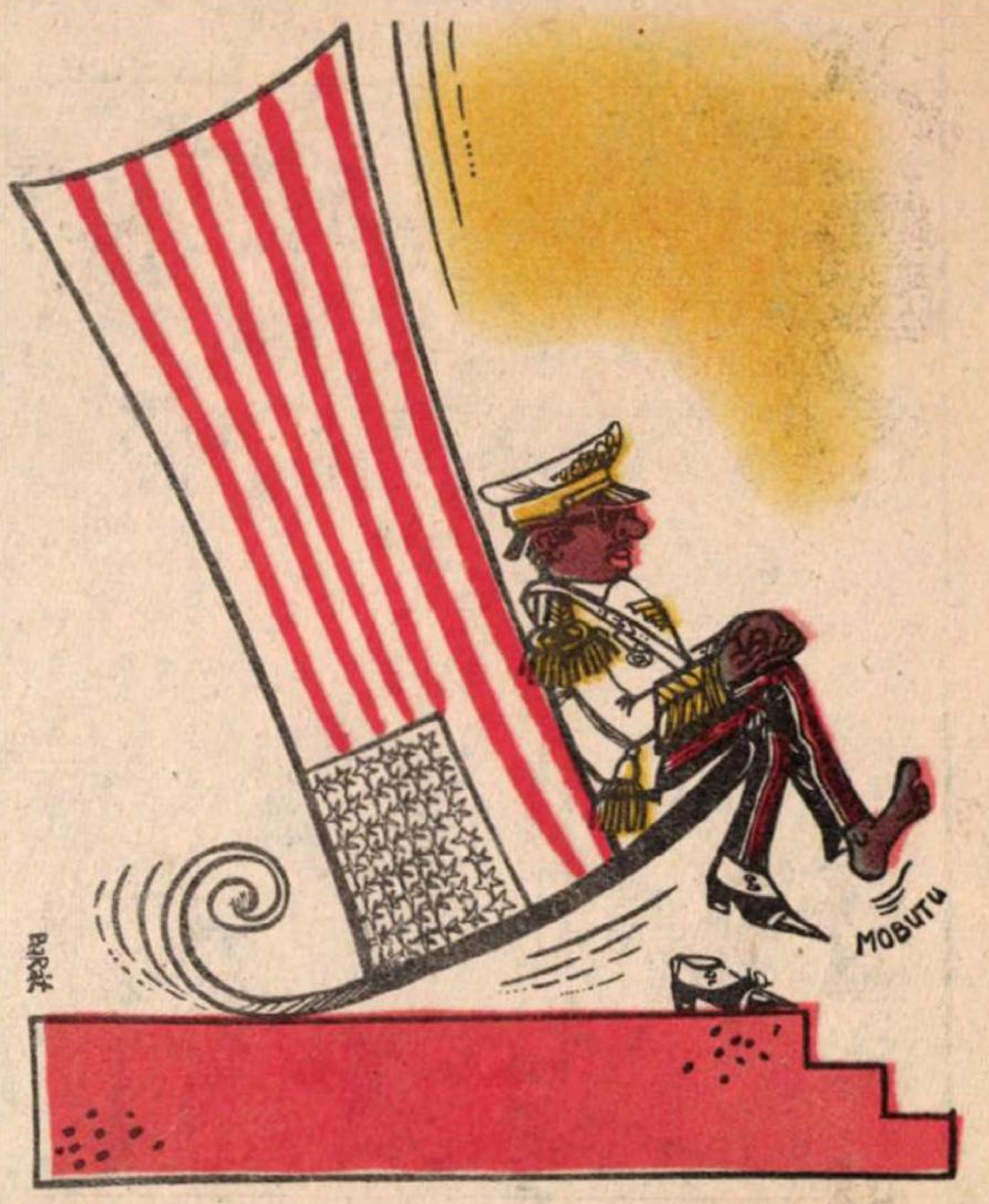

Szegő Gizi rajzai

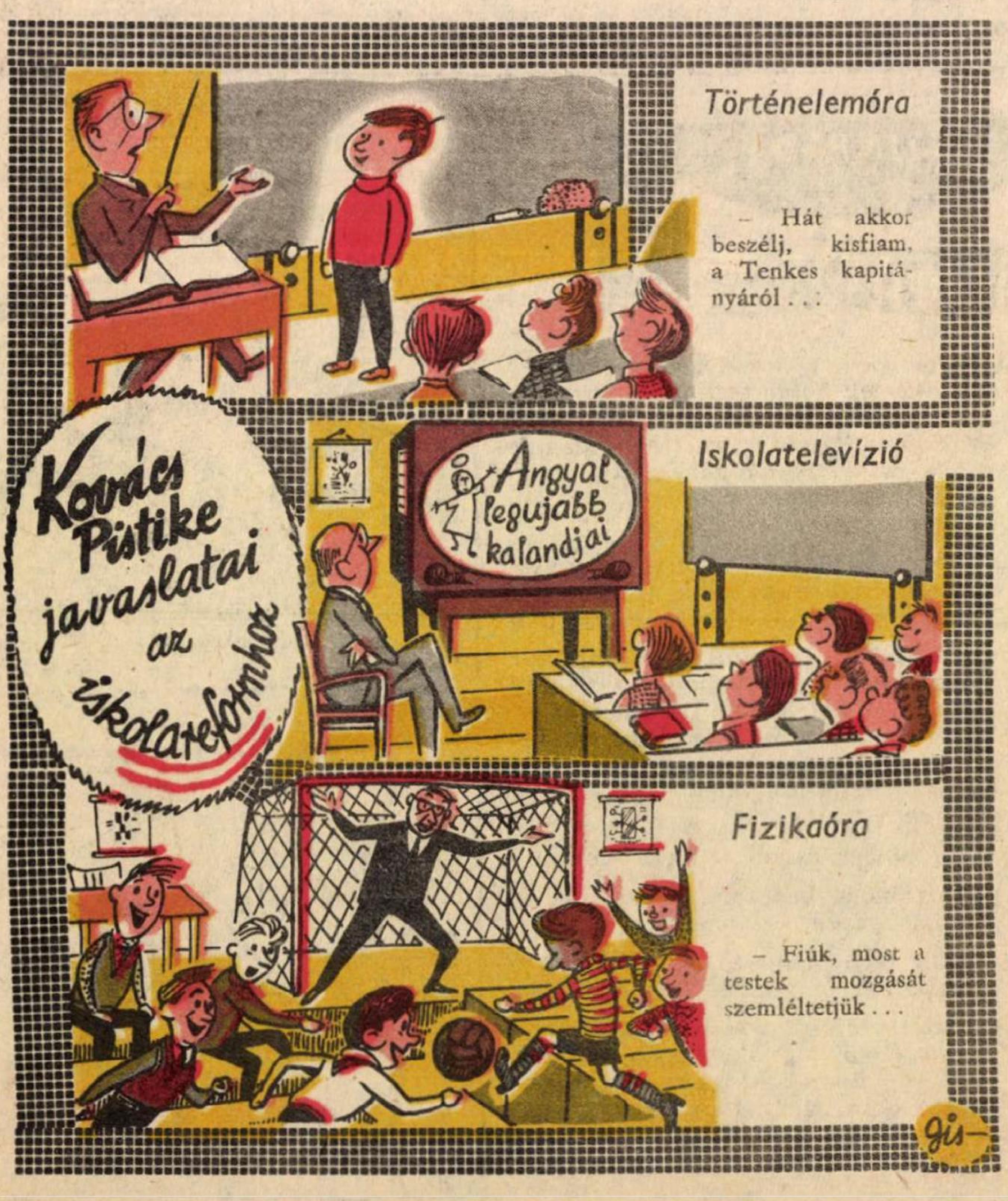
Kovács Pistike javaslatai az iskolareformhoz
Angyal legujabb kalandjai
gis-

Történelemóra

– Hát akkor beszélj, kisfiam, a Tenkes kapitányáról . . .

Iskolatelevízió

Fizikaóra

– Fiúk, most a testek mozgását szemléltetjük . . .

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

A Ludas Matyi 1965. november 25-i számában közzétett „Jól végzett munka" című cikkel kapcsolatban a Fővárosi Tanács Gyógyszertári Központjának vezetősége vizsgálatot tartott és az alábbi megállapításokat tette:

A cikkíró olyan gyógyszer kiadását kérte, amelyet a gyógyszertárak az Egészségügyi Minisztérium utasítása alapján nem tartoznak kötelezően készletükben tartani. A gyógyszertárvezető szabályszerűen járt el, amikor a gyógyszert a központtól azonnal megrendelte, amit huszonnégy órán belül meg is kapott.

A cikkből téves szemlélet tükröződik. A gyógyszertáraknak nincs forgalmi tervszámuk, így a forgalomban közvetlenül nem is érdekeltek. A gyógyszerész — szemben a cikkíró állításával — sem a forgalom után, sem más jellegű tevékenységéért prémiumot, jutalékot nem kap.

A cikkíró állításai tehát nem helytállóak, mert a gyógyszertár vezetője minden vonatkozásban a szabályoknak megfelelően járt el; s ezek a szabályok teljes mértékben a biztonságos gyógyszerellátást szolgálják.

Dr. Vértes Imre,
a Főv. Tan. Gyógyszertári Közp. igazgatója

*

Készséggel közöljük a fenti hozzászólást. Szerkesztőségünk ez alkalommal a kellő ellenőrzést elmulasztotta.

A LÓHIVATALBAN

Endrődi István rajzai

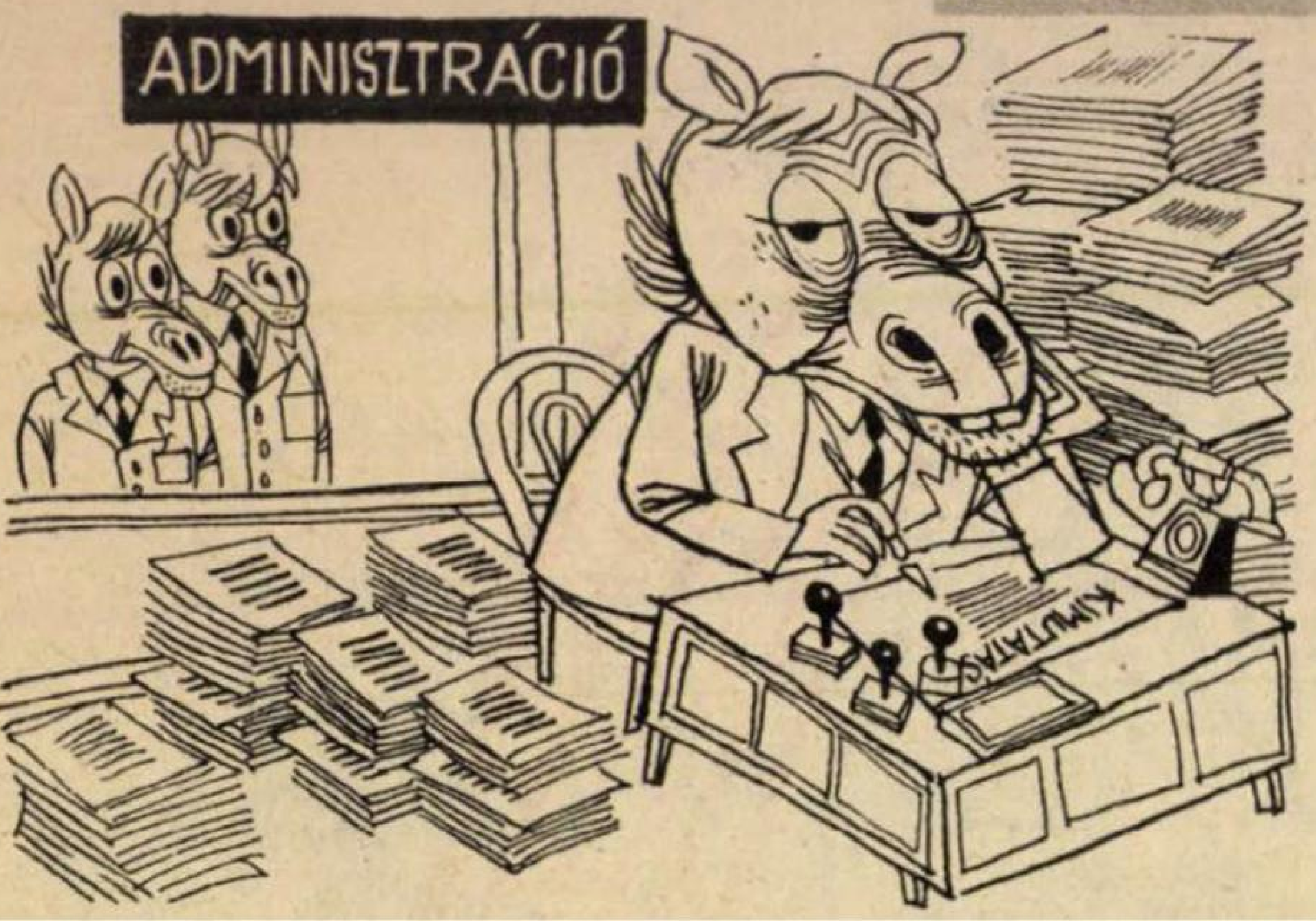

– Nagy a feje, búsuljon a ló ...

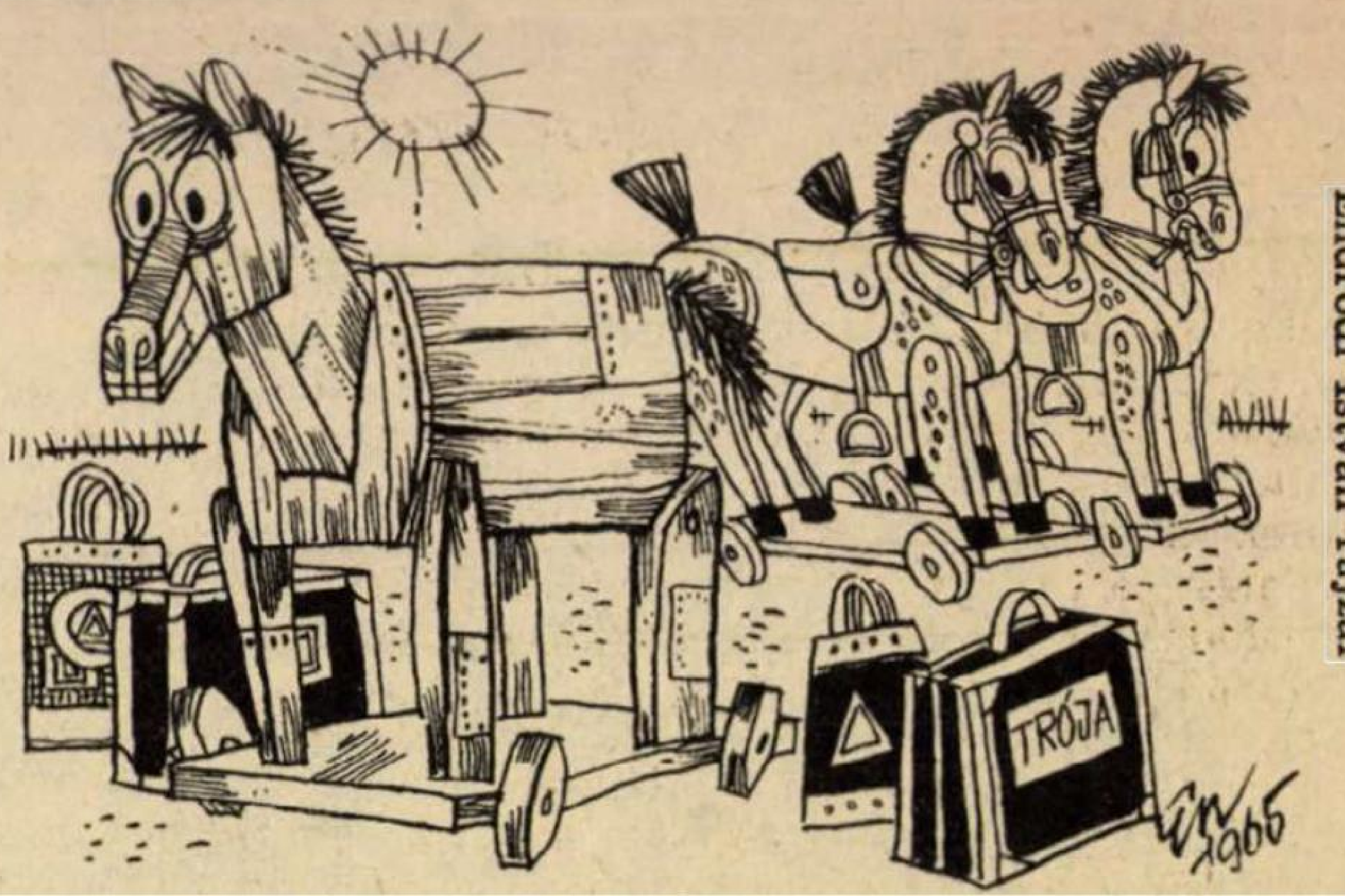

– ... és ezt küldik ki Trójába falónak!

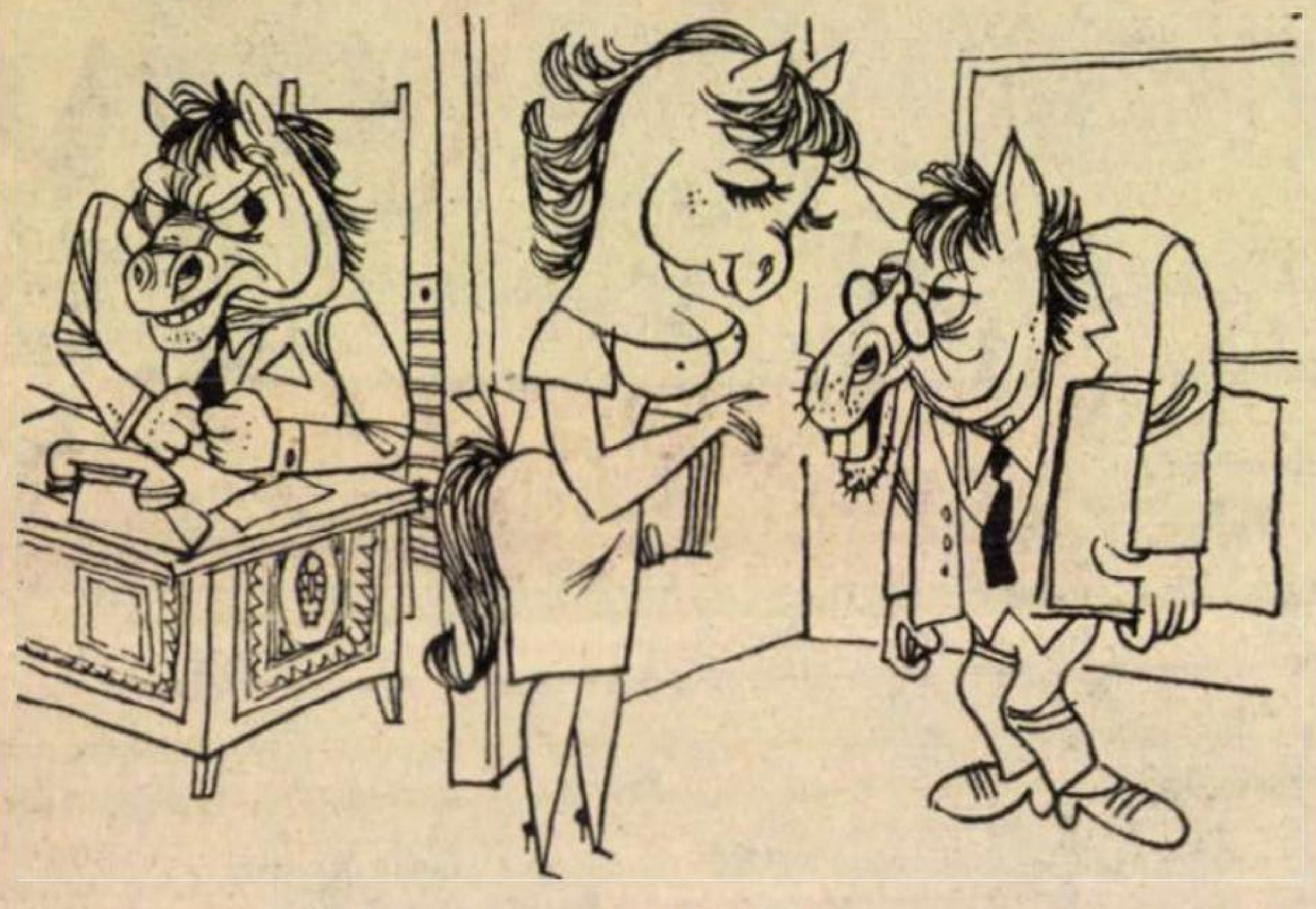

– Vigyázzon, Ráró kartárs, a fő ló nagyon zabos magára!

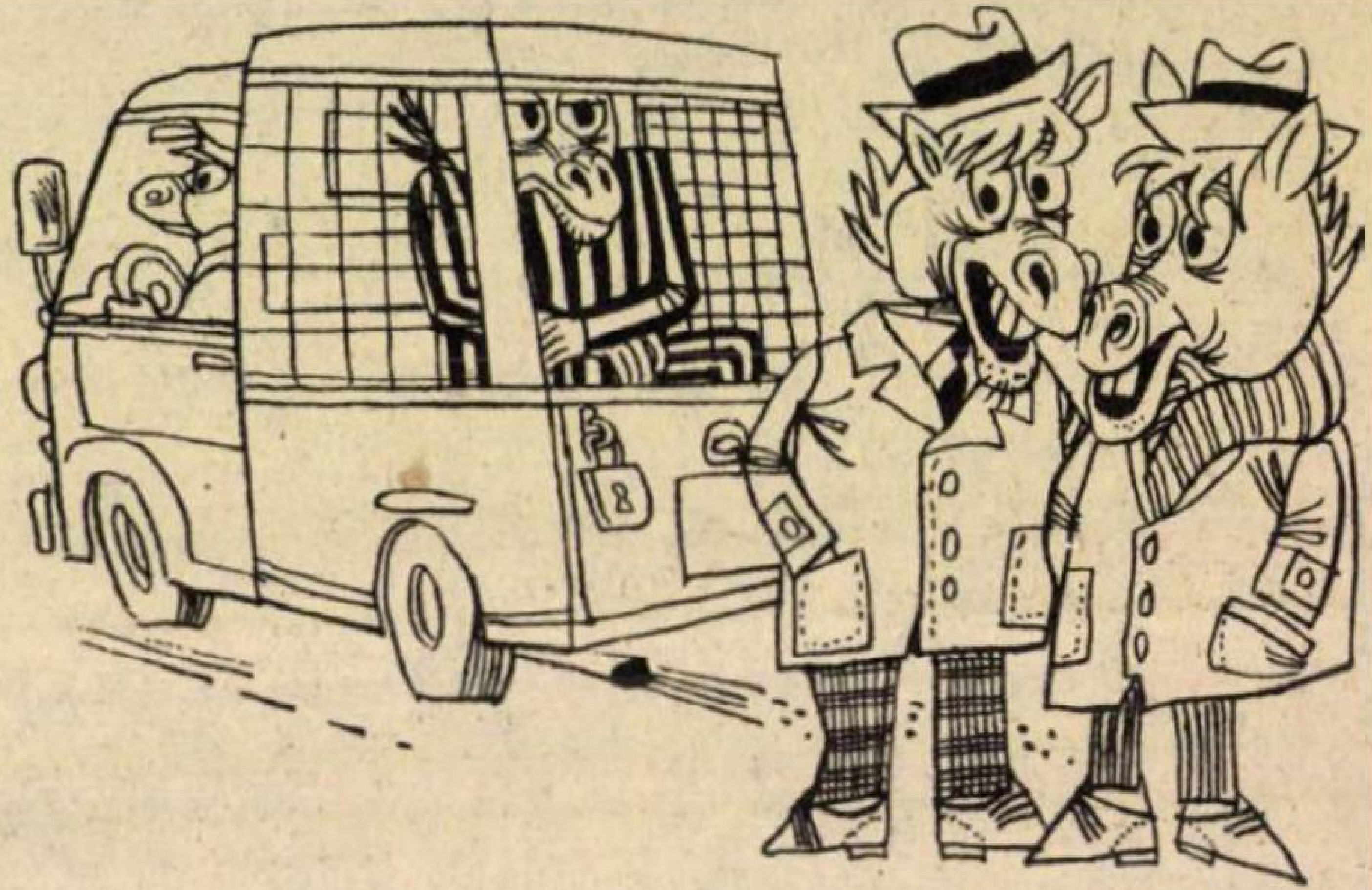

– Nézd az anyagbeszerzőnket, négy lába van, mégis megbotlott!

A LUDAS MATYI SZINPADA

JÓ KIS HELY

Szín: egy pesti eszpresszó

VENDÉG (megjelenik az ajtóban, fülel, majd bemegy az eszpresszóba és leül egy asztal mellé. Jön a pincér).

PINCÉR: Parancsol?

VENDÉG: Egy jó duplát kérek.

PINCÉR: Igenis. (Menne.)

VENDÉG: Várjon csak! Mondja, kedves barátom, hihetek a füleimnek?

PINCÉR (szemléli): *Így kívülről nézve ...*

VENDÉG: Lehetséges, hogy ... Szinte el sem tudom hinni, meg se merem kérdezni ... Lehetséges volna, hogy maguknál ... Szóval, hogy nincsen ... zene?

PINCÉR: Nincsen, kérem.

VENDÉG: Vagy csak szünnap van ma?

PINCÉR: Nem, kérem, nálunk egész héten, egyetlen napon sincsen zene.

VENDÉG: Elhihetem? Ráakadtam volna egy zene nélküli eszpresszóra?

PINCÉR: Ráakadt a kedves vendég. Hozom a kávét.

VENDÉG: Várjon! Bizonyosan megbetegedett a zongoristájuk, és nem kértek helyettesítőt.

PINCÉR: Nincsen zongoristánk. Se dobosunk nincs, se trombitásunk nincs, csak kávénk van, simán, zene nélkül, ha engedi a kedves vendég, hogy hozzam.

(Gyorsan elmegy, a vendég kényelmesen elterpeszkedik. Szeretettel néz körül.)

VENDÉG: Istenem, mennyit kutattam egy ilyen csöndes kis hely után! Már azt hittem, sosem találok egyet sem! Bizony isten négy kerületet jártam végig érte az utolsó két hétben. Hallatlan, hogy kell az embernek ügyeskedni! ...

(A pincér hozza a kávét, leteszi.)

Köszönöm, barátom. A kávéjuk is finom. Igazán kedvemre való hely!

(Egy férfi megy el mellettük fehér kabátban. A vendég felpattan.)

Üzletvezető kartárs! Tiszteletem. Sipek Ernő vagyok. Régen kutatok már egy ilyen kedvemre való eszpresszó után. Nem akar felvenni egy jó zongoristát? Majd meglátná, mit hoznék én ki ebből a siralomházból!

S. P.

Szenzációs találmány

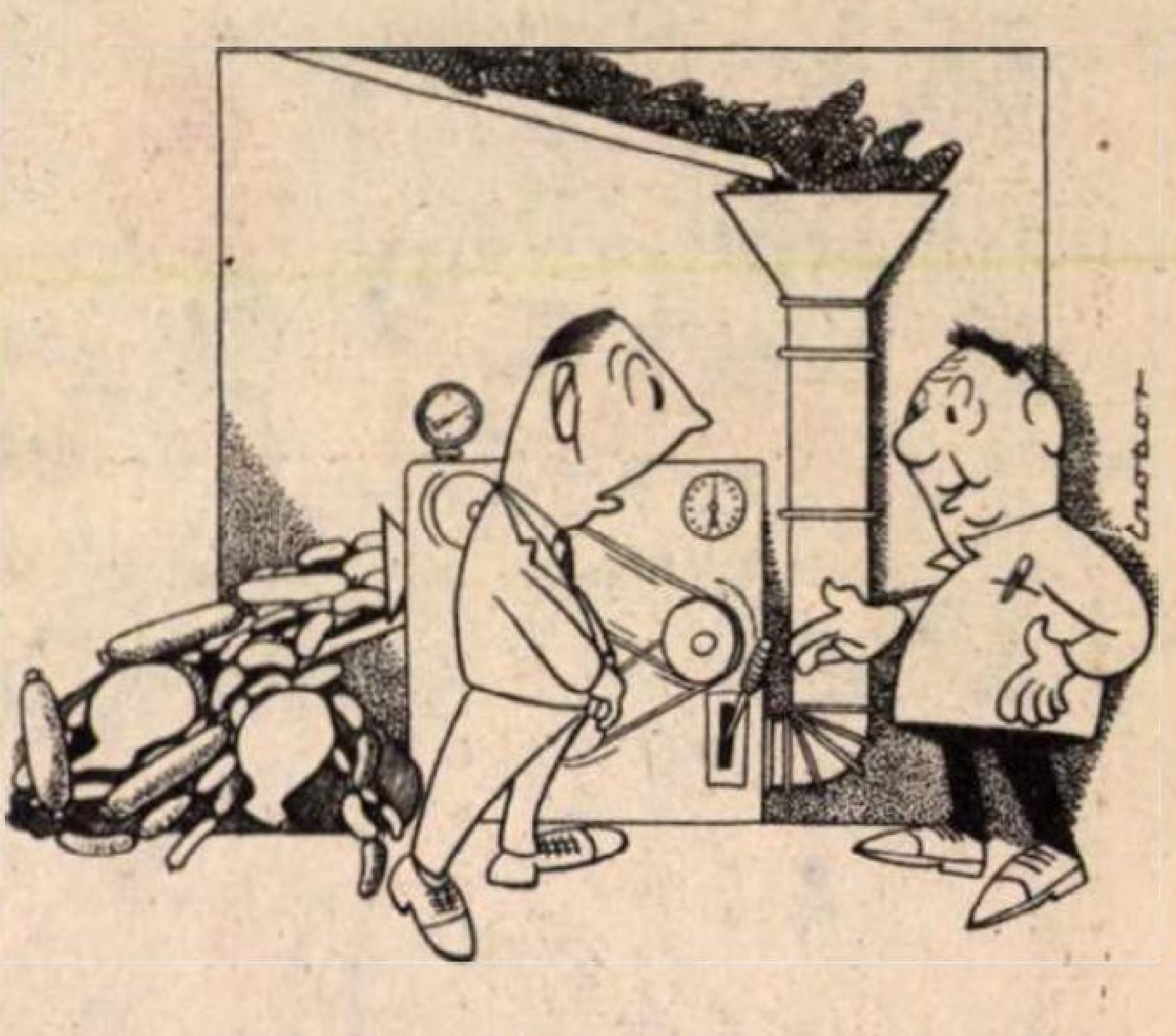

– A disznót sikerült a termelés folyamatából teljesen kikapcsolni!

A külföldi vendég

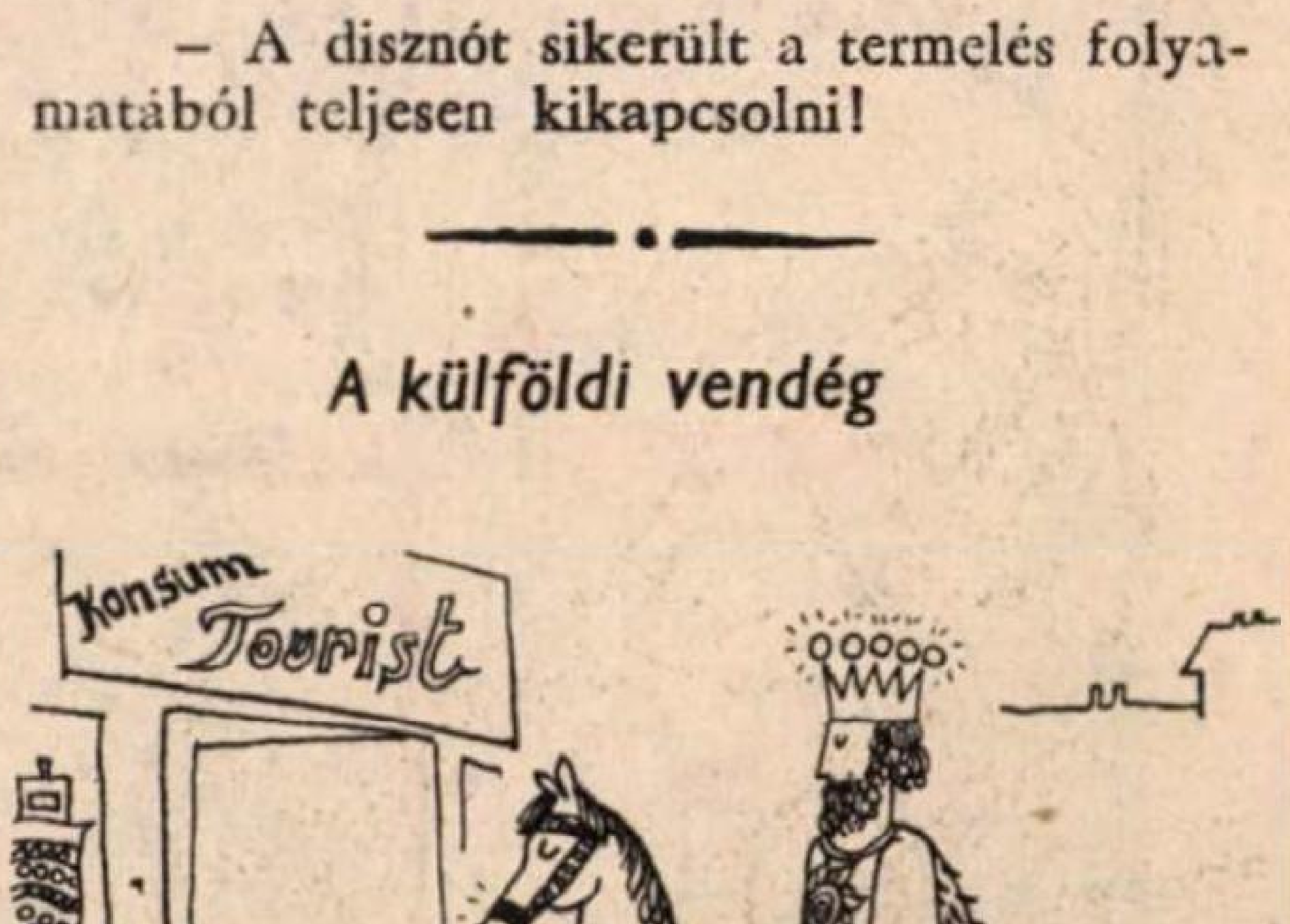

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit tartanak a legszebb erénynek?

Nem könnyű a válasz, mert több esetben kénytelen voltam felülvizsgálni elveimet. Egy időben az *igazmondást* tartottam a legfőbb erénynek, de amikor megmondtam Juliska néninek, hogy nagyon megöregedett, kijelentésem hatása nem bizonyult felemelőnek. Egy fiatalembert arra figyelmeztettem, hogy *tisztelje* édesapját. Később tudtam meg, hogy az illető ifj. Al Capone volt. Az *áldozatkészségből* akkor ábrándultam ki, amikor nagyobb összeget adtam egy alkoholista ismerősömnek pálinkára. Mindig szívesen *segítettem* felebarátaimon, de amikor egyszer szolgálatkészen felsegítettem egy kis termetű betörőt az ablakpárkányra, az eredmény nem mutatkozott olyan üdvösnek, mint jó szándékom. Egyedül talán a *mértéktartásom* bizonyult feltétlen erénynek. Legutóbb is, amikor egy hölgy megkért arra, hogy adjam fel a csomagját az autóbuszra, halkan így válaszoltam: „Ó, nem vagyok én olyan erős!" Az, hogy a hencegéstől távol álló magatartásom nem részesült kellő méltánylásban, már meg sem lepett, mert tudatában vagyok annak, hogy manapság nem mindenki becsüli meg az igazi erényeket.

F. L.

Az őszinteséget. Mindig csodálom, ha valaki őszintén tud hazudni.

F. Gy.

Attól függ, hogy férfiúi vagy női erényekről van szó, mert ez lényeges különbség. A legnagyobb női erény ugyanis minden korban a hűség volt, viszont a férfierény koronként változó. A régi görögök legnagyobb férfierénye a hősiesség volt. A rómaiaknál az egyenes jellem, a középkorban a lovagiasság volt a legbecsültebb férfierény. Napjainkban a mosogatás. Én ezt tartom a legszebb erénynek.

(f—p)

Az önérzetet. X-et már húsz állásból küldték el tehetségtelensége miatt. Most a felesége tartja el. De X. büszke önérzettel járkál a világban.

G. Sz.

A szűkszavúságot, vagyis a mondanivaló tömör, szabatos, világos, egyértelmű, felesleges ismételgetések, cifrálkodó jelzők és szükségtelen magyarázkodások nélküli, sallangmentes kifejtését, azaz a lakonikus beszédet, mivelhogy a hagyomány szerint a régi Lakónia népét, a spártaiakat éppen ez a szűkszavúság jellemezte, amit ékesen bizonyít, hogy az idevalósi spártai anyák, mellőzve minden kispolgári patetikus szólamot, érzelgős közhelyet és pufogó frázist, e büszke szavak kíséretében adták át hadba vonuló, szintén spártai fiaiknak a pajzsot: „Ezzel, vagy ezen!", ami úgy értendő, hogy vagy győztesen térjenek meg a csatából, de ebben az esetben se hagyják szanaszét a pajzsokat, elvégre nem vehet az ember mindennap egy új pajzsot, vagy pedig, ha a körülmények kedvezőtlen alakulása folytán netán lesérülnének a harcban, a korabeli mentők e pajzsokon hozzák haza őket, következésképpen az akkori egészségügyi szolgálat — legalábbis, ami a szállítást illeti — viszonylag alacsony színvonalon állhatott, mert, teszem azt, manapság elég egy telefon, és szirénázva jön a fehér mentőautó, tehát pajzsra nincs is szükség, persze nem árt, ha van!

K. A.

A tapintatot. Tapintatosan kell jónak, bátornak, hálásnak, gyengédnek lenni, különben nem tudnánk elviselni egymás erényeit.

M. Gy.

A szerénységet, mert azzal lehet a legjobban kérkedni.

R. B.

A türelmet és az ezzel kapcsolatos megbocsátást. Villamoson szoktam utazni, és minden tévé-filmet megnézek.

S. A.

A későn kelést. A későn kelők nem sietnek eltaposni kollégáikat, nem könyökölnek, nem futnak előnyök után, nem indítanak háborút, nem mohók, nem fontoskodnak. Még szebb erény a későn keléshez járuló pontatlanság. A pontatlan ember elégedett, derűs, szívélyes, a kapzsiság és önzés távol áll tőle. A későn kelő, pontatlan és rendetlen ember nem keres hibát másokban, nem oktatja ki embertársait, nem kérkedik, nem parancsolgat. A későn kelő, pontatlan, rendetlen, szórakozott és könnyelmű embernél mind ez ideig nem ismerek rokonszenvesebb erényekkel bíró emberfajtát.

S. P.

Életbevágó kérdés

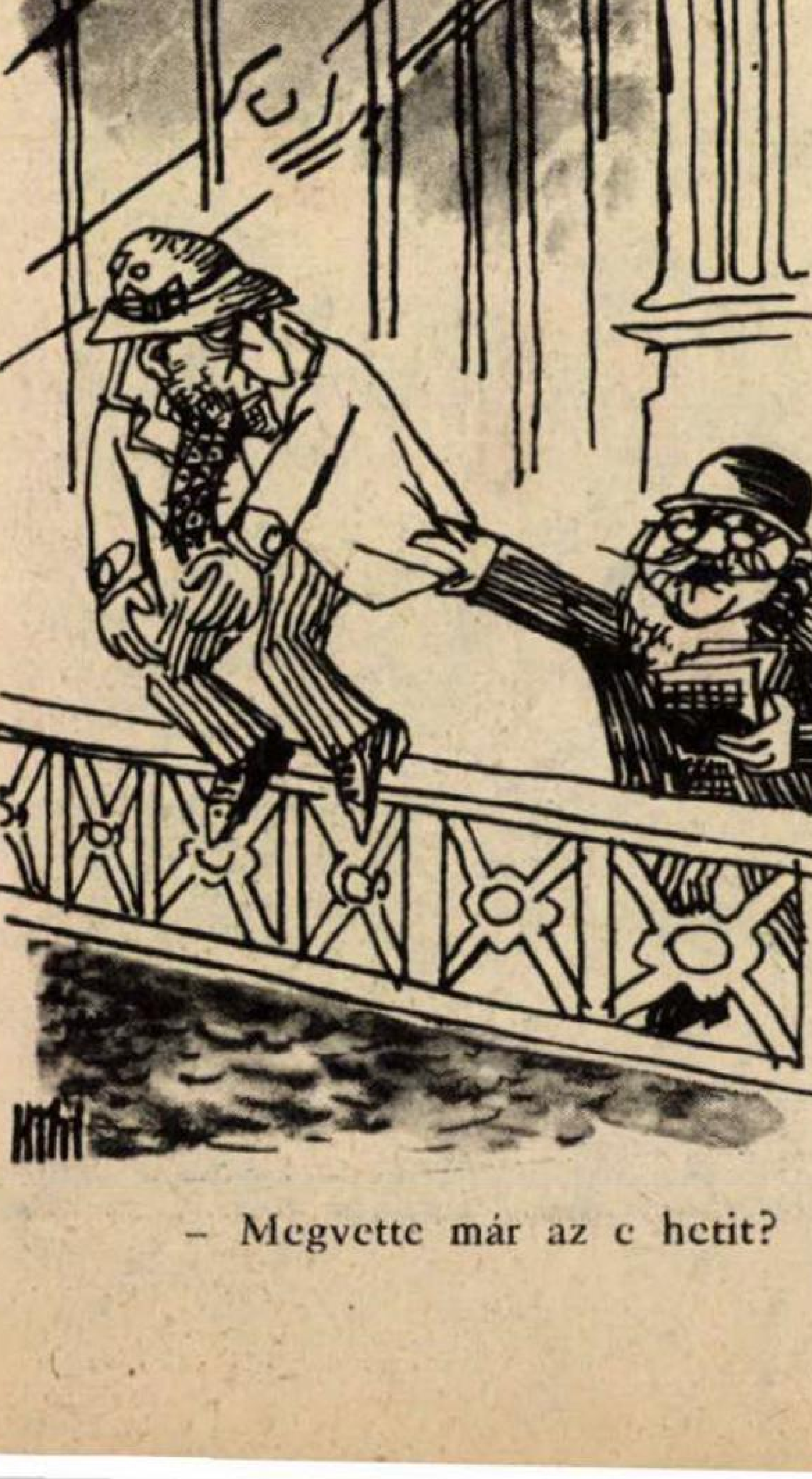

– Megvette már az e hetit?

A szokás hatalma

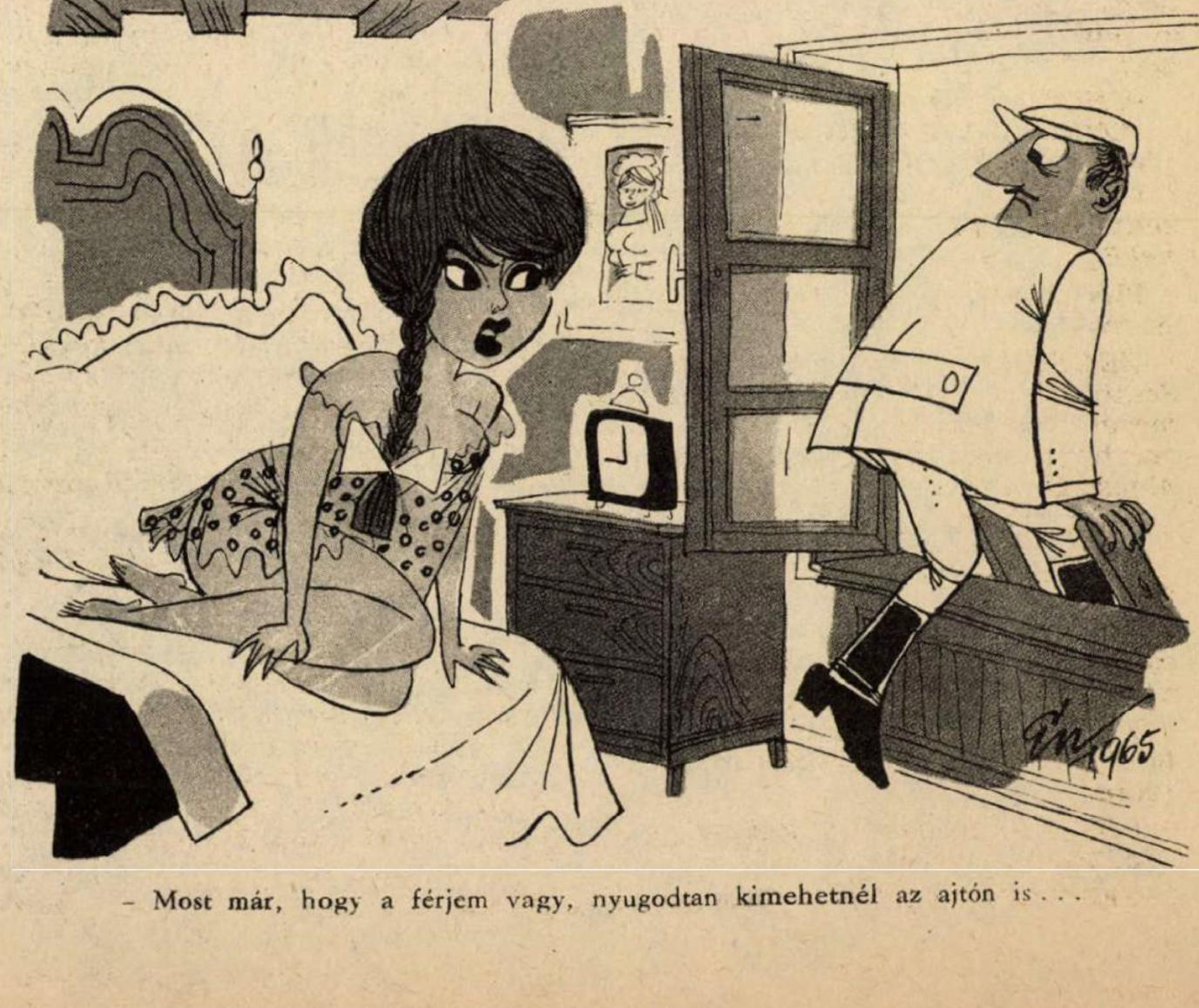

– Most már, hogy a férjem vagy, nyugodtan kimehetnél az ajtón is . . .

Csodagyerek

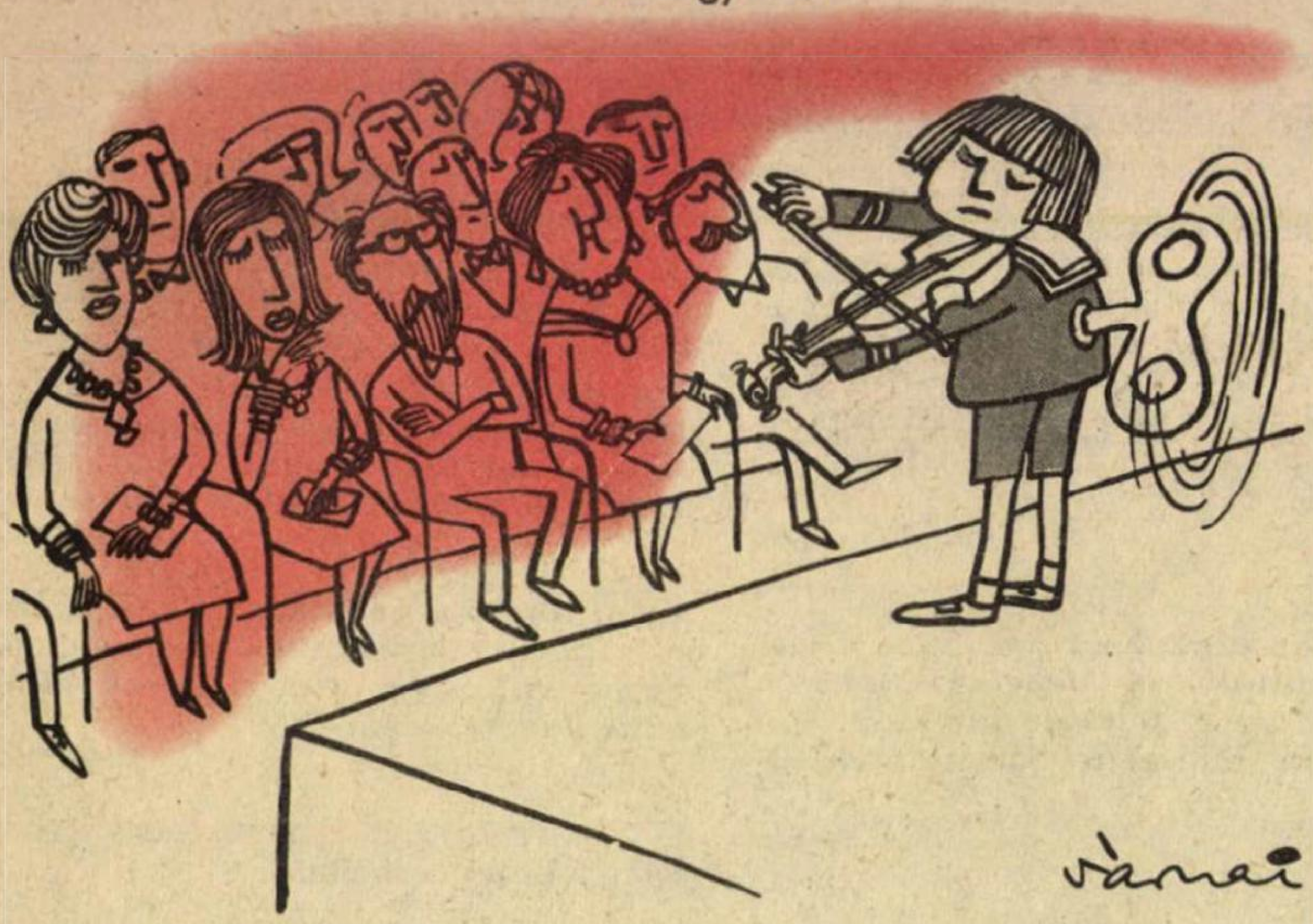

Tömegrendelés

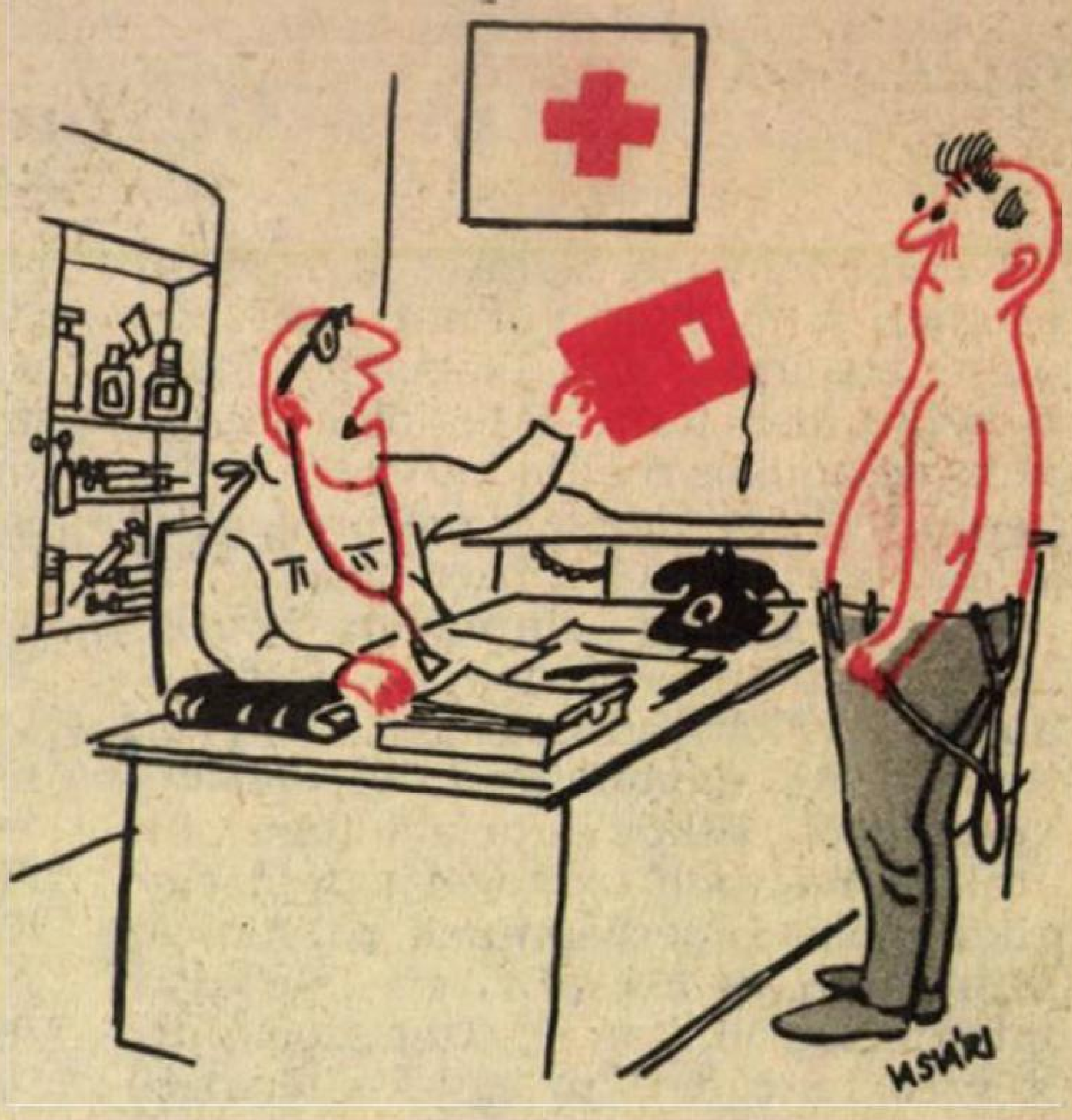

– Ha valami panasza van, itt a panaszkönyv.

V. KANAJEV

A LEVÉL fejlődése

A mi évszázadunk messze maga mögött hagyta a múlt évszázadot. Akkor még nem ismerték a mai gyorsaságot és viharos tempót. Ha valaki Pétervárról Moszkvába utazott, az egy teljes hónapig tartott, a kislányoknak pedig évekig udvaroltak.

Ahhoz, hogy a fiatalember leírja a tizenkilencedik század imádott hölgyének a szépségét, sok idő, sok szó és sok papír kellett. Mindez most sokkal egyszerűbb.

Két levél van előttem. Az egyik az ükapámé (családi relikvia). A másikat az öcsémtől kaptam tavaly.

„Hőn szeretett és tisztelt barátom, Alekszandr! – így kezdődik az ükapám levele. – Tegnap bálban valék, és egy bájteli leánnyal táncoltam. Ajkam vajmi gyenge ama ékesszóláshoz, mely hivatva leendene leírni őt illedelmes és méltó dicséretekkel. Haja akként vala fésülve, hogy frizurája hasonlíthatatlan látványosságot nyújtott. Orcájának gyengéd színe a hajnalpírhoz hasonlít. És a nyakának hajlata! Kellemetességében és büszkeségében sikerdúsan kélt versenyre a hattyúéval. Bűbájossága azáltal is tündökölt, hogy emlékeztetett egy leírhatatlan csillogást sugárzó drágakőre... Vajh ki tudná leírni önnön teljességében az ő szépségét?

Lesztnyikov barátom ösmérte Tatjánát, bemutatott bennünket egymásnak. Tatjána! Mely isteni név!...”

Az ükanyámat Tatjánának hívták.

„Szanyka! – írta nekem az öcsém. – Tegnap a verandán lekádereztem egy csajt. A fején egy állatian csini cucc, a pofikája rózsás, a homlokán haj alma, a nyaka príma. A szeme kék. A lába – halálos! Egyszóval Tanyecska – így hívják – elsőrendű kis nő...”

Nemrégiben kérdeztem az öcsémtől:

– Mi van Tanyecskával?

– Melyikkel? – meresztette rám a szemét.

Oroszból fordította:
Pogonyi Antal

Jobb későn...

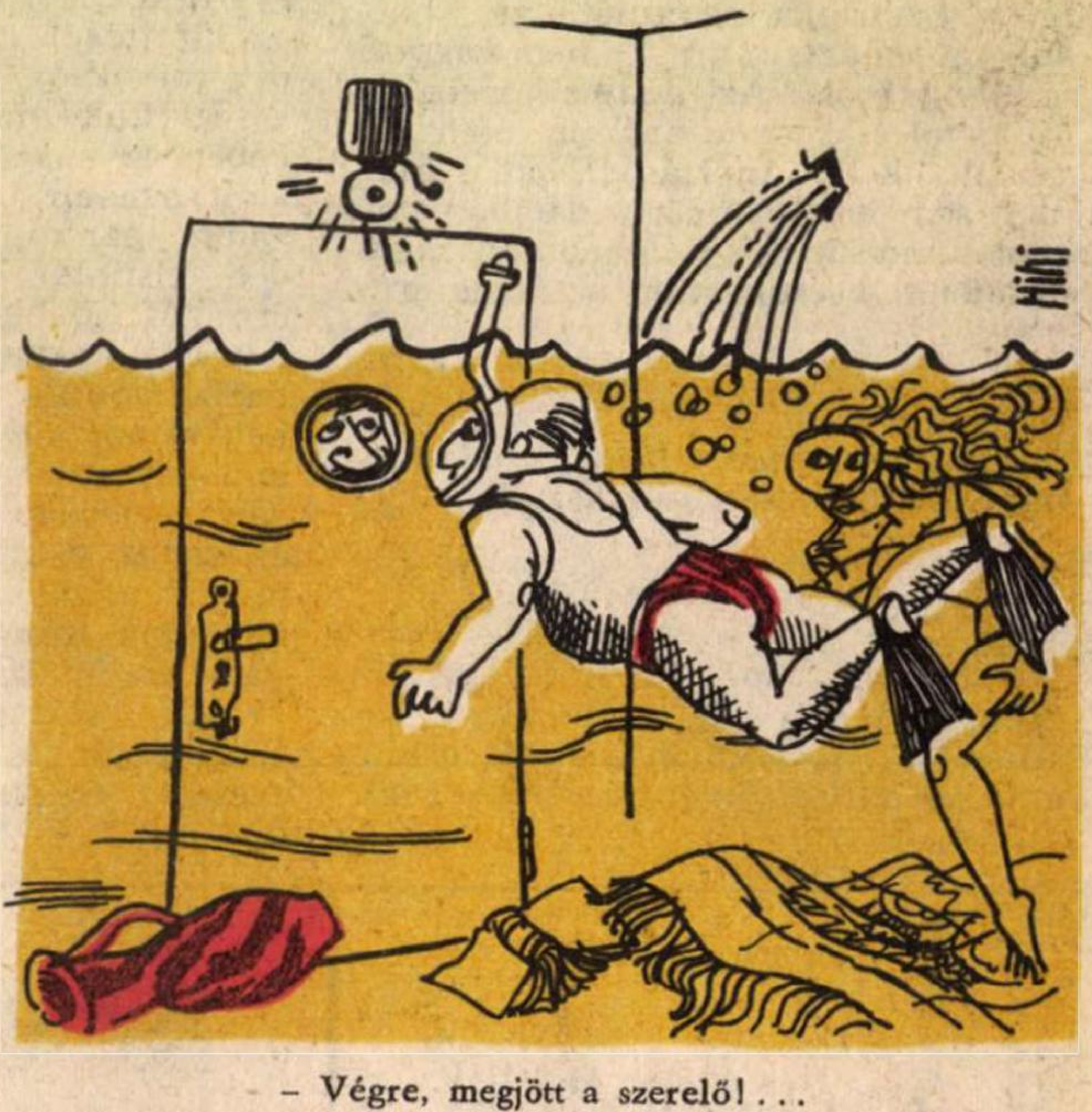

– Végre, megjött a szerelő!...

A kukoricásban

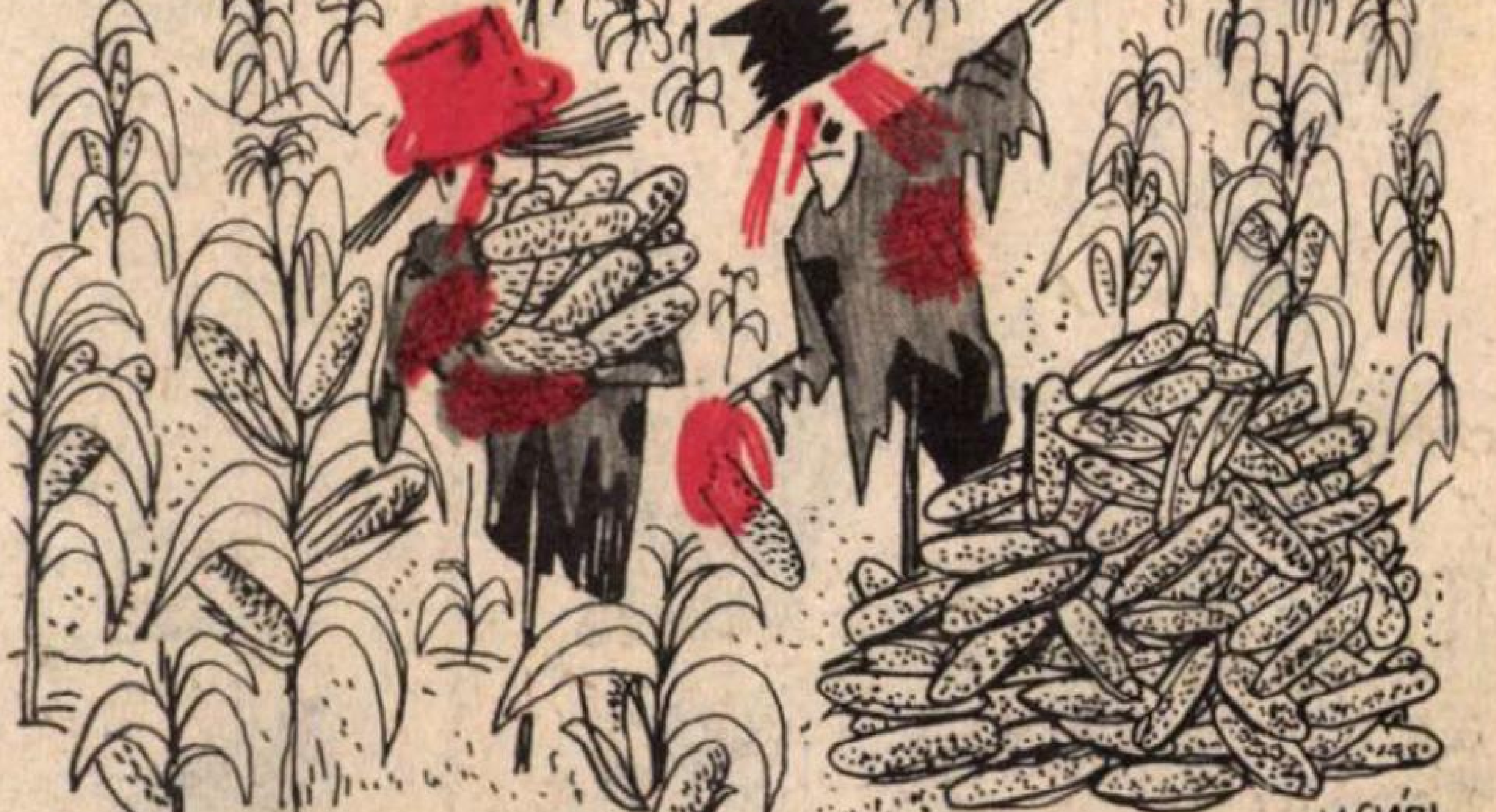

– Valakinek csak le kell törnie!

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 65.7595 – Kossuth Nyomda, Budapest – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850.
INDEX: 25504